

ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΟΜΟΙΟΝ ΚΑΘ' ΟΛΑ

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκειμένην ἔκδοσιν
ἣτις δις ἐξεδόθη ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου
μὲ πολλὰς προσθήκας καὶ ἐπιδιορθώσεις
ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλεπαλλήλων ἐπιτροπῶν, ἐπὶ τούτῳ
Πατριαρχικῇ διαταγῇ ὁρισθεῖσων.

Β Α Σ . Δ . Σ Α Λ Ι Β Ε Ρ Ο Σ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ :

ΛΕΩΧΑΡΘΥΣ, 15 - ΤΗΛ. 32.27.874 - ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η διορισθεῖσα συνοδικῶς πενταμελής ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Αἰνου, Σάμου, Καισαρείας, Μυτιλήνης, καὶ τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Γεωργίου Βιολάκη, ἥτις ἀνεθεώρησε τὰ προγενέστερα Τυπικὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει τοιαῦτα ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωτοψάλτου, ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς διώρθωσε τὰ λάθη καὶ τὰς ἀνακρίβειας αὐτῶν ὡς ἔπεται :

Ἐνίστε αἱ σημειώσεις, αἵτινες εἶναι πολλαχοῦ ἐγκατεσπαρμέναι, διαφωνοῦσι πρὸς ὅσα σχετικὰ σημειοὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν Ἀγίων, καὶ πᾶσα ἀσυμφωνία πρέπει νὰ λείψῃ, ἀρθῇ πᾶσα ἀπορία καὶ διορθωθῇ πᾶσα, ἔστω καὶ ἐπουσιώδης, ἀντίφασις ἢ παραλλαγή. Ἡ Θ' ὥρα ἐκάστης ἡμέρας, συνεχομένη τῇ Α', Γ' καὶ Σ' καὶ ἀνήκουσα τῇ ἡμέρᾳ, ἥτις λήγει ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἔδει ἵνα συμβαδίζῃ τοιαύτῃ τάξει διὸ καὶ ὥρισεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ ὡς καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἑσπερινῶν τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐπίσης καίτοι ὁ Ἑσπερινὸς ἀνήκει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἧς καὶ συνέχεται ἀναποσπάστως καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν ἐκάστῃ δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐστὶν ἢ αὐτὴ τῇ τῆς Λειτουργίας, ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος σημειοὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνον ἀπάδει, ἀλλὰ καὶ ἀσυγχώρητός ἐστι, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέστη κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ τοῦτο, τῇ στάθμῃ τῆς ἀναλογίας καὶ ἀκριβείας ἀκολουθήσασα, ἥτις τηρεῖται καὶ ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς. Ὡσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ Βασιλεῦ οὐράνιε μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς

Θεὸς ἡμῶν ὀρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐνῶ, ψαλὲν ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ὡς στιχηρὸν, οὐδὲν κώλυμα ἔχει ἵνα λέγεται καὶ μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς** ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς, ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἦττον ὁμῶς ἡ Ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει ἂν ρητῶς ἀρχαῖόν τι Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης κατανυκτικῆς εὐχῆς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διαστήματι.

Τὸ νέον Τυπικὸν ἠθέλησεν ἐπίσης εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰ Καθίσματα ἵνα τηρήσῃ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν· ὥστε, διαγραφομένης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβείας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τόπον Ἀρχιερεῖ συντέμνειν ἢ παραλείπειν, ἂν ἀπαραίτητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. Ἰδίως περὶ καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ δοξιδιμος πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μνήμην Ἀγίου ἑορταζομένου, ὡς π. χ. τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (κς' Σεπτ.), τῶν ἀγίων Ἀποστόλων (κθ' Ἰουνίου), τῶν Ταξιαρχῶν (η' Νοεμβρ.), κτλ. σημειοῖ «τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας»· καὶ οὕτως ἐν ταῖς δυοῖς πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἀγίου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν (καθ' ἣν ἐν ἐκάστῃ Στιχολογίᾳ παρενείρετο καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ ἀγίου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τοῦ ἀγίου. Ἐν δὲ μνήμας ἄλλων ἀγίων, οἷον τοῦ Προφῆτου Ἡλίου, τῆς ἀγίας Μαρίας καὶ ἐτέρων, καταλιμπάνει ὁλοσχερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, ἂν συμπέσῃ Κυριακὴ. Τὸ νέον Τυπικὸν ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἀγίων, ἥτοι τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀνὰ ἓν ἐκ τοῦ Ἀγίου ἐν ἐκάστῃ τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέου Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἅγιος. Ἐπίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοῖ πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ «λέγονται οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοί», ὑποδηλοῦν οὕτως ὅτι «καταλιμπάνονται τὰ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ ἀγίου Τροπάρια· ὡς π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῶ ἐν τῇ δ' λέγει «ἀμφοτέροι οἱ Μακαρισμοί»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφῆτου Ἡλίου καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος· ἐνιαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Δοξολογίαν λέγει, «καὶ καθεξῆς», ἀφ' ἧν ἀνευ τινὸς ὁδηγίας τὸν

ψάλτην διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ νέον Τυπικὸν οὐδὲν ἐγκαταλείπει ἀσημεϊώτον ἐξ ἐκείνων δι' ἃ προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον ὑπ' ὄψει τοὺς ἀδαστέρους τῶν ἐφημερίων καὶ ψαλτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τρίβωνας καὶ εἰδημονεστέρους τῆς τυπικῆς τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημειοῖ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Κυριακῆς τὰ τρία Κατανυκτικὰ Τροπάρια **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς**· τὸ νέον συνωδᾷ τῇ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπώσει ὀρίζει τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, καὶ μόνον διὰ τὰς Κυριακάς τοῦ Τριωδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημένα τρία Κατανυκτικὰ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνον ὑπ' ὄψει πολλὰς δυσχερείας, περιέλαβε τὰ Ἀντίφωνα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χάσμιωδιᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ δῶ πέρας εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσιν, παρακαλεῖ τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἵνα ἀποφανθῇ περὶ τῶν ἐξῆς:

α'.) Εἰ, συμπεσοῦσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλυμπάνεται ἡ Ἀναστάσιμος. Ἀκολουθία ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ, ὡς ἀναφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἐντυπον, ἐκδοθὲν τῷ ἀχπὲ καὶ φέρον ἐπιγραφὴν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β'.) Εἰ, τυχοῦσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Κυριακῆς ἢ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν ψαλλομένων τῶν Μ. Ὁρῶν λεκτέον τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον **Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεγράφετό ποτε**, ἀναλόγως δὲ ὀριστέον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μ. Ὁρῶν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἥτοι τὸ **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεστρέφετό ποτε**.

γ'.) Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδικὸν **Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν** λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέρας, ὡσάκις ἀν γίνηται Λειτουργία, ἢ τὸ **Δεῦτε προσκυνήσωμεν**, σημειοῖ ὡς ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακάς ἔτι αὐτὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

δ'.) Εἰ παραλείπτεον τὸ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς περικοπῆς τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαινῆσιμον Ἑβδομάδα, ὡς εἰθίσθη ἀπὸ τινων ἐτῶν, καίτοι ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις διαγορεύει τὸ ἐναντίον, προστιθεῖσα καὶ τοὺς στίχους ἐπὶ τοῦ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα.

ε') Εἰ δ' Ἐσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρὸς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἀρχονται διὰ τοῦ **Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ**, ὡς διαγορεύει τὸ ἐν χορῇ τυπικόν, ἢ διὰ τοῦ **Εὐλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν**, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀρχαῖον τυπικὸν τοῦ ἀρχεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξις (ᾧρα Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἑσπέρας).

ς' Παρακαλεῖ δὲ ἵνα ἀποφῇνηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόνου, ἱερέως καὶ ἀρχιερέως ὅποσα καὶ ὅποια ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς Πεντηκοστῆς δεῖ ψάλλειν, ἵνα ἀναλόγως συντοχθῇ διάταξις τις.

ζ') Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ἀντὶ τοῦ **Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον** προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ **Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα**, καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα σημειωθῇ τοῦτο (*).

Ἐν τέλει δ' ἡ ἐκ τῶν ἄνω ρηθέντων μελλῶν ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται καὶ λέγει, ὅτι ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ οὐσιώδεις μεταβολὰς δὲν ἔκαμεν ἐπὶ τοῦ τυπικοῦ οὔτε ἡ δευτέρα αὕτη, καθὼς καὶ αἰγενόμεναι τροποποιήσεις ἐγέναν ἐπὶ τῶν παραδεγμένων διατυπώσεων, ἐνησχολήθησαν δὲ πάντες εἰς τὴν εὐληπτοτέραν διατύπωσιν τῆς ὕλης, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, εἰς τὴν τήρησιν συμμετρίας εἰς πάσας τὰς ἐορτάς, ὥστε νὰ μὴ μείνωσι χάσματα, τὰ ὅποια νὰ παρέχωσι δισταγμοὺς εἰς τοὺς ἱεροψάλτας, καὶ ἐν τέλει μετὰ μεγαλειτέρας εὐκολίας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς τυπικῆς τάξεως κατὰ τὰς διαφοροὺς περιπτώσεις.

(1) Συνοδικῶς ἐνεκρίθη προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Διονυσίου, ἐπὶ μὲν τῆς α' ἐρωτήσεως, ἵνα καταλιμπάνηται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ δὲ τῆς β' ἵνα λέγωνται τὰ προεόρτια Ἀπολυτικά **Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ**, **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**, ἐπὶ τῆς γ' τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα **Ἐν Ἐκκλησίαις** ἐπὶ δὲ τῆς δ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλείπηται τὸ **Ἀληθλοῦτα** ἐπὶ τῆς ε' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται τὸ **Δόξα τῇ ἁγίᾳ** ἐπὶ τῆς ς' ὅτι ἀφίεται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ σκεψαμένη ἀπεφάσισεν ὡς ἔχει ἡ τάξις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· καὶ ἐπὶ τῆς ζ' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται **Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον**, διότι οὕτω συνειθισθῇ.

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΛΩ ΣΤ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινο-
μένους, δουλόμεθα μῆτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχοῖσθαι καὶ
τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μῆτε τι ἐπιλέ-
γειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων·
ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς
ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ·
εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν
ἐδίδαξε λόγιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

Ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γινομένη ψαλμωδία παράκλησις ἐστὶ πρὸς
Θεὸν, δεομένων ἡμῶν ἵλεων ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς αὐτῷ προσ-
κερούκαμεν. Οἱ δὲ παρακαλοῦντές τε καὶ δεόμενοι, ταπεινὸν ἦθος καὶ
κατανευγμένον ἔχειν ὀφείλουσι· τὸ δὲ βοᾶν καὶ κραυγάζειν, οὐ κατε-
σταλμένου ἦθους, ἀλλὰ θρασέος ἐστὶ καὶ γεγαυρωμένου. Διὸ καὶ τοὺς
ψάλλοντας ἐν ἐκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύ-
ξεως ψάλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοᾶν, καὶ τὴν φωνὴν ἐκβιάζεσθαι πρὸς
κραυγὴν· κραυγὴ δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη φωνὴ καὶ βιαίως ἐκρηγνυμένη. Καὶ
οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδὲ τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον
καὶ ἀνάρμοστον ἐκκλησίᾳ, οἷά εἰσι τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρί-
σματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελωδιῶν ποικιλία, εἰς ᾧδ' ἐκτρεπομένη
θυμελικὰς καὶ εἰς ἔσματα πορνικὰ, τὰ νῦν ἐν ψαλμωδαίς ἐπιτη-
δεύόμενα μάλιστα. Ταῦτα διαταττόμενος ἐπάγει καὶ γραφικὴν μαρτυ-
ρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε
λόγιον· υἱοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐσμέν ἡμεῖς, κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον, λέγοντα·
οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα
Ἀβραάμ, πάντα τέχνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· του-
τέστιν, οὐ τὰ τέχνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέχνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέχνα
τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ

Αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, οἱκοι προσευχῶν λέγονται· ὅθεν καὶ οἱ προσ-
ευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὀφείλουσι μετὰ δακρύων καὶ ταπεινώ-
σεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδοῦς σχήματος. Διωρίσαντο γοῦν
οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰ ἱερὰ ψαλμωδήματα διὰ βοῶν ἀτάκτων καὶ
ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παραβιαζομένων· μήτε μὴν διὰ τινων καλ-
λιφωνίων, ἀνοικείων τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει καὶ ἀκολουθίᾳ, οἳ
εἰσι τὰ θυμελικά μέλη καὶ αἱ περιτταὶ ποικιλίαι τῶν φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ
πολλῆς κατανύξεως καὶ θαρρέστου τρόπου προσάγειν τῷ Θεῷ τὰς εὐ-
χὰς, τῷ εἰδῶτι τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ταῦτα δὲ παρεκελεύ-
σαντο ἀκολουθῶς τῷ εὐαγγελικῷ ρητῷ, τῷ διοριζομένῳ, μὴ κατὰ ἐθνι-
κοὺς εὐχεσθαι ἡμᾶς μετὰ βαττολογίας καὶ κραυγῆς, ὡς οἰομένης εἰσα-
κουσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ προσάγειν
τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αἰτήσεις ὁμοίως, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ
ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φα-
νερῷ. Ἐπεὶ δὲ, φασί, καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἶπεν ἐν τῷ Λευϊτικῷ·
Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τού-
του δεζόμενοι τὸ πλήρωμα, ὀφείλομεν εὐλαβέστεροι εἶναι καὶ κατὰ
τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ διαφόροις ἀγιωτάτοις πα-
τριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μόνον ἐν ταῖς ἐορταῖς γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ
τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίαι καὶ μνημοσύναις τεθνεώτων,
γεγόνاسι διάφορα σημειώματα συνοδικά, ἀφορισμῷ καθυποβάλλοντα τοὺς
τοιαῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμωδημάτων καὶ ἀλληλουαρίων λι-
τῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν
παννύχιον ψαλμωδίαν. Ἀνάγνωθι καὶ τῆς ἐν Καρθαγένη συνόδου κα-
νόνα ρη' καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡσαύτως ἀνάγνωθι καὶ τὸν εἰς
τὰ Σεραφεῖμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προ-
φητικῷ ρητοῦ, τοῦ λέγοντος· αἰδῶν τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου
ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· κωλύει γὰρ τὰς θυμελικὰς ψαλμωδίας καὶ
τὰς ὀρχήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς ἐκτεταμένους ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

Ἄτακτος κραυγὴ τοῦ ψάλλοντος, ἄδεκτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ
ταῖς ἐκκλησίαις ἀνάρμοστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμωδίας προσάγειν
τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χορῇ καὶ βοαῖς, καὶ τὴν
φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκδιάζεσθαι· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· ἀλλὰ μηδὲ τι ψάλλειν ἀνοίκειον, καὶ
τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει μὴ ὄν ἀρμόδιον.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλαχοῦ τῶν Ὁμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὑμνωδίᾳ τηρητέας τάξεως, εὐλαβείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας:

• Μετὰ προσηκούσης εὐλαβείας ἐνταῦθα (εἰς τὸν ναὸν) παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφρέσεως προσθήκην τούτων ποιησάμενοι οἰκαδε πορευώμεθα. Τί δ' ἐστὶ τὸ ζητούμενον καὶ ὃ παρ' ἡμῶν ἵπαιτεῖται; Τὸ τοὺς θέλοντας ἀναλέμποντας ὕμνους φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένους καὶ εὐλαβεῖα κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες καταφρονοῦντες μὲν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος λόγια ὡς κοινὰ ἡγούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφίαισι καὶ τῶν μαινομένων οὐδὲν ἄμεινον διάκεινται, ὅλῳ τῷ σώματι δορούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἄλλότρια τῆς πνευματικῆς κατὰστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἥθη. Ἀθλίε καὶ ταλαίπωρε! δέον σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἐξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιησθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν ἐπταισμένων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπαυατείνων καὶ τοὺς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλώμενος τῷ σώματι... Τί συντείνουσι πρὸς ἰκεσίαν χεῖρες ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι, καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγὴ τε σφοδρὰ καὶ τῇ βιαίᾳ ὠθήσει τὸ ἄσημον ἔχουσα; . . . Τοῦτό ἐστὶν ἐν φόβῳ δουλεύειν τὸ διακεχύσθαι τε καὶ διατείνεσθαι καὶ μὴδὲ σεαυτὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγῃ τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηχήσει; . . . Ἄλλ' ὁ προφήτης, φησὶν, ἀλαλαγμῷ ποιησθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· «ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ». Ἄλλ' οὐδ' ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον διακωλύομεν ἀλαλαγμόν, ἀλλὰ τὴν ἄσημον βοήν, οὐδὲ τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως, ἀλλὰ τὴν φωνὴν τῆς ἀταξίας» (Χρυσοστ. ἐν τῇ Ὁμιλίᾳ εἰς Ἑσαίου 6, 1 ἐκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

«Ἄλλ' ἂν δύο ψαλμοὺς ἢ τρεῖς ὑπηχήσαντες καὶ τὰς συνήθεις εὐχὰς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ποιοῦμενοι διαλυθῇτε, νομίζετε ἄρκειν τούτο εἰς σωτηρίαν ἡμῶν; Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρ-

ρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ;» (Τοῦ αὐτοῦ Ὅμιλ. XI. εἰς τὸν Ματθ. ἐκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

«Ἐχώμεθα τοίνυν τῆς ἀρετῆς· μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μὴδὲ μέχρι παραμυθίας τινός. Οὐκ ἔστι τὸ θέατρον τοῦτο, ἀγαπητὲ, κιθαρωδῶν, οὐδὲ τραγωδῶν, ἐνθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπός. καὶ τῆς ἡμέρας παραδρυμούσης παρηλθεῖν ἡ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦν τέρψις μόνη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἀπεισιν ἐκεῖθεν οἰκαδε ἑκαστος, καθάπερ ἀπὸ τινος λύμης ἀναμαζήμενος πολλὰ τῶν αὐτόθι· καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβὼν τινα τῶν σαταρικῶν ἀσμάτων μέλη, ὅσα ἰσχυσε τῇ μνήμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οἰκίας ᾄδει· ὁ δὲ πρεσβύτερος, ὅτε δὴ σεμνότερος, ποῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῶν δὲ ἐκεῖσε λεγομένων ρημάτων μέμνηται πάντων. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἔχοντες ἀπιτε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον;» (Τοῦ αὐτοῦ Ὅμιλ. X. εἰς τὰς Πράξ. τῶν Ἀποστ. ἐκδ. Migne τόμ. 60).

«Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ψόδοις πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγὼ σοὶ δίδωμι πότον πνευματικόν· ἡ γὰρ μέθη καὶ τὴν ἐδσημον ἐκκόπτει φωτὴν τῆς γλώσσης τῆς ἡμετέρας ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὄψῃ τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἁγίου, ὥς περ οἱ ᾄδοντες τὰς σαταρικὰς ψόδας πνεύματος ἀκαθάarton. Τί ἐστὶν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνθέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα φθεγγόμενοι, τῆς καρδίας ρεμβομένης ἐτέρωθι.» (Τοῦ αὐτοῦ Ὅμιλ. XIX. εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν, Migne τόμ. 62)

Ὁ δ' ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν ταῖς Κτηχήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἐξῆς διατυποῖ πρὸς τοὺς κανονάρχας παρα νέσεις, αἵτινες ἀφορῶσι σήμερον τοὺς ἱεροψάλτας τῶν Ἐκκλησιῶν

«Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου κα τέρχων τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ὕμνων, διεγερτῇ τῶν ψαλλόντων,

ἑκαστα, καθὼς διατέτακται σοι, ἀποπληρῶν τὰ καθίσματα, τὰ στιχηρὰ, συνείδησιν τηρῶν ἐνὶ ἑκάστῳ. Νῆφε καὶ ἀδολέσχει, καὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέξαγε πρὸς ἑκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸδε ψάλλειν, ἢ ἀναγινώσκειν τὸδε, καὶ ἐν τῇδε τὸδε· ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὐφωνον καὶ τὸ εὐλαλον καὶ ταχύλαλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένους ὠφελεῖσθαι· συναναλαμβανόμενος ἑαυτὸν πάντα εὐσηχημένως καὶ κατὰ τάξιν ποιεῖ ἵνα χορεύῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἴπερ καταξιωθεῖς ἔχειν τοιαύτην κατάστασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβάζων, καὶ ἐπὶ λόγοις σφαλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἐν μέλος πάντας διακρατῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμωδίας, μήτε ὑπερανάγων, μήτε καταρρίπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσυπάγων· οὕτω γὰρ καὶ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιχηροκαθίσματα ἐκμαθεῖν τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς δυναμένους καὶ προσιόντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ τάλαντον, ἢ παρὰ Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκείνης φωνῆς· *Εὐ δοῦλε ἀγαθε καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦν πιστὰς, ἐπὶ πολλῶν σε κατεστῆκεν*

Ὁ ἸΕ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχὼν, ἀλλὰ καθήκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἤτοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προκεχειρισμένων ψαλτῶν· διότι ἀταξία ὁμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασμῶδία δταν ψάλλῃ ὁ τυχὼν ἀμαθὴς καὶ ἄμουτος, τοῦναντίον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις, δταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἐμπειροὶ καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γινώσται.

Πρὸς ὁδηγίαν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον ἐστὶ ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνετο τάδε :

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διασκεφθέντες φρονοῦμεν ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· 1] ἐκλογὴ ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογὴ ἰσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τοῦλάχιστον τριῶν ἐκατέρωθεν, γυμναζομένων δις ἢ τρίς καθ' ἑβδομάδα· 3] ὁρισμὸς τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τοῦ σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποδὸς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετηδευμένου καὶ ἐκλελυμένου· 5] σύστασις εἰς πάντας προφορᾶς ἀκριβοδς, ὥστε τὸ ἀκροατήριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγῳνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ ἀνάλογα αἰσθήματα· 6] καθορισμὸς ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκειας ἐκάστῳ ἐκκλησιαστικῷ ᾠσματι χρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσθήκη ἰδιαιτέρως γραμμικῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλομένου ᾠματος τὸ μέρος τῶν ἰσοκρατῶν. » (Βλ. Ἐκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἔτ. Η', σελ. 119—121).

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς.	Σελίς	γ
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.	»	ζ
ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμένης Συνόδου καὶ ἐρμηνεύεται αὐτοῦ. Παραρτηρικά ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου . . .	»	ζ

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ.	Σελ.	3
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	»	4
Περὶ τοῦ Εὐλογητῶς Θεοῦ	»	4
Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ	»	4
Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου	»	6
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	»	7
Περὶ τοῦ ΡΜ' ψαλμοῦ Κυρίε ἐκ ἐκράξαι	»	7
Περὶ τῶν πρώτων ἐσπερίων Στιχηρῶν.	»	8
Περὶ τοῦ Α' ἐσπερίου Δοξαστικοῦ.	»	9
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προκειμένου	»	9
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Ἀναγνωσμάτων.	»	10
Περὶ Ἀρτοκλασίας	»	10
Περὶ τῶν ἐσπερίων Ἀποστίχων.	»	11
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων.	»	11
Περὶ τοῦ Νϋν ἀπολύεις καὶ τοῦ Τρισαγίου.	»	12
Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων.	»	12
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	13
Ο ΟΡΘΟΣ.	»	15
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.	»	15
Περὶ τοῦ Ἐξαψάλμου.	»	17
Περὶ τοῦ Θεὸς Κύριος.	»	18
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου	»	19
Περὶ τῶν Καθισμάτων	»	19
Περὶ τῶν Εὐλογηταρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναδαθμῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου.	»	20
Περὶ τῶν Κανόνων.	»	20
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπαρίων τῶν Κανόνων.	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' Ὁδῇ Καθίσματος	»	22
Περὶ Κοντακίου τοῦ Οἴκου.	»	23
Περὶ τῶν Καταδασίων	»	23
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῆς Κυριακῆς Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	24
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' Ὁδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλύ- ναι ἡ ψυχῇ μου.	»	24

ΠΙΝΑΞ

Περὶ τῶν Ἐξαποστειλαρίων	Σελ. 25
Περὶ τῶν Στιγηρῶν τῶν Αἰνῶν	» 26
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν.	» 27
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.	» 28
Περὶ τῆς Δοξολογίας.. . . .	» 29
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς Σ ἡ- μερον σωτηρίας.	» 29
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.	» 31
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μικαρισμῶν.	» 31
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων.	» 31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	» 32
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Ἀπολυτικίων.	» 33
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων.	» 34
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.	» 36
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.	» 36
Περὶ τοῦ Ἀ λ λ η λ ο ῦ ἰ α τοῦ Ἀποστόλου.	» 37
Περὶ τοῦ Χερουδικοῦ Ὑμνου	» 37
Περὶ τοῦ Ἀ ξ ι ὄ ν ἐστιν.	» 38
Περὶ τοῦ Κτενωτικοῦ.	» 38
Περὶ τοῦ Εἰ δ ο μ ε ν τ ὸ φ ῶ ς.	» 40
Περὶ τοῦ Εἰ η τ ὸ ὄ ν ο μ α Κυ ρ ί ο υ.	» 40
Περὶ τοῦ Εὐ λ ο γ ί α Κυ ρ ί ο υ.	» 40
Περὶ τοῦ Δ ι' Εὐ χ ῶ ν.	» 41

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥ- ΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθροῦ καὶ Λειτουργίας.	Σελ. 42
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῆς Λειτουργίας	» 51
Μεσονυχτικὸν τῆς Κυριακῆς.. . . .	» 53
Ὁ Ὁρθρος	» 54
Ἡ Λειτουργία.	» 58
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερι- νοῦ, τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν κατὰ μῆνα Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορτα- ζομένων Ἀγίων	» 63
Μῆν Σεπτέμβριος.	» 63
» Ὀκτώβριος.	» 84
» Νοέμβριος	» 91
» Δεκέμβριος.	» 107
» Ἰανουάριος.	» 135
» Φεβρουάριος	» 169
» Μάρτιος.	» 195

Μην	Ἀπρίλιος	Σελ	239
»	Μάιος	»	255
»	Ἰούνιος	»	278
»	Ἰούλιος	»	284
»	Αὐγούστος	»	394

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

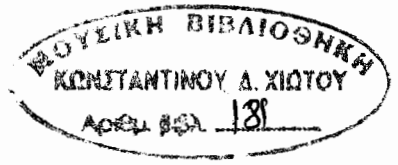
Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ.	317
Κυριακή τοῦ Ἀσώτου	»	318
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω	»	319
Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω	»	321
Κυριακή τῆς Τυρινῆς	»	323
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">ὁ Ὁρθρος</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων . . .</div> </div>	325—330
Τὸ Μέγα Ἀποδείκνον	»	332
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος	»	334
Παρασκευὴ τῆς Α' Ἑβδομάδος	»	334
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος	»	335
Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας	»	336
Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν	»	339
Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως	»	340
Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν	»	344
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος	»	345
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείκνου	»	345
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὁρθρου	»	346
Παρασκευὴ τῆς Ε' Ἑβδομάδος	»	347
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Ἀποδείκνου	»	348
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος ἐν τῷ Ὁρθρῷ	»	349
Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν	»	350
Παρασκευὴ τῶν Βαΐων	»	351
Σάββατον τοῦ Λαζάρου	»	351
Κυριακὴ τῶν Βαΐων	»	352
Μεγάλῃ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον	»	354
Μεγάλῃ Τρίτῃ	»	356
Μεγάλῃ Τετάρτῃ	»	357
Μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον	»	357
Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν	»	358
Μεγάλῃ Παρασκευῇ	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Αἱ Ὤραι</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ἑσπερινός . . .</div> </div>	360
Μεγάλῃ Παρασκευῇ	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ὁρθρος . . .</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας . . .</div> </div>	361
Μεγάλῃ Σάββατον	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ὁρθρος . . .</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας . . .</div> </div>	362
		36'

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα	} Ὁ Ὁρθρος. Ἡ Λειτουργία. Ὁ Ἑσπερινός.	367
		370
		372
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου		373
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου		374
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα.		375
Τῷ Σαββάτῳ ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.		376
Τῇ 1 ^ῃ Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα		377
Τῇ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα.		378
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς		379
Τῇ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα.		380
Τῇ Σ' Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.		381
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Σ' Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορ- τῆς τοῦ Πάσχα.		383
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.		384
Τῇ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Συν.		386
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδ. μ. (Μνήμη τῶν Κοιμημένων)		387
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.		389
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.		393

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ ταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀναΐστου Ὑμνου.	395
Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τάξις τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Πατρῶν.	401
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἑγκαίνων Νεοῦ.	409
ΤΕΛΕΤΗ ΛΙΣ ΑΝΑΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου	419
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ- κουμενικὸν Θρόνον	421
Η ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΕΛΕΤῇ τῆς ἸΝΔΙΚΤΟΥ τῇ Α' Σεπ. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν.	425
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πατρι- άρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ.	427
Πε. ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ.	430
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ.	432
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας.	434
Περὶ Μνημοσύων.	440
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἡτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων	
III' ἀκινήτων Ἑορτῶν τῶν ἡπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ Τριμήνου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.	441
Ὁ Ἑορτοδρόμος Πίναξ	445

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ' ΩΡΑ

Η πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένη ὁ ὥρα ἐστὶ σφραγὶς τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἡδὴ ληγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ᾖ Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ εὐροτὴ ἢ μεθέορτος ἢ μνήμη εὐορταζομένου Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς εὐορτῆς ἢ τοῦ Ἀγίου· εἰ δὲ μὴ, τὸ τοῦ τυχόντος Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου λέγεται τὸ *Βλέπων ὁ Ἀγιστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Δέξα' Ἐν μέσῳ δύο Ἀγιστῶν.* Καὶ νῦν *Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα.* Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*· τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου ἢ Ὑπακοῇ τοῦ Ἥχου. Ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομαδίᾳ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς εὐορτῆς τοῦ Πάσχα ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκειται ἡ τοῦ Πάσχα Θ' ἡτοι τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* κτ' ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπώταται. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ ἐσπέρας, πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀ-

ποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τρίψαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον καὶ Κοντάκιον* *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*. Ἐν τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολουθῶν αὐτοῖς. Ἀπόλυσις ἐν τῇ Θ' λέγεται πάντοτε ἡ μικρὰ (δρα αὐτὴν κατωτέρω ἐν § 16) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἧς ἐλέχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ Ὁρθρου καὶ πάσης ἄλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνούμενη εὐχή, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*¹, ἐξαίρεσις τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, πρὸ τῶν ὁποίων ἐκφωνεῖται τὸ *Εὐλογημένη ἡ Βασιλεῖα τοῦ Πατρός*. Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς δι² καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγιγνωσκόμενου Ἐξαψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουπῷ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεπεστέρα δοξολογία

1. Ὅφειλε δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυνῆσαι καὶ ἱσπασθῆναι τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τοῦτο ἀποτίθῃ μόνον μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἄλλως ἀτακτεῖ καὶ παρανομεῖ.

2. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν Εὐλογητὸν καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Καينῆς Δευτέρας, ὡς συνήθως, ἐκφωνοῦντες *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε*, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τούτου διὰ τοῦ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ* ἐστὶ παράτυπος νεωτερισμός· ἀλλὰ νῦν εἰδίσταται παντοχῶς σχεδὸν οὕτω καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον· μόνον ἀντὶ τοῦ *Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν* *δόξα σοὶ* μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς* σημειοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

τοῦ Θεοῦ τυγχάνων³, ἀναγινώσκεται εἰς ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ ὁλοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀργεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καθ' ὅλην τὴν Διακαινήτιμον ἐβδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται μὲν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δις ἐκ τῶν χορῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως

3. Ὅτι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐν γένει καὶ τῶν τοῦ Δαβὶδ ἰδίᾳ ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυνάψωμεν ἐνταῦθα πρὸς συχνὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην παντός χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῶν κληρικῶν, οἷς ἐστὶν ἐγχειρίδιον ἱερὸν τὸ Ψαλτήριον. «Τίνες ἕνεκεν ὁ ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνεκται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ὧδης μάλιστα αὕτη ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἀκούσον. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς ραθυμότερους ὄντας καὶ πρὸς τὴν τῶν πνευματικῶν ἀνάγνωσιν δυσχερῶς ἔχοντας καὶ τὸν ἐκεῖθεν οὐχ ἡδέως ὑπομένοντας κάματον, ποθεινότερον ποιῆσαι τὸν πόνον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἰσθησὶν ὑποτεμέσθαι, μελωδίαν ἀνέμιξε τῇ προφητείᾳ, ἵνα τῷ ρυθμῷ τοῦ μέλους ψυχαγωγούμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ἱεροὺς ἀναπέμπωσιν αὐτῷ ὕμνους· οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἀνίστησι ψυχὴν καὶ πτεροὶ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν καὶ φιλοσοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελᾶν τῶν βιοτικῶν ὡς μέλος συμφωνίας καὶ ρυθμῷ συγκεῖμενον θεῖον ἄσμα. Οὕτω γοῦν ἡμῶν ἡ φύσις πρὸς τὰ ἄσματα καὶ τὰ μέλη ἡδέως ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς καὶ τὰ ὑπομάζια παιδία κλαυθμυρίζόμενα καὶ δυσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμίζεσθαι. . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναῖκες καὶ ὁδοιπόροι καὶ γηρόνοι καὶ ναῦται, τῷ ἄσματι τὸν ἐκ τῶν ἔργων πόνον παραμυθῆσθαι σπεύδοντες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλους ἀκούσει· τῆς ὧδης, ῥᾶον ἅπαντα ἐνεγκεῖν δυναμένης τὰ ὀχληρὰ καὶ ἐπίπονα. . . Ἀπὸ τῶν ψαλμῶν τῶν πνευματικῶν πολὺ μὲν τὸ κέρδος, πολλὴ δὲ ἡ ὠφέλεια, πολὺς δὲ ὁ ἁγιασμὸς καὶ πάσης φιλοσοφίας ὑπόθεσις γένοιτ' ἂν τῶν τε ρημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίροντων, τοῦ τε ἁγίου Πνεύματος τῇ τὰ τοιαῦτα ψαλλοῦσιν ταχέως ἐφιπταμένου ψυχῇ· οἱ γὰρ μετὰ συνέσεως ψάλλοντες τὴν τοῦ Πνεύματος καλοῦσι χάριν. . . Ἐνθα μὲν ἄσματα πορνικὰ δαίμονες ἐπισωρεύονται, ἐνθα δὲ μέλη πνευματικὰ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐφίπταται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάζει. . . Καὶ καθάπερ πολλοὶ τῶν πλουτούντων τὴν σπογγίαν βαλσάμου πλήσαντες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα εἰ τις ἀπὸ τῶν αἰδεσμάτων γένηται κηλὶς, παρασπείσῃ καθαρὰν δειλὴν τὴν τράπεζαν, οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀντὶ βαλσάμου τὸ στόμα ἐμπλήσαντες μελωδίας πνευματικῆς, ἵνα εἰ τις ἐγένετο κηλὶς ἀπὸ τῆς ἀδηφαγίας ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελωδίας ἀποσμήξωμεν ἐκείνης καὶ λέγωμεν κοινῇ στάντες· «Ἐὐφρανas ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασι

καὶ ἐφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* τρις κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὁρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς τυχούσης, ἡ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐφε-

του. . . . Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλοῦντες μετὰ τῆς κιθάρας, ἔνδον τὸν Χριστὸν δι' αὐτοῦ καλοῦσιν. Ὅπου δὲ ὁ Χριστός, δαίμων. μὲν οὐδεὶς ἐπεισελθεῖν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ παρακῦψαι τολμήσειέ ποτε, εἰρήνην δὲ καὶ ἀγάπην καὶ πάντα ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἤξει τὰ ἀγαθὰ. . . . Ἐνθα ψαλμὸς καὶ εὐχή καὶ προφητῶν χορεῖα καὶ διάνοια τῶν ἀδόντων θεοφιλῆς, οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι τὴν σύνοδον ταύτην προσεϊπὼν Ἐκκλησίαν. Κἂν μὴ εἰδῆς τὴν δύναμιν τῶν ρημάτων, αὐτὸ τέως τὸ στόμα παιδεύσον τὰ ῥήματα λέγειν· ἀγιάζεται γὰρ καὶ διὰ ῥημάτων ἡ γλῶττα ὅταν μετὰ προθυμίας ταῦτα λέγηται. Ἐάν εἰς ταύτην ταυτοὺς καταστήσωμεν τὴν συνήθειαν, οὐδὲ ἐκόντες οὐδὲ βραθυμοῦντές ποτε ποιησόμεθα τὴν καλὴν ταύτην λειτουργίαν, τοῦ ἔθους καὶ ἀκοντας ἡμᾶς ἀναγκάζοντος καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν καλὴν ταύτην ἐπιτελεῖν λατρείαν. (Χρυσόστ. Ἑρμ. εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ' ἐκδ. Migne τόμ. 55).

Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει· «Τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασιν ἐγκατέμειξεν, ἵνα τῷ προσηγεῖ καὶ λείψ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ τῶν λόγων ὠφέλιμον λαμβανόντως ὑποδεχόμεθα κατὰ τοὺς σοφοὺς τῶν ἱατρῶν, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ εὐσθηρότερα πίνειν διδόντες τοῖς κακοσίοις, μέλιτι πολλάκις τὴν κύλικα περιχρίουσι. . . . ψαλμὸς γαλήνη ψυχῶν, βραβευτὴς εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κυμαῖνον τῶν λογισμῶν καταστέλλων. . . . ψαλμὸς φιλίας συναγωγός, ἔνωσις διεσπῶτων· ψαλμὸς νηπίοις ἀσφάλεια, ἀκμάζουσιν ἐγκαλλώπισμα, πρεσβυτέροις παρηγορία, γυναιεὶ κόσμος ἀρμοδιώτατος, ἀνάπαυσις κόπων ἡμερινῶν, ἐκκλησίας φωνή».

Ὁ Θεοδώρητος ὁ Κύρου· «τῇ γὰρ ἡδονῇ τῆς μελωδίας τὴν ὠφέλειαν ἡθεὶς χάρις κεράσασα, τριπόθητόν τε καὶ ἀξιεράστον τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλίαν προτέθηκεν».

Γρηγόριος ὁ Νύσσης· «ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φίλον τῇ φύσει, ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὕσα ἡ μουσική, τούτου χάριν ὁ μέγας Δαβὶδ τῇ περὶ τῶν ἀρετῶν φιλοσοφίᾳ τὴν μελωδίαν κατέμειξεν ὅσιν τινα μέλιτος ἡδονὴν τῶν ὑψηλῶν καταχέας δογμάτων».

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τοὺς Ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἔχει βάσιν τῶν μερικῶν καὶ δημοσίων προσευχῶν, καὶ δι' οὓς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πάντως ἔψαλλε τοὺς Ψαλμοὺς, ὥς σήμερον τὸν ρμ', ρμα' καὶ ἄλλους τινάς.

ξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἂν ἐτι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανίων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἀναστάσιμα ψάλλονται· ἐπίσης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς οὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Ἑσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανίων, ὅταν αἱ ἑορταὶ αὐταὶ συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προηγούνται ὁμως ἐν τούτοις τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἥτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τύχη αὕτη ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς (ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)⁴ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις ταῖς ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος συμπίπτουσιν, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ στιχολογεῖται ἡ Α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Σαββάτῳ ἡ Δευτέρα, καθότι ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ' ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἑσπερινοῖς τῶν Ψαλμῶν *Κύριε ἐκέκραξα*⁵, *Φωνή μου πρὸς Κύριον*, *Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι*, καὶ τὸ *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*, ψάλλονται

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὗται ἑορταὶ, ὡς μετέχουσαι καὶ τοῦ χαρακτήρος Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐμφαίνουσι τι ἐξαιρετικόν· διὸ καὶ κατὰ πολλὰ μέρη ἐν ταῖς Ἀκολουθίαις αὐτῶν παρατηρεῖται ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὑπεροχὴ αὐτῶν.

5. Ὅτε ἄρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλον τὸ *Κατευθυνθήτω ἡ προδευχή μου*, ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμίαμα καὶ θυμᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, εἶτα τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαὸν κατὰ τὴν τάξιν· καὶ ἂν μὲν μέλλῃ ποιῆσαι Ἐξοδον, ἐνδύεται εὐθὺς κατὰ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* καὶ τὸ φελώνιον, εἰδὼς θυμᾷ φέρων τὸ ἐπιτραγήλιον μόνον.

πλήρεις οἱ στίχοι εἰς τοὺς διατεταγμένους ἤχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ στίχοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Κύριε καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταβαίνῃ ὁ πρῶτος χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἀρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπομένων στιχηρῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ἙΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα Ὅρθρον ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἧτοι Στιχηρὰ, Δοξαστικά, Ἀπολυτίκια, Τριαδικὰ, Καθίσματα, Ὑπακοαὶ, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἱκοί, Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινὰ, Μακαρισμοὶ κτλ., ἅτινα καὶ προηγουμένως τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ψάλλονται δὲ οὕτως· ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, πρῶτον ἐσπέρια Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', εἶτα ε' τῆς τυχεύσης Θεομητορικῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πάσαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα ε' καὶ μεθεόρτα ἢ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων ἑορταῖς ἧτοι, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυφαίων, Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἐν τινὶ Κυριακῇ Τριφίδιου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ψάλλονται κατ' ἐξάρεσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Ὅταν δὲ ὁ τυχὼν ἐν Κυριακῇ Ἅγιος στερῇται Δοξαστικοῦ, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Καταλιμπάνονται δὲ ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἧτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφανίων, τῶν Βατίων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ κδ' τοῦ

Δεκεμβρίου, ὅτε ὁμοῦς ψάλλεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ δ' τῶν Αἰνῶν Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἄν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅτε ψάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον Θεαρχίῳ πνεύματι) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἀγίοις, Δόξα ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, Δόξα ψάλλεται τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἡ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ψάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου ἡ Πεντηχοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν συμπέσῃ ὁμοῦς τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίῶν καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ὅταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηχοσταρίου, ἡ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαιρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηχοστῆς), Δόξα ψάλλεται τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς. Εἰ ὁ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυχὼν Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικοῦ, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τοῦ ἡχοῦ Θεοτοκίον· εἰ δέ ἐστι μεγαλομάρτυς καὶ συμπέπτει ἐν τινὶ μεθεόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῆς ἡ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, κὰν τύχωσι Θεομητορικαὶ ἡ Δεσποτικαὶ ἑορταὶ (ἐξαιρουμένων τῶν δύο ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ

Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανίων), Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· ἐξαιροῦνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἥ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθέορτοι Ἑσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα *Τίς* Θεὸς μέγας, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν ψάλλεται τὸ Προκείμενον Ἀνάστα ὁ Θεός, μετὰ τῶν ὁρισμένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφητεία, δταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικαὶ καὶ Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἥ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων· καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐπιφωνεῖ τὸ *Σοφία· πρόσχωμεν*· τὰ Ἀποστολικά δὲ Ἀναγνώσματα, ἅτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκομένου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν*.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἄν ὑπάρχῃ Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Εἰη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἔρχονται φέροντες εἰς χεῖρας λαμπάδας, καὶ ἰστανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅπου εἰσὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ Ἑλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην κτλ., οἱ χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πρᾶξι τῇ φωνῇ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς ἡ τάξις· ὁ Ἱερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. . Μ. Προκείμενα ψάλλονται ὡσαύτως καὶ

ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, ὡς διατυπώνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. *Εἰρήνη πᾶσι· ὁ Χορὸς Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν . . . ὁ χορὸς Σοὶ Κύριε· ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) Δέσποτα Πολυέλεε . . .* εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμῷ σταυροειδῶς στρεφόμενος περὶ τοὺς ἄρτους καὶ ψάλλων τὸ Θεοτόκε Παρθένε . . . Ἐν πάσαις ἀνεξαιρέτως ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων μνήμας, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ Θεοτόκε Παρθένε. Ἀλλ' ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε Παρθένε ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν... εἶτα ψάλλεται τρίς τὸ *Πλούσιοι ἐπιώχουσιν*, καὶ μετ' αὐτὸ τὰ Ἀπόστιχα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

12. Τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου οὐδέποτε καταλιμπάνονται καὶ τυχῶσι Θεομητορικαὶ ἑορταί, προεόρτιοι ἢ μεθεόρτιοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακῶν ψάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἡχοῦ πρῶτον Ἀπόστιχον (ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ), εἶτα ψάλλονται τὰ ὁ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. —

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

13. Ἐν ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν προεορτίων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ τῇ τῶν Ταξιάρχων (ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Κυριακῇ) Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται μόνον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἀνευ Θεοτοκίου. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ψάλλεται Δόξα τὸ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ δταν συμπίπτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ τῇ τῶν Βαλίων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριφδίου Ἀπόστιχα, Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· ἐὰν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάσχα, τότε ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπίπτουσαι Ἀγίων μνήμας, Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωῆχου σύμφωνον τῷ ἡχῷ τοῦ Δοξαστικοῦ. Ὅταν δὲ αἱ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαι συμπίπτωσιν ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἢ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς τινος ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἀγίου μὴ ἔχοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα ἐντὸς τῶν ἐξ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος (πλὴν δηλ. τῆς Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀναλήψεως συμπιπτοῦσαι μνήμαις τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. Ἀπόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται τὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν Ὄρθρῳ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

14. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύεις μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς κατὰ τὸ σύνθημα αὐτοῦ μέλος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ εὐθὺς ἔπεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

15 Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἑσπερινῷ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου Ἀπολυτίκια πρὸ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν

ἡμέρα Κυριακῆς συμπίπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσει τὸ Ἀναστάσιμον ᾠαζ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ᾠαζ, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῳ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ᾠαζ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίπτουσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ᾠαζ· τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἀφ' ἐσπέρας μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνὰ μίαν· τὸ πρῶτ' δὲ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμης τυχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἰτα τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τελευταῖον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δόξα-στικὸν Ἀγίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτίκιον οὐ ψάλλεται, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῳ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγομένη Ἀπόλυσις ἐστὶν αὕτη· ὁ Διάκονος Σοφία, ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν· ὁ προϊστάμενος Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ χώρᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων ὁ Χορὸς Ἀμήν (Ἀρτοκλασίας ὁμως ὑπαρχούσης, ὁ Διάκονος ἀντὶ τοῦ Σοφία, λέγει τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον, Κέριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ χορὸς ἀμήν· καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἢ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοί. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός

θεός ἡμῶν, τὰς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφῆτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφώνων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν δσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης [εἰτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη Δοξαστικόν], καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος⁶. Εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν⁷. Αὕτη λέγεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Λειτουργίας προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)· ἡ αὕτη καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἐκάστη δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἔχει ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν ἐν τῇ Ἀπολύσει, ὡς γνωστὸν τοῖς ἱεροῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεόροις αὐτῶν Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν, ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ, ὅτε καὶ προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἡ Ἀπολύσις φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς τυχεύσης ἑορτῆς· ὡς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν) καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν κτλ. Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἰψώτειος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλυσις οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχοι ἡ ἑορτῇ, καθότι καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγομεν τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, ἅτινα, ὡς εἰπομεν ἀνωτέρω, παρενείρονται ἐν τῇ Ἀναστασίμῳ Ἀπολύσει, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς.

Πλὴν τῆς μεγάλῃς Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρὰ, ἥτις λέγεται τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ' ὥραν καὶ μετὰ τὸν μι-

6. Ἡ αὕτη Ἀπόλυσις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, παραλείπεται δὲ μόνον ἡ φράσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐν ἀρχῇ.

7. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικά σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταύτην τελευτήν Ἀπολύσειν.

κρὸν Ἑσπερινὸν ὅταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρῶτ' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Ἔστι δὲ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις αὕτη· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι (ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν — ἐν Κυριακῇ) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ παρευφρόμων Ἀποστολῶν (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν . . . Ἄν ὁμοῦς ἔπηται τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης . . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν) τὸ Δι' εὐχῶν λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐξώμεθα.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθίας προηγείται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγινωσκόμενα Μεσονυκτικά, τὸ τῶν πέντε ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἅτινα εὕρηνται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἐπέχει

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀνέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἶχον ἔθος ἱερὸν τὸ ὁρθεῖν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ψαλμωδιῶν, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτα λόγια· «Τὰ νῦν κεκρατηκότα ἔθῃ πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις συνωδὰ ἐσσι καὶ σύμφωνα· ἐκ νυκτὸς γὰρ ὁρθεῖζει παρ' ἡμῖν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐν πόνῳ καὶ θλίψει καὶ συνοχῇ ὑακρῶν ἐξομολογούμενοι τῷ Θεῷ τελευταῖον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς τὴν ψαλμωδίαν καθίστανται. Καὶ νῦν μὲν διχῇ διανεμηθέντες ἀντιψάλλουσιν ἀλλήλοις, ὁμοῦ μὲν τὴν μελέτην τῶν λογίων ἐντεῦθεν κρατύνοντες, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν προσευχὴν καὶ τὸ ἀμετεώριστον τῶν καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικούμενοι·

ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Προϊστόμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ, κτλ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ τὸν Ν' Ψαλμὸν, εἴτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου Ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς· καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν· μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τρισάγιον αὐθις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ· εἴτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ Θεὸς . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις (ἴδε ταύτην ὁπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. . . κτλ. τὸ τέλος Εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ εὐθὺς τὸ Δι' εὐχῶν 9.

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς ἡ ἢ τοῦ Ἀγίου, μετ' αὐτὴν τὰ Ἀξιόν ἐστιν. . . Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδόσεσι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἡχοῦ Ὑπακοῆς

ἔπειτα πάλιν ἐπιτρέψαντες ἐνὶ κατάρχειν τοῦ μέλους οἱ λοιποὶ ὑπηχοῦσι· καὶ οὕτως ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς ψαλμωδίας τὴν νύκτα διενεγκόντες, μεταξύ προσευχόμενοι, ἡμέρας ἤδη ὑπολαμπούσης, πάντες κοινῇ ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας τὸν τῆς ἑξομολογήσεως ψαλμὸν ἀναφέρουσι τῷ Κυρίῳ, ἰδίᾳ ἑαυτῶν ἕκαστος τὰ ῥήματα τῆς μετανόας ποιοῦμενοι. Ἐπὶ τούτοις λοιπὸν εἰ ἡμᾶς ἀπεφεύγετε, φεύξεσθε μὲν Αἰγυπτίους, φεύξεσθε δὲ καὶ Αἰθίους ἀμροτέρους, Θηβαίους, Παλαιστίνους. Ἀραβάς, Φοίνικας, Σύρους καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐφράτῃ κατοικισμένους καὶ πάντας ἀπαξάπλως παρ' οἷς ἀγρυπνίαι καὶ προσευχαὶ καὶ αἱ κοιναὶ ψαλμωδαὶ τετίμηνται.» (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νεοκαισάρειαν κληρικοῖς· ἑκδόσις Migne τόμ. 32).

9. Τοῦτο ἐστὶ τῆς μοναχικῆς τάξεως λείψανον, ἀναφερόμενον εἰς τοὺς παρισταμένους μοναχοὺς, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προεστώτος (Ὅρα περὶ τούτου § 50 τῆς Προθεωρίας ταύτης).

ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ ὅταν τύχη ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τὸ τοῦ Ἀγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ) τῆς Γ' Κυριακῆς ἐξαιρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς ψάλλονται τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ., ἅτινα ψάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμέραν Ὁρθροῖς.

Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεός, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ Οὐράνιε κτλ. ὡς ἀνωτέρω μετὰ τὸν Ν' ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς· εἰτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός ... ἡ Ἀπόλυσις, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν. Αὕτη ἡ διαταξὶς ἰσχύει καὶ ὅταν Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου συμπίπτῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα Μεσονυχτικοῦ τόπον ἐπέχει τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ . . . Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (δρα § 3 σημ. 4 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα εἰς τὸ Λυχνικόν).

Σημειωτέον ὅτι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεός εὐθὺς Χριστὸς ἀνέστη τις, Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ... Παράγία Τριάς... κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυχτικοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ, Εὐλόγητος ὁ Θεός ἡμῶν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοὶ ἐστὶν ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε Δόξα Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά, ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. τὸ τέλος Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος . . . καὶ ὁ Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ . . . κτλ., ὁ δὲ Προεστάμενος λέγει τὸν Ἐξαψαλμον μετὰ κατανύξεως, τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου μετὰ

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαθείας. Ὁ Ἐξάψαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τετράκις ἀπὸ τοῦ 6' δὲ λέγονται οἱ ὠρισμένοι στίχοι Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ. — Πάντα τὰ ἔθνη ... — Παρὰ Κυρίου ἐγένετο... Εἰτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ 6' προηγείται τὸ Δόξα πατρὶ ... καὶ εἰς τὸ γ' τὸ Καὶ νῦν... Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ψάλλεται δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· ἐπίσης καὶ ἂν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάσιμον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἅπαξ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἦ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλονται ἀνὰ μίαν ὡσαύτως φορὰν τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον σύμφωνα τῷ ἡχῷ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς νηστησίμοις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις Θεὸς Κύριος οὐ ψάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ αὐτοῦ ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια τετράκις ἀνὰ τρίς εἰς ἕχον πλ. δ' μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι ὥς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια τρίς

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια τρίς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια τρίς.

δ'. Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια τρίς.

Σημειωτέον ὅτι τὰ Σάββατα, καθ' ἃ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἁγίου, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων αὐτοῦ (Μακάριοι οὗς ἐξελέξω ... Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι μάρτυρες ... Δόξα Μνήσθητι Κύριε· Καὶ νῦν μῆτην ἁγία.

Τὰ δύο Σάββατα τῶν ψυχῶν ἐν μὲν τῷ ἑσπερινῷ τὸ Ὅ βάβα σοφίας, Δόξα τὸ τέλος. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τὰ αὐτὰ, προφαλλομένου τοῦ Ἀλληλοῦτα μετὰ τῶν Στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν στιχολογεῖται πρὸ τῶν Καθίσματων ἐκάστης Στιχολογίας, ὁ δὲ Πολυέλεος (δταν ὑπάρχη) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκονομίαν καιροῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Ὁρθρου τὰ ὠρισμένα τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ὡς καὶ ὁ Πολυέλεος (δταν εἴνε ἑορτὴ ἔχουσα Λιτὴν) ἢ ὁ Ἀνωμος (δταν εἴνε φιλή Κυριακὴ μετὰ Ἀγίου μὴ ἑορταζομένου). Ἔστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΑΔ' καὶ ΡΑΕ' Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὁ ψαλμὸς ΜΔ' Ἐξηρέψατο ἡ καρδιά μου, τῶν δὲ ἑορταζομένων Ἀγίων, οἱ ἔχοντες Ἐκλογάριον εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους δι' ἐκάστην ἑορτὴν, εἰδεμὴ, λεγέτωσαν τοὺς ψαλμ. ΡΑΔ' καὶ ΡΑΕ'. Ὁ ψαλμὸς ΡΑΣ' Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος ἀναγινώσκεται τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ Μ. Τεσσαρακοστῇ ἀνὰ τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Α' ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς πληροῦται δις ὁλόκληρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑσπερινοῦ τῶν Βαῶν μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦται ἁπαξ. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης, ψάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Αποδόσεσι ψάλλονται ἐν τῇ α' καὶ β' Στιχολογίᾳ πάλιν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων λέγονται

τὰ τῆς ἑορτῆς γ'. Στιχολογίας Κάθισμα οὐχ ὑπάρχει τότε. Ἐταῖς μνήμαϊς τῶν ἡττον ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἀγίων μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἀγίου· ἐν δὲ ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἀγίων καὶ ἐχόντων Λιτὴν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, οἷον τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνά ἐν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἔπεται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἐν τέλει ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου διὰ τὸν Πολυέλεον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἰτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις· *Ὅτι ἡὐλόγηται*, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἡ παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἰτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς *χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ ὠρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς *Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὁμῶς καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἢ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, διατηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς· (Ἴδε τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οἱ τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωῆχου Κανόνες οὐδέποτε καταλιμπάνονται, κἂν τύχωσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωῆχου Κανόνες ἐν ταῖς ἐφεξῆς

Κυριακαίς, ἤτοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καθ' ἃς ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ μετὰ τὸν Εἰρμὸν πρῶτα Τροπάρια εἰσιν Ἀναστάσιμα, διὸ καὶ λέγομεν στίχον Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ Τροπάρια τῆς μὲν Γ' τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ ψάλλονται ὡσαύτως οἱ τῆς Ὁκτωήχου ἀναστάσιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακάς ἤτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος τοῦ Πάσχα Κανὼν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοτοκίων. Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, πρῶτον ψάλλεται ὁ τῆς Ὁκτωήχου Κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὐτοῦ εἰς δ', εἶτα ὁ τῆς ἑορτῆς· ἂν ὁμως ἔχη ἡ ἑορτὴ δύο Κανόνας, ψάλλονται ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς ἑορτῆς. Ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ ἐκάστης Ὡδῆς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἀγίου συμπέσῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, εἰ μὲν εἰσι μεθέορτα, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ δ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, εἰ δὲ μὴ, ψάλλεται ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'· ἐξαιροῦνται αἱ ἑορταὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς Κανόνας προηγοῦνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαίτεροι. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ) καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, εἰς ὧν τοὺς Κανόνας προτάττονται οἱ τῶν προηγηθειῶν ἑορτῶν ἢ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὁρθρῳ Κανόνας τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν

κάστην ἀναγινωσκομένους Κανόνας, προεφάλλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα ᾠδῶν τοσοῦτοι, ὅσα καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς, προφάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ Θεομητορικά, Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἁγίων, Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸν Μέγαν κανόνα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρώσιμων Μαρτυρικά, Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σφν, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, ἡ Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, ἡ Καὶ τὸ Μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Εἰς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριψδίου, ὡς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς τὸ Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μέγαλαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ θ' ᾠδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προφάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, ὅτε λέγεται τὸ Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα Καὶ νῦν· οὐδὲν ἤττον ὁμοῦ καθ' ἀπάσας τὰς μεθεορτίους ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγηθείσης Δεσποτικῆς ἑορτῆς, προτάττεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ Γ' ΩΔῃ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' ᾠδῆς Αἵτησιν, ψάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, προαναγινώσκειται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἰτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακάς τοῦ Τριψδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἁγίων.

Ἐν δὲ ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεορτίοις Κυριακαῖς πρῶτον ψάλλεται τὸ τοῦ τυχόντος Ἁγίου Κάθισμα, εἰτα τὸ προεορτίον ἡ μεθεορτίον.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κ νόμος Αἰτησιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου· ἐξαιροῦνται αἱ Κυριακαί, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὀκτωήχου) καὶ αἱ τοῦ Πεντηχοσταρίου, ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων, ἡ περὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυριακαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Συνόδου καὶ ἡ τῶν ἁγίων Πάντων, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἐξαιροῦνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταὶ, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κς'), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριωδίου), τῶν Ταξιάρχων καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, καθ' ἃς προαναγινώσκεται (ὡς εἴρηται ἐν § 25) τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ' Ὁδῇ πρὸ τοῦ Καθίσματος. Ἀναγινώσκονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ς' Ὁδὴν ἀντὶ τῶν Ἀναστασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηχοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μετὰ τῶν ἐφεξῆς περιόδων περιλαμβανομένας, ἤτοι ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τῆς κα' Νοεμβρίου, — ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τὴν Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, — ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τῶν περιόδων οὕτω συμπιπτούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, ψάλλονται Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἰς τὰς μετὰ τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν συμπιπτούσας Κυριακὰς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τυχούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, ψάλλονται αἱ Καταβασαί τῆς τυχούσης Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς

ἐορτῆς. Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρας Κυριακάς τοῦ Τριωδίου (ἐὰν μὴ ἀπεδόθη ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριωδίου Καταβασίαι, ὡς καὶ τὴν Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ἐν οἰαδήποτε δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου, συμπιπτούσης ἐορτῆς Ἁγίου τινὸς, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η΄ Ὠδῆς, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἐλλείψει Διακόνου) ἐκφωνεῖ, *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*. ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἄγιοις ἐπαναπαύῃ . . . οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ἐπεταὶ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Κχι νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ¹⁰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς . . . Ἐν δὲ ταῖς τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς μετὰ τὸν Ν' ἀντὶ τοῦ Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Δόξα Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχολογεῖται τὸ Τὴν Τιμιωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ Θ΄ ΩΔῃ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ Ἡ ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάσας τὰς

10. Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς ἀνήκει τῷ Ἱερεὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ τελεῖ τότε τὴν Προσκομιδὴν, ἵνα μὴ διακόψῃ αὐτὴν, ἐπετράπη φαίνεται καὶ τῷ Διακόνῳ λέγειν ταῦτα ἢ τάξιν ὁμοῦς τηρητέα, καὶ ὁ Ἱερεὺς ὀφείλει ἀμβάνων ὑπ' ὅψει ταύτην, νὰ σταματήσῃ ὡς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ νὰ εἴπῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Σῶσον ὁ Θεός.

τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθεόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν Κυριακᾶς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἡμερῶν τυχοῦσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν *τὴν Τιμιωτέραν* εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταβασίων. Ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν, ἐν τῇ Μ. Ἑβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακαῖς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ *Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου, ἡ θ'* Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἑορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Καταβασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἂν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὡδὴ αὐτῶν ἀνευ τοῦ *τὴν Τιμιωτέραν* πλὴν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου (ἴσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυνάρια) τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγείται τὸ *Μεγαλύνει* καὶ ἔπεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἂν συμπέσωσιν ἐν Κυριακῇ, ἂν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ψάλλεται μόνη ἡ θ'. Ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ὑπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἅτινα ψάλλονται πάντα, τὸ *Μεγαλύνει* οὐ χωρεῖ ποσῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ *Μεγαλύνει*. Τὴν δὲ ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ, καὶ ἂν τύχῃ, ψάλλεται ἐλόγληρος ἡ θ' ὥδὴ ἥτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἀνευ τοῦ *Μεγαλύνει*. Περὶ τοῦ *τὴν Τιμιωτέραν* ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σελ. 193 § 4, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἂν συμπέσῃ Ἀγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἑξαποστειλαρίων οὐ προηγείται ἡ δια τοῦ Ἀγίου Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Δοξολογία, διότι αὕτη ἐστὶ χαρακτηριστικὸν τῆς Κυριακῆς ἰδίον. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὅταν τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἑξαποστειλᾶριον ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἰτα τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ μεθεόρτον ἅπαξ· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἰτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τελευταῖον τὸ μεθεόρτον ἅπαξ. Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἀγιος Κύ

ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν¹⁾), ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυριακῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἐν μὲν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐμὼν μελὼν χειρὶ σου ἅπαξ, εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τρίτον τὸ Σήμερον ἔαρ μυρίζει, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τέσσαρσι Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς τὸ Σαρκὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς· εἰ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος ψάλλεται (ἄνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος, ὡς προσημειώθη) τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου πρῶτον, εἶτα τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνῃ ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ Βασιφόρος στερεῖται ἰδιαιτέρου Ἐξαποστειλαρίου καὶ ψάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται ἡ Εὐχὴ τῶν Βατῶν, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται τοῦ Πᾶσα πνοή. Τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διακαινησίμον ἐβδομάδα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον λέγεται ἄνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ ΑἰΩΝΩΝ

31. Ὅταν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Αἰῶνας ψάλλονται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ εἶτα τῆς τυχούσης ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. ὅταν τύχῃ δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Ἀναστάσιμα γ' μεθέορτα β' καὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ'. Ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν ταῖς δυσὶ πρώταις ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', ἐν δὲ ταῖς ἐτέραις δυσίν, ἥτοι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· ἐπίσης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε δις, ὁσάκις ἀν ἔπηται Ἐξαποστειλᾶριον· εἶτα λέγεται ὁ στίχος Ὑψοῦτε Κύριον . . . καὶ ἄρχεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον· λέγεται δὲ τρίς τὸ Ἅγιος Κύριος . . . τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ἀντὶ Ἐξαποστειλαρίου.

τουχούσης τῇ Γ' Κυριακῇ, τῶν Νηστειῶν, ψάλλονται Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', τουχούσης δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Ἄν αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι συμπέσωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαροι Κυριακαίς, εἰς τοὺς Αἰνους ψάλλονται Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ἂν τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'. ἂν δὲ τύχωσι τῇ Ἀποδόσει τῶν Μυροφόρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν Ἀποδόσει, εἰς τοὺς Αἰνους ψάλλονται δύο Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ δ' τῶν Ἀγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

32. Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ὥς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, Δοξαστικὸν τῶν Αἰῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, καθότι τὰ ἑνδεκα Ἑωθινὰ Δοξαστικά, ὡς καὶ τὰ Ἑξαποστειλάρια, εἰσὶν ὁλονεῖπεν περίληψις τῶν ἑνδεκα Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων· ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ καὶ Δεσποτικὴς ἑορτὴς Ἀπόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν Ἑωθινῶν Δοξαστικῶν ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ Ἑωθινὰ ὡσαύτως καταλιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς Κυριακαῖς, ἥτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (ὅταν συμπέτῃ τῇ ε' Ἰανουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων, ὅταν αἱ μνήμαι αὐτῶν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ αὐτὰ εἶναι αἱ τρεῖς ἑορταὶ τοῦ Προδρόμου (τὸ Γενέσιον, ἡ Σύναξις καὶ ἡ Ἀποτομή), ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν ιδ', ἡ ἑορτὴ ἐκάστου τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἡ τῶν Ταξιάρχων καὶ ἡ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ μὴ μὴ τῶν τύχη ἔξω τοῦ Τριωδίου καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου, εἰθισται δὲ τὰ νῦν ψάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ ἄλλων Ἀγίων, εἰς ὄνομα τῶν ὁποίων τετίμηται ὁ Ναός, ἢ πανηγυρίζεται ἐπι-

σήμως ἡ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α' δεῖ ψάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἐξω τοῦ Τριφδίου), Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀποφαίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς κε' Ἰανουαρίου, χάριν τῶν μὲν, ὡς κατακοσμησάντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ὡς χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἀγίας διὰ τὴν τελουμένην πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τεθησαύρισαι τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν αἱ μνήμαι τῶν Ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακαῖς, ψάλλεται εἰς τοὺς Αἰνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἀγίων, εἰτα Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἐξαιρέσεων, ὥς ἀναφέρει ἡ ἐπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἰνων, Καὶ νῦν ψάλλεται πάντοτε εἰς ἤχον β' τὸ Θεοτοκίον Ὑπερευλογημένη, καὶ ἐστὶ τύχη καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς· ἐξαιρουνται αἱ μετὰ τὸ Πάσχα τέσσαρες Κυριακαί, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ Ὑπερευλογημένη, ψάλλεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι, μετὰ τὸ Δεξὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καθ' ἣν Καὶ νῦν λέγεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, διότι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστὶν Ἑωθινόν.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμαις τῶν προειρημένων ἁγίων ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἰνους Δοξὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα· ὡσαύτως καὶ διὰ

αὶ τῶν προμνησθέντων Ἀγίων μνημαὶ τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἂν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Θεωροῦμεν περιττὸν σημειῶσαι ὅτι ἐν μνήμαϊς Ἀγίων συμπιπτόντων ἄλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἂν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσις προεορτίων ἢ μεθεορτίων, Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Αἰνους μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα οὐ λέγονται ταῖς Κυριακαῖς

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνημαὶς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλῃ Δοξολογία εἰς ἤχον τοῦ Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινὰς, τὰς νηστησίμους ἡμέρας καὶ τὰς πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Δευτέρας μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται χῦμα ἡ μικρὰ Δοξολογία Σοὶ δόξα πρόπει. μεθ' ἣν ἐπεταὶ ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα Δοξολογία οὐ ψάλλεται ἀλλὰ μετὰ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα τὸ Χριστὸς ἀνέστη πρὶς κατὰ τὸ σῶνθες αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἂν συμπέσῃ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἢ Ἀποδόσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μέ-

θεόρτους Κυριακάς, τὰς Κυριακάς τοῦ Τριψῶλου (πλὴν τῆς τῶν Βα-
 ῖων) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρας Κυριακάς τοῦ Πεντη-
 κοσταρίου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολο-
 γίαν ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρ-
 θρου τῆς Κυριακῆς *Σήμερον σωτηρία*· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς
 ἐβδομάδος τυχούσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς
 τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας ψάλλεται τὸ ἰδιαίτερον ἐκάστης
 ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου, καθ' ὅλην δὲ
 τὴν Διακαινίσιμον ἐβδομάδα καὶ τὴν Ἀποδόσιν τοῦ Πάσχα τὸ
 Χριστὸς ἀνέστη ἀναπληροῖ καὶ τὴν Δοξολογίαν τὸ Ἀπολυτίκιον.
 Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα
 (ἐξαιρουμένων τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζό-
 μενος Ἅγιος ἂν τύχη ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, Ἀπο-
 λυτίκιον ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης
 Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἐκάστης Δε-
 σποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ
 τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ὡς καὶ ἐν
 τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινὰς,
 ἂν μὴ προηγῇται Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἐν τῷ τέλει
 τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τοῦ Ἀπολυτικίου,
 ἐπεὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρίσμοι μετὰ τῶν ὁκτῶ Ἀναστασιμῶν τῆς Ὀκτωήχου Τροπαρίων· ὅταν δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων, ψάλλονται πρὸς τοῖς τέσσαρα τῶν Μακαρισμῶν Τροπαρίοις, καὶ ὃ ἐκ τῆς Σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἀγίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃσιν· ἀλλ' ἐν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀποδόσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστὶ τὸ Ἀναστάσιμον Σῶσον ἡμᾶς *Πὲ θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*· ἀλλ' ἂν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ β' Ἀντίφωνόν ἐστὶ Σῶσον ὁ ... ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς Ὁ ἐν ἀρχαλαῖς τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰθίσται νῦν ἵνα ψάλλωνται ἀπαρἀλλάκτως καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξίν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχῃσιν, ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλονται τὰ Τυπικὰ, καθόσον στίχους Ἀντιφώνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ . . . Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . . τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν . . . Πρεσβείαις τῶν

Ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε Ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός (Ἰδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ Ἰδιαιτέρᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς **Π**τὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια. Ἐξαιροῦνται αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι ψάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς **Π**τὲ Θεοῦ μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Δεσποτικῶν ὁμῶς ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς . . . λέγεται Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν τυχούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἐξῆς τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς λέγεται Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ὡς καὶ καθ' ὅποιανδήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἂν τελεῖται λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς **Π**τὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός κτλ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, εἰστίται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, ψάλλεσθαι τὸ Εἰσα-

12 Καίτοι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀπόδοσιν κυρίως εἰπεῖν οὐκ ἔχει· ἂν ὁμῶς συμπόση ἡ κυρία τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἐν Παρασκευῇ ἢ Σαββάτῳ, παρατείνεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπιούσαν, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

σοδικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σῶσον ἡμᾶς
 Ὡς Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ. Ὡσαύτως καὶ ἐν πάσαις
 ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς
 ἐν τῷ μεταξύ τούτων συμπιπτούσης Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀπο-
 δόσεως καθ' ἐκάστην Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα,
 οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ Δεῦτε προσκυ-
 νήσωμεν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ ἀνα-
 στάσιμον τοῦ ἡχοῦ Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγείται πάντοτε τῶν
 Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν
 ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν
 αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν μεθε-
 ὄρτῳ Κυριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς
 ἑορτῆς, ἂν συμπέσῃ μνήμη Ἁγίου ἑορταζομένου, πρῶτον ψάλλε-
 ται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, δεύτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορ-
 τῆς, τρίτον τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ
 Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύτως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπί-
 πτῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορ-
 τῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀ-
 γίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ
 τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως τύχωσιν Ἁγίων
 ἑορταζομένων μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυ-
 ριακῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ ἀκο-
 λούθως τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς μεθεόρ-
 τοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καθ' ἃς δηλονότι οὐ
 συμπίπτει ἑορταζόμενος Ἅγιος) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, μετὰ τὴν
 Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ
 Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν Με-
 γαλομαρτύρων, καὶ μὴ ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας,
 οὐδόλως παραλείπεται τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς τυχού-
 σης ἑορτῆς καὶ ἔπεται ὕστερον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημεισύνου τελουμένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται
 πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημέ-
 νων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

40. Τὰ ἐν ὧν τῷ ἐνιαυτῷ καθ' ὠρισμένας περιόδους ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Ἀπὸ τῆς ἡ' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναδς τοῦ Σωτῆρος* τῇ παραμονῇ τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, καὶ τύχῃ Κυριακῇ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον* τῇ θ' Δεκεμβρίου, τὸ *Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη* ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίχτει* τῇ α' Ἰανουαρίου, *Ὁ τῶν ὄλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει* ἀπὸ τῆς β' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, *ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου* ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἐπεράνης σήμερον τῇ οἰκουμένη* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, *Ὁ μήτραν παρθενικὴν* τῇ παραμονῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, *Οὐράνιος χορός* ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἀπεδόθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου Κοντάκιον ¹³ ἀπὸ τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου*, *Ἡ πάντων χαρὰ* τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ* τῇ Μ. Πέμπτῃ, *Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδότης* τῷ Μ. Σαββάτῳ *Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας* ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες*, ὅπερ ψάλλεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἀλλὰ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης ψάλλεται τὸ *Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*), τῇ τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τῆς ἑορτῆς τῆς Νομικῆς*, τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*

13. Ἄλλ' ἂν τύχῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, Κοντάκιον λέγεται τὸ Προδεδία τῶν χριστιανῶν, καθόσον καὶ Καταβασίαι λέγονται ἄνοιξαι τὸ δόγμα μου.

πληρώσας οικονομίαν· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ὅτε καταβάς· τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· εἰτα ἔκτοτε μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, τὸ Προστασία τῶν Χριστιανῶν· τῇ δ' Ἰουλίου, Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας· τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἀννης, (Ἰουλίου κέ) Προγόνων Χριστοῦ· ἀπὸ τῆς κζ' Ἰουλίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεταμορφώσεως, Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθη· τῇ α' Αὐγούστου, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀλλ' ἂν τύχῃ Κυριακῇ, πάλιν τὸ Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθη· τῇ παραμονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου· τῇ ιε' Αὐγούστου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· τῇ λα' Αὐγούστου, Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε· τῇ α' τῆς Ἰνδίκτου, Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης· τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον, Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία· τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου) Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία· τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς η' Νοεμβρίου αὐθις τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις (ἐξαιρουμένων τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν) Κοντάκια ψάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, τῇ δὲ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομοι· τῇ Τετάρτῃ Ὁ Ὑψωθείς· τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τῇ Παρασκευῇ Ὁ Ὑψωθείς καὶ τῷ Σαββάτῳ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προλάβῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν. Ὅταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαρσιν ἡμέραις τῆς Μ. ἐβδομάδος, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, ὅταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακζινητίμου ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἐκάστη τελουμένη Λειτουργίᾳ (ἐξαιρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος· ἐν δὲ ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἦτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑρτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀρχά-ρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τοῦ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπίπτουσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἁγίων μνήμαις, ἦτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συναξέως καὶ τῆς Ἀποτομῆς), τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς καὶ τῶν ἸΒ', τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριωδίου) Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἁγίων. Ἄν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἐξῆς Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἦτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπαντή, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἰς τινὰς ἀλλοιώσεις ἀξιοσημειώτους· οἷον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλην Κυριακὴν μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντήν ἐν Κυριακῇ, εἰ μὲν ἐστὶν ἐξω τοῦ Τριωδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν, ἂν συμπετῇ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ἀπόστο-

λος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἂν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἂν τῷ Σάββατῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαθῶν, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῳ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἂν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῳ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἂν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμῇ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱερᾶς Λειτουργίαις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια τρίς ὑπὸ τοῦ ὁ Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ Ἀλληλούια μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἐσωθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν εἰς ἧχον βαρὺν, ὃ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεχρὶ τοῦ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΠΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παραλείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀλληλούια, οὐδαμῶς τῶν ἀρχαίων Τυπικῶν εὑρηται, ἀλλὰ τοῦναντίον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν Ἀποστόλων τῆς ἑβδομάδος ταύτης εὐρίσκεται γεγραμμένον τὸ Ἀλληλούια τρίς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀφείλουσιν οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἐκάστῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικὸς Ὑμνος τὸ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτῃ καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορά, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τῷ δὲ Μ. Σάββ.

τῷ τὸ Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχη τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὁμοῦς τὸ Τοῦ δέλπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται πάντοτε τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΣΤΙΝ

45. Ἐν ἐκάστη Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' ὁμοῦς καὶ ἂν τελῇται ἡμέραν, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐν τῷ μεταξύ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ' ὅς ἐν τῷ Ὁρθρῷ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ψάλλεται τὸ *Ἀξιόν ἐστιν*. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ *Ἀξιόν ἐστιν* ψάλλεται ἡ *Καταβασία* τῆς Θ' Ὤδης τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη εἰθισται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημεῖοι τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν) ψάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὤδῃ Τροπάριον *Νῦν τὰ ἀνθήκουστα ἠκούσθη*. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Ἀξιόν ἐστιν* ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη*.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν Ἀγίων ταῖς συμπιπτούσαις μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται μετὰ τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ *Ἀξιόν ἐστι* καὶ οὐχὶ τὸ *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ἥδη· διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ *Τὴν τιμιωτέραν* στιχολογοῦμεν νῦν· ἐξαίρεσις γίνεται δταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ *Καταβασία* τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ *Ἀξιόν ἐστιν*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν *Διτετε* τὸν Κύριον ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς Λειτουργίαις, ἂν μὴ συμπέτῃ ταύταις Θεομη-

τορικὴ ἑορτὴ ἡ Ἀποδόσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἡ Θεομητορικῆς. Φάλλεται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτὴ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὧραι μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἐν οἷα-δήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἐκάστη ὀρίσμενα Κοινωνικά, ἐν δὲ ταῖς Θεομητορικαῖς καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅτε ψάλλεται τὸ *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*) καὶ Κυριακῇ ἂν τύχῃ, ψάλλεται τὸ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι*. Ὅταν αἱ μνήμαι τῶν ἐξῆς Ἀγίων συμπέσωσι Κυριακῇ, ἀντὶ τοῦ *Αἰνεῖτε*, ψάλλονται ἄλλα Κοινωνικά τὰ χαρακτηρισζόντα ἕκαστον· ὡς ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκροφαιῶν Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν ιβ', ἐν ταῖς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὸ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*· ἐν τῇ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους*· τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αὐγούστου (ἂν μὴ συμπέσῃ Κυριακῇ). Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ *Σῶμα Χριστοῦ*· καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαις τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι*. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μεταξὺ τῶν μεθεορτίων ἡμερῶν τελουμέναις Ἱερατικῇς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἐβδομάδος Κοινωνικά, τῇ Δευτέρᾳ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*· τῇ Τρίτῃ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος*· τῇ Τετάρτῃ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι*· τῇ Πέμπτῃ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν*· τῇ Παρασκευῇ *Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῷ Σαββάτῳ Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβον Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ *Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἂν τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος*, ὅτε ἀντὶ τοῦ *Γεύσασθε* ψάλλεται τὸ *Εἰς μνημόσυνον*. Σημειωτέον ὅτι κἂν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσζάρου.

τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν, τῇ ᾧ Πέμπτη, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἑκάστη Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἐὰν ᾗ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ *Μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ τὸν Ἱερέα Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, ψάλλεται εἰς ἤχον 6' τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*. Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τροπάριον *Τοῦ δειπνῶν σου τοῦ μυστικοῦ χύμα* τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν* εἰς ἤχον 6' εἰρμολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἑκάστην ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*. Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ Ὁ βάθυσ σοφίας*. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητός εἰ Χριστέ*, ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐφεξῆς τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* λέγεται τὸ *Εὐλόγησω τὸν Κύριον*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* ψάλλεται πάντοτε εἰς ἤχον 6 χύμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίαις, τῇ Προηγιασμένῃ, τῇ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Μόνον ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς καὶ τοῦτο εἰς ἤχον 6' χύμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνε-

ται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχὴ *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε . . .* ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, ἐν οἷς γίνεται Ἄρτοκλασία, ὡς ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἔστι δ' αὖ-
τη ἡ ἐκάστῳ χριστιανῷ ποθεινὴ εὐχὴ, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ιεροπραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν* ἐστὶ τὸ ἐπισφράγισμα. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ὁμοῦς ἑβδομαδί ἀντὶ τούτου καταλιμπανομένου, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνεῖ τρις τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντᾷ ἐκάστοτε λέγων τὸ Ἀληθῶς ἀνέστη· εἰτα ὁ Ἱερεὺς *Δόξα* τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς *Προσκυνοῦμεν* αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι χοροστατοῦντος ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις Ἀρχιερέως ἢ Πατριάρχου, λέγεται — ἀντὶ *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων*. — *Δι' εὐχῶν* τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Εν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κόριε Ν ἐπέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, β' ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α' ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, (ἢ Σταυροθεοτοκίον, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας) Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ κράτος, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὡς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὁκτῶ ἡχων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις.

α'. Ἐὰν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας Ἅγιος ἔχη ε' Στιχηρὰ, ἀλλὰ στερῇται Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ' καὶ ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἅτινα καὶ προηγούνται.

β'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη δύο Δοξαστικά, ψάλλονται μόνον τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἀνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ'. Ἐὰν ὦσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια Στιχηρὰ ἕκαστος, ψάλλονται μόνον τὰ τῶν Ἀγίων, ἀνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ'. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος μὴ ἔχη Δοξαστικόν, Δόξα, Καὶ νῦν τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ἐὰν δὲ ἔχη Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἁγίου.

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ' λέγομεν, ἥτις προηγείται τοῦ Ἑσπερίνου. διότι περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἀρκετὰ ἐσημειώθησαν § 1.

ου, και Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος Δοξαστικά. Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία (Ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ Ἀπολυτικά τοῦ 6' ἤχου, Παρασκ. ἐσπέρας). Ἐν τοῖς καθημερινοῖς Ἑσπερινοῖς Εἰσόδος οὐ γίνεται (ἐξαιρουμένων τῶν Ἑσπερινῶν τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν). ὁθεν μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας εὐθὺς ἀναγινώσκειται ὁ Προοιμιακός, καὶ μετὰ τὸ Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον ἀνευ Συναπτῆς τὸ Καταξίωσον, ἀκολουθῶς ἡ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν κτλ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ὁραία Πύλη μένει κλεισμένη, ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσερχόμενος διὰ τῆς Νοτίου Πύλης, ἐξέρχεται τῆς Βορείου θυμιάσων εἰς τὸ Κατευθυνθήτω μετὰ μόνου τοῦ Ἐπιτραχηλίου.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἀντὶ τοῦ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς εἰς τὰς μεθεόρτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην (τοῦτου φαλλομένου αἶρεται τὸ παραπέτασμα τῆς Ὁραίας Πύλης), ὁ δὲ Ἱερεὺς βελῶν ἐπιτραχήλιον ἱσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, λέγει. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον ὁ α' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρις, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ 6' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρις, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον τρις, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντιμιοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Κύριε

ἐλέησον ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνά δέκα, ὁ Ἱερεὺς ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἐτι τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς κτλ. διὰ ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὡῶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Εἰτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπολύτιν Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοὶ· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παραχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ κατελθὼν μίαν βχθμίδα τοῦ βήματος ἐξακολουθεῖ, Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον συνεχῶς Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ καθέξης, εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς καὶ εὐθὺς τὸ Δεὶ εὐχῶν· καὶ ὁ λαὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς λαβὼν συγχώρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐκφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν· ὁ ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε Δόξα Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ· Καὶ νῦν Προστασία φοβερά· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· οἱ Χοροὶ Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν· Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἡ ἐκφωνησις, Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος· ὁ Χορὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἐξάψαλμος, ἀκρωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει· μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Αἰτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις, Ὅτι σὸν τὸ κράτος· Καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ὁ Ν' Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν οἷς διὰ μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοὶ· διὰ

δὲ τὰ Μαρτυρικά, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ δὲ τὸν ἕτερον Κανόνα τῆς Παρακλητικῆς τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δὲ Τρίτῃ, Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὑπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς τῇ Πέμπτῃ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ Σαββάτῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικά Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου διὰ δὲ τὰ νεκρώσιμα, Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε. Εἰτα λέγομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ ἀρμολογίου στίχου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν (ἐὰν ὦσι δύο, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ)· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς ἐκ τοῦ Μηναιίου, ἡ Αἰτησις, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' ὁ Εἰρμὸς καὶ ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· εἰτα ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος Ὁδαί, ἀπ' θ' αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὁδῆς, εἰτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ Μηναιίου, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἐβδομάδος (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἢ τῇ Παρακλητικῇ), εἰτα τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· ὁ Ἱερεὺς Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν, καὶ μετὰ τὸ Σὸν γάρ ἐστι τὰ Ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· ὁ Α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου· καὶ ὁ Β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) Δόξα καὶ Νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Α'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου Ὑψίστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἡμεῖς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . . .

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμει καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . . .

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . . .

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . . .

Γ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦτα.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦτα.

Μετὰ τὴν εἰσοδόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν ἑμὲν σῶσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλ

Λοιπὸν σοὶ Ἀλληλούια· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (δρα ταῦτα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ)· τῇ Δευτέρᾳ, Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ τρίτῃ, Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομοι· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους· τῷ Σαββάτῳ, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως², τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἰδομεν τὸ φῶς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Εὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸν Ὁρθρον μὴ ἐπῇται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὥρα, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, εἰτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητός· ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός· ὁ Ἱερεὺς, Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοὶ· τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸν Ὁρθρον, ἐὰν ὁ Ἅγιος μὴ ἔχη μήτε Ἐξαποστειλάριον, μήτε Αἶνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἅτινα δρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου), εἰς τοὺς Αἶνους τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν κτλ Σὸν γάρ ἐστιν καὶ τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα Προσομοία, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία.

4. Ὅταν ἡ ἡμέρα τύχῃ προεόρτιος ἢ μεθεόρτος Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, τύχῃ δὲ καὶ Ἅγιος ἔχων Δοξαστικά, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθεόρτον, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθεόρτια, Δόξα τοῦ

2. Τινὲς ψάλλουσι καθ' ἐκαστὴν Κοντάκιον Ἠροστασία τῶν χρ...
στῶν ὧν.

Ἁγίου, καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἢ Ἀπολύσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρῶτ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (εἰάν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτιος Κανὼν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀρ' ε' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου* (εἰάν ἔχη) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰάν ὁ Ἅγιος ἔχη Αἰνους, ψάλλεται τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου*, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δὲ μὴ ἔχη, μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν* ἢ Ἐκφώνησις *Σὸν γάρ ἐστι καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα*, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀντίφωνα³, ἀλλ' εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* σῶσον ἡμᾶς μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπολύσις.

3. Τινὲς καὶ εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψάλλουσι τὰ καθημερινὰ Ἀντί-

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ

ΕΝ ΗΜΕΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τὸ Σαββάτω ἑσπερας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως¹, ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος (ἢ ὁ Προϊστάμενος) λέγει τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰτα ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς) τὴν μεγάλην Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου ὁλόκληρον τὸ Α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου*· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Ἐτι καὶ ἔτι*· ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὸν τὸ κράτος*. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς ψαλμοὺς PM' καὶ PMA' ἥτοι τὸ *Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ τὸ Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα* τῆς ἡμέρας ἤχον μέχρι τοῦ *Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με*· ἀπὸ δὲ τοῦ *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου*, συμψάλλονται σὺν τοῖς λοιποῖς Στίχοις τὰ ζ' ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου Στιχηρά, καὶ τὰ γ' τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου Προσόμοια μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στίχων·

Διὰ τὸ α' Στιχηρὸν ὁ Στίχος.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

1. Ἐν ἐκάστῃ Ἐκφώνησει τοῦ Ἱερέως καταληγοῦσα εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ὀφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καὶ εὐλαβείας τὸ Ἀμήν· ἄλλως παραβαίνει τὸ καθήκον αὐτοῦ ὡς ψάλτου.

Τὸ β'] 'Εμε ὑπομενοῦσι δίκαιοι. ἕως οὐ ἄνταποδοῖς μοι.

Τὸ γ'] 'Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸ δ'] Γεννηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ ε'] 'Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τὸ ς'] 'Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ ζ'] 'Απὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ η'] 'Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λυτρώσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ θ'] Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ ι'] 'Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Σημειωτέον ὅτι οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προσαλλομένων τοῖς Στιχηροῖς στίχων, διότι ἁμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὀφείλει ἕκαστος τούτων λέγειν ὁλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχη Δοξαστικόν, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου· εἰ δὲ μὴ ἔχη, λέγονται τρία μόνον τοῦ Ἁγίου Δόξα καὶ νῦν, τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου· Ἐξοδος, ὁ Προϊστάμενος τὸ Φῶς Ἰλαρόν· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β'· μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ Εἰπωμεν πάντες καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων, ὁ Προϊστάμενος τὸ Καταξίωσον Κύριε· ὁ Διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος καὶ ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ β' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται· ἀνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προψάλλονται οἱ ἐφεξῆς Στίχοι.

6'] Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

γ'] Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ θα-
λειθήσεται.

δ'] Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰ
δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη Δοξαστικὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτο-
κίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου, σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ
Προϊστάμενος τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ ἀναγνώτης τὸ Τρισάγιον·
ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ὁ α'
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον·
ἐὰν δὲ ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον
ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ, εἰτα Καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου·
μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Σοφία· ὁ Ἱερεὺς· Ὁ
ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν· ὁ Προϊστάμενος Στερεώσαι Κύριος
ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων· ὁ Ἱερεὺς
Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτ.λ. τὸ Δι' εὐχῶν, ὁ Χορὸς τὸ
Ἀμήν, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἑσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ
Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι Βασιλεῦ
οὐράνιε παράκλητε· ὁ Ἀναγνώτης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι
σοῦ ἐστὶν, Κύριε ἐλέησον ἡμῶν Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, Δεῦτε προ-
σκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ν' ψαλμὸς, εἰτα ψάλλεται
ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἐὰν ἔχη Λιτὴν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας, ἐπι-
τάττεται, εἰδ' οὐ, μετὰ τὸ Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἐφεξῆς
δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπερθεὸν ὑμνεῖν Τριάδα.

Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεόν,
λόγον.

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπροεπῶς ἡσμασιν ἐνθέοις.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, Ἀχραντε Παρθένε (ὅρα ἐν τῷ Ὠρολογίῳ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡγου, ἢ τοῦ Ἀγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐὰν ἐορτάζεται, εἰτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν χώραν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ κτλ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν . . . Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . . μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἰπόμεν καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δι' εὐχῶν. . . ὁ Χορὸς τὸ Ἀμήν καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ ἀρχεται ὁ Ὁρθρος.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσας τὸν Ἱερέως, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Δόξα Ὁ Ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά. Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἢ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ Χορὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν, καὶ ὁ Προεστὰς ἀρχεται τοῦ Ἐξαφάλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκρωμένων καὶ μηδενὸς μῆτε ὑπὸ βηχὸς μῆτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν κατανυκτικὴν προσευχὴν ταραττοντος, ὡς διαγορεύουσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἐξαφάλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτὴν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τετράκις τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεῖν ἡμῖν εἰς τὸν ἡχόν τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὠρισμένων ἀπὸ τοῦ 6' στίχων Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ εἰρη

ἐκτίκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῖς. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστὶ θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον διπλασιάζεται, ἐὰν δὲ ᾗ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἑορταζόμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἀπαξ, εἰτα Δόξα Πατρὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ἀναγινώσκειται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος (ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ᾗ ἑορταζόμενος), εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἀμωμος· μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχῃ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ τῆς γ' Στιχολογίας²· εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἡλόγηται καὶ δεδόξασται· ἀκολουθῶς ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον· μετ' αὐτὸ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Κανόνας, τὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἀγίου ἀνά δ' Τροπ. ἀφ' ἐκάστης ᾠδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Εἰρμὸν, Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ πρόσθευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ἐὰν ᾗ ἑορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἐπειτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε', ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τοὺς Κανόνας ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰς Καταβασίας· μετὰ τὴν ἡ' ᾠδὴν ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Ἱερ. Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Ἄγιοις ἐπαναπαύῃ· οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ εἰς ἡχοῦν β' ἐκ τρίτου, ὁ Διάκ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· ὁ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ ... ἁγίου Εὐαγγελίου ... Πρόσχωμεν καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἑωθ. Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Χορὸς ψάλλει τὴν δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι· καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ Ἀνάστα-

2. Ἐὰν ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος ᾗ ἐκ τῶν ἐπισημότερον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐφημουμένων, καὶ ἐν ταῖς δυσὶ πρώταις στιχολογίαις τῶν Καθισμάτων. ψάλλονται ἀνά ἓν ἐκ τῶν τοῦ Ἀγίου, ὡς ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις αὐτῶν Ἀκολουθίαις σημειοῦται.

σιν Χριστὸς θεασάμενοι, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Ν' ψαλ. Εἰς τὸ Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας ἐξέρχεται ὁ Ἱερ. μετὰ τοῦ Ἰ. Εὐ-
αγγελίου καὶ ἱσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ
Προϊστάμενος ἀσπάζεται τὸ Εὐαγ., εἰτα δὲ καὶ ὁ λαὸς ἐν τάξει
καὶ εὐλαβείᾳ μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ν' Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων
πρεσβείαις ἐλεήμων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις
ἐλεήμων· ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός. . . καὶ τὸ Ἀναστὰς
ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Εἰτα ὁ Ἱερ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
σου καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι δ' τὸ Κύριε
ἐλέησον ἀνὰ τρίς. Καὶ ὁ Ἱερ. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοὺς, καὶ εὐθὺς
ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἡ-
χον τῶν Καταβασίων, Τὴν τιμιωτέραν προτάττοντες ἕνα ἕκαστον
ἐκ τῶν Στίχων τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α'] Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλία-
σε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Β'] Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ
γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν.

Γ'] Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Δ'] Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Ε'] Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπει-
νοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν.

ς'] Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆ-
ναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Καταβασία. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἶτα τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἰὰν δὲ ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχη Ἐξαποστειλᾶριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια ψάλλονται οἱ Αἶνοι· δ' α' Χορὸς Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· δ' β' Χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὕτη ψάλλονται τὰ τῶν Αἰῶν ἢ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α'] Δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β'] Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Γ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ε'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ'] Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η'] Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη Αἶνους, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ζ' καὶ ἡ στίχων λέγονται τοῦ Ἁγίου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται συνήθως ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶτα Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· καὶ ψάλλεται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Ψαλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυστικῶς τὴν Ἐκτενὴ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· ἔτι ὁ

Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν δέξουσιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν . . . Εἰρήνη πᾶσι
ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε· ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὴν Ἐκφώνη-
σιν Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ τὴν Μ. Ἀ-
πόλυσιν. Ὁ δὲ β' Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλει τὸ Τροπά-
ριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονε· καὶ οὕτως ἀρχεται ἡ
Λειτουργία.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ
βασιλεία τοῦ πατρὸς· ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν μετὰ μέλους·
ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν,
τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἐκάστῃ Αἰτήσῃ τὸ Κύριε ἐλέησον·
μετὰ τὸ τέλος τῆς Συναπτῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι
πρέπει σοι πᾶσα δόξα· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Τυπικά, Εὐ-
λόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ δ'· μετὰ
τὸ τέλος τοῦ Ψαλμοῦ ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι
σὺν τῷ κράτος· καὶ ὁ β' Χορὸς ἀρχεται εἰς ἤχον β' Δόξα τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ
μου τὸν Κύριον· μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱε-
ρεὺς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ ὁ α' Χορὸς ἀρχεται
τῶν Μακαρισμῶν οὕτως·

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆναι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλ-
θῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύ-
ματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
θήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
τὴν γῆν.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιο-
σύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν

ἡ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν· ἂν ὁμοῦς ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἑορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ δ' ἑκὼς ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἑτέρα δ').

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁρῶνται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ὁ α'. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἑμοῦ.

Ὁ β'. Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Εἰτα ὁ α'. Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ β'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγ. ὁ Διάκονος Σοφία ὀρθοί. Ὁ α' Χορὸς Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . σώσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ὁ β' Χορὸς συμπληροὶ τοῦτο λέγων Ὑψίστην σοί, Ἀλληλούϊα· ὁ α' Χορὸς τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκ. τοῦ ἡχοῦ, ὁ β' τὸ τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἐλέχθη καὶ εἰς τὸ θεοῦ Κύριος), εἰτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον. Μετὰ ταῦτα ὁ Διάκ. Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν . . . ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν, εἰτα ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὕμνος³, μεθ' οὗ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀλληλούϊα ἐκ τρίτου εἰς ἡχὸν β', ὁ δὲ Ἱερ. ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ ἦ ἕτερος Διάκονος) Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερ. Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ Πνεύματι σου, ὁ δὲ Διά-

3, Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ δύνανται Διάκονος λειτουργοῦντος, λέγεται ὑπ' αὐτοῦ.

κον ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος⁴ λέγει Ἐκ τοῦ κατὰ. . . ἁγίου Εὐαγγ. τὸ ἀναγνώσμα, ὁ Ἱερ. (ἐὰν μὴ ἢ ἄλλος διάκονος) Πρόσχωμεν, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλ. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι, ὁ Διάκ. τὴν Ἐκτενὴ Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς . . . μετὰ τῶν κατηχουμένων, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκάστοτε τὴν ὠρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι . . . ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως, εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουδικὸν Ὑμνον.

Οἱ τὰ Χερουδίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες πᾶσαν τὴν διωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὕμνου ψάλλει ὁ 6' Χορὸς) ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεχόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν Εἰσόδον τῶν Ἀγίων, ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων κτλ. Εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ εὐθὺς Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ καὶ τῷ πνεύματι σου.

Ὁ Διάκονος Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ α' Χορὸς Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Διάκονος Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μεθ' ὃ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβον· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ α' Χορὸς Ἐλεον εἰς ἡγνης, Θυσίαν αἰρέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰη μετὰ πάντων ἡμῶν.

4. Διακόνου μὴ ὄντος, λέγει πάντα τὰ τοῦ Διακόνου ὁ Ἱερεὺς· ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ οὐχὶ ποτὲ ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος, ὥς τινες ἐν τοῖς τελευταίοις ταῦτοις χρόνοις ἐξ ἀγνοίας ἢ φιλοδοξίας ἀκαίρου ἠθέλησαν ἵνα εἰσαγάγῃσι.

Ὁ 6' Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου.

Ὁ Ἱερεὺς Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορὸς Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ 6' Χορὸς Ἀξίον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς Τὸν ἐπιτίχιον ὕμνον ἄδοῦν κτλ.

Ὁ α' Χορὸς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββαὼθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὠσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεὺς Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα·

Ὁ 6' Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Πιετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου.

Ὁ α' Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ 6' Χορὸς Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐξαιρέτως τῆς Παραγίας, ἀχράντον, ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει, Ἀξίόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἥχον 6' μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις μνησθῆτι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον ὁ Διάκ. Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πάντων· οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον ὁ Ἱερ. Καὶ ὁδὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν· Καὶ ἐστὶ τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ· οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου ὁ Διάκ. Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες κτλ. μέχρι τοῦ Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ὁ Ἱερ. ἐκφωνεῖ καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα κτλ. ὁ Προϊστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεῖα· εἰτα Εἰρήνην πᾶσι οἱ Χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν ὁ Ἱερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπῶν τοῦ μορογενοῦς σου Ἰησοῦ ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν ὁ Ἱερ. Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις· οἱ Χορ. Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν· καὶ ἀρχεται ὁ 6' Χορ. ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸ Κοινωνικὸν Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀλληλούια,

μεθ' ὃ ὁ Διάκον. ἐμφανισθεὶς ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων Πυλῶν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, ἐκφωνεῖ. *Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε·* ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ, *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ ὁ α' Χερ. ψάλλει εἰς ἦχον β' τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν·* ὁ Ἱερεὺς λαβὼν καὶ ὑψῶν τὸ ἱερὸν Ποτήριον, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·* εἰτα στρέφων πρὸς τὸν λαὸν λέγει ἐκφώνως· *Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορ. Ἀμήν,* καὶ ὁ Διάκον. Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἀγίων, καὶ ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἀγαπᾶς ἡμῶν· ὁ Διάκ. Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν·* τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον τρίς·* ὁ Ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμυνον εὐχὴν· *Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε·* μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρίς γῆμα, ἀλλ' εὐλαβῶς, εἰς ἦχον β' τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·* εἰτα ὁ Διάκον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον τρίς·* ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς·* ὁ Προστάμενος λέγει τὸ *Στερεώσαι Κύριος,* ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ὁ Ἱερεὺς πάλιν *Δόξα σοι ὁ Θεός· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν* κτλ. εἰς τὸ τέλος *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ὑμῶν·* οἱ Χοροὶ Ἀμήν, καὶ ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱεουργοῦντος χεῖρα καὶ λαβόντες σὺν τῷ ἀντιδῶρῳ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦται τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στασίην τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' Ὁσιε Πάτερ καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα δ' Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Δόξα θεία χάρις, Καὶ νῦν Πνεύματι Ἀγίῳ, Εἰσόδος Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὁσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πάσης δημιουργός, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στέλος, τῆς Θεοτόκου Χαίρε κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα αὐτὰ σειρὰν, ὁ Ν' χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ῥῶδης Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἀφ' ε' Τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, ὁ Οἶκος Ἀρρήτω, πάντα ὡς Θεῶ ποιήσαντι σοφία καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυροῦν χαράζας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Ἐκρίζης ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρήτω Σοφία, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί· Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ῥῶδης τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφανον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ' τὰ Ὅσιε πάτερ· Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἁγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰ-οὗος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ Ἀπολυτίκια τοῦ Ὁσίου, τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν ἔτα, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δις, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἰπὸ γ' Ῥῶδης τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντός.

ἀπαξ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡτάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας εἰς δ' Δόξα Ὁ ἀρρήτω σοφία*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τῇ Εἰσοδῶν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαῖρε κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξίόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σαββάτῳ, τῇ ἐλευσομένῃ Κυριακῇ ἦται τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ε'. — Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προϊμαχὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα *Συγχάριστε ἡμῖν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολο-

για Μ. Σήμερον Σωτηρία και καθεξης η Λειτουργία, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον της Κυριακης, Κοινωνικὸν *Δινεττε, Εἰδομεν* τὸ φῶς και Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. — Τὰ Προεόρτια της Γεννήσεως της Ὑπεραγίας Θεοτόκου, και τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' και Προεόρτια δ', Δόξα *Τὴν πάνσεπτόν σου Γέννησιν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον* τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, και τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ Παγκόσμιος χαρὰ, Ἀπολυτίκια* τὸ Ἀναστάσιμον και τὸ Προεόρτιον *Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*, και Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· εἴ που δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ' και τοῦ Ἁγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ και τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν και τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστίν*, εἴ-α τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις και τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα β', και τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα* παραδόξως, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα β', και τὸ Προεόρτιον *Τὰ οὐράνια πάντα*, εἴ-α τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, και τὸ Προκείμενον· Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος και ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ στίχος *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα *Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον* και Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα και τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων της ἡμέρας, αἱ Καταβασταὶ Σταυρὸν χαράζας και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴ-α Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια*, τὸ Ἀναστάσιμον και τὸ Προεόρτιον *Ἀγάλλου πτίσις ἅπαντα*. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' και Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ*, Δόξα τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. και τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον *Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία* (ζῆτει ἀφ' ε' Ὁδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Η'. — Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν,* τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ἡ παγκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί,* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεῖξαι τὴν καρδίαν μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀὐτὴ ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Πύλην κεκλεισμένην ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Ὁλκος καὶ τὸ Μνηολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε εἶτα τὰ ε' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀὐτὴ ἡμέρα Κυρίου· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἤκουσεν αὐτὴν ἐν Ἑβραθα, εὗρον
αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθή-
σεται.

Ταῖς προ-
σβεταῖς τῆς
θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

ᾤμωσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοι-
μασά λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετί-
σάτο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς ὦ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός
κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

ᾤδεσθε κατοικήσω, διὰ ἡρετισάμην αὐτήν.

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Ἡ γέννη-
σις σου Θεο-
τόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν λέγτε προσκυνήσωμεν . . . , ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω· Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ Παρθερία·
Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἔ-

πέκραφα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ, εἰς τὴν β' ὡσαύτως Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσαί, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθύς ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρά, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθένος Μαριάμ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαί Σταυρόν χαράξας καὶ ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὡδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αὕτη ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τα Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, Καινῶν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'.—Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν

Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν. ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων,

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *ς'* καὶ τῶν Ἀγίων *Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν* δ'. Δόξα Ὡ μακαρία δυνάς, Καὶ νῦν τὸ *α'* Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαρόνων*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν Ἀγίων, *Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε* καὶ Ἀπολύσις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἀγίων *Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν* ἀφ' *ς'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι*. Εἰς τοὺς Αἵλους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρτα δ' *Χάρις τῷ Λυτρωτῇ*, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς *ς'* Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἰωακείμ καὶ Ἄννα* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *ς'* καὶ μεθεόρτα τῆς σειρᾶς δ', Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ *α'* Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, καὶ Ἀπολύσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τρι-
αδικὸς κανὼν καὶ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ
ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλ-
τήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' στιχολογοῦμεν
ἀνὰ β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ
Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορ-
τον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολό-
γιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν*
τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον.
Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθι-
νόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία
καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν
(ἐν οἷς δ' ἐκ τοῦ ἡχοῦ καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς
ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς
Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ IB'. — Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-
κῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ,
ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀ-
ναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ
Ὁρθρου καὶ τοῦ Πολυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστο-
λος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀποδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας,
μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε'. Δόξα τῆς
ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλα-
ρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στι-
χηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτί-
κια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τρι-
αδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
καὶ ὁ Ἀμωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ

δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος. καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ἡ Παρθένος Μαριάμ ἄπαξ, ἀφ' ε'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν μητέρων* Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις*, Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'. — Μνήμη τῶν Ἑγκαινίων καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἑγκαινίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἄν τύχῃσι τὰ Ἑγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῷ Ἑγκαινίων γ' καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ *Ἔγνον μένου σου Δέσποτα*. Δόξα *Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων*. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἑγκαινίων. Εἰ. τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν *Σὺ μου σκέπη κραταῖά*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἑγκαινίων, τὸ Προεόρτιον *Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπολύσις*.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστίν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τοῦ ἁνω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν

Ἐγκαινίων ἐντὶ Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια ἀπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράζας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων Μέσον τῆς ῥῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐφροσύνης κράζωμεν. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Σήμερον ὁ ἐνθεος, οἱ Στίχοι ὁ α' Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ὁ β' Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἁνω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἐγκαινίων, Κοινωνικὸν Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.

Τῇ ΙΔ'. — Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὗ ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσης τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνελάπιπτα καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, ὡς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια *Σταυρὸς ἀνυψούμενος* εἰς σ'. Δόξα. Καὶ νῦν, *Λεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη*, Εἰσοδος, *Φῶς ἡλάρν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια *Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς* οἱ Στίχοι *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ* ἕτερος, *Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εὐλόγησάτο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς* Δόξα. Καὶ νῦν, *Ὅνπερ πάσαι Μωῦσῃς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, *Εἰδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* (ὅπερ λέγεται εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν τύχη ἡ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Σὺ μου σκέπη κραταῖα ὑπάρχεις*. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ*, ὁ Κανὼν εἰς ἔξ ἄνευ Στίχων, ἐκτὸς τοῦ Δόξα. Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα ἁπαξ, ἀφ' ς', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί, *Σταυρὸν χαράξας*, εἶτα ψάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο Ὡδαί, καὶ αἱ δύο Καταβασαί *Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε*, καὶ *Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις καὶ τὸ β' ἁπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια *ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος* εἰς δ' (εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς οὐ προσκυνεῖ ὡς συνήθως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προσκυνῆσαι τὸν τίμιον Σταυρὸν), Δόξα. Καὶ νῦν *σήμερον προέρχεται*, Δοξολογία μεγάλη εἰς ἤχον δ' εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν *Ἅγιος ὁ Θεός*, γίνεται ἡ Εἰσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν. Ὁ ἱερουργῶν ἱερεὺς στάς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων, αἶρε τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· στραφεὶς δὲ περὶ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, τῶν Ἱεροδιακόνων θυμώντων καὶ τῶν λαμπάδων, τῶν ἑξαπερυγῶν, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτους τοῦ Περιμνηρίου φέροντος τὸ Διδάμβουλون, τῶν Ψαλ-

τῶν δὲ ψαλλόντων τὸ **Ἅγιος ὁ Θεός**, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἴσταται τὸ Τετραπόδιον ἡντρεπισμένον καὶ κύκλῳ αὐτοῦ περιελθὼν τρεῖς ἴσταται, καὶ βλέπων πρὸς **Ἀνατολάς**, κρατῶν δὲ εἰς χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ **Σοφία, δεῖνοι**, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου· εἶτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ **Σῶσον Κύριε** ἅπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο χοροὶ ἀνὰ μίαν· μετὰ ταῦτα βαλὼν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷα ἡμέρα τύχη), καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, καὶ βλέπων πρὸς **Ἀνατολάς**, ὑποῖ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως· **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον**, καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ **Κύριε ἐλέησον**, τοῦ Ἱερέως σφραγίζοντος ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς, καὶ κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίσταται δὲ αὖθις κατὰ μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος· εἶτα στραφείς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ δευδοξῶν χριστιανῶν**, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς β' ἑκατοντάδος, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν β' ὕψωσιν ὡς προδιεγράφη· εἶθ' οὕτως στραφείς πρὸς Δυσμάς, λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...** καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς γ' ἑκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημούντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν**, καὶ γίνεται ἡ δ' ὕψωσις· καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς στραφείς πρὸς **Ἀνατολάς**, λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν δευδοξῶν, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν**, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς ε' ἑκατοντάδος· εἶτα τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ προσελθὼν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαβὼν αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, βλέπων πρὸς **Ἀνατολάς**, ὑποῖ αὐτὸν ψάλλον τό· **Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως**· θεὶς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· **Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα**, ἅπαξ τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα

ἀσπατάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸν ~~Βασι~~ πολλὰ ἔτη. Μετὰ τοῦτο προσέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν· προσερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικοῦ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὀφφικιάλοι· ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, ὁ δ' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοί, καὶ τούτου πληρωθέντος, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐνθα ἂν εὐρίσκηται χοροστατῶν Ἀρχιερέων· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν δ' ἑκατοντάδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν ε' ἑκατοντάδα λέγει, ἔτι δεόμεθα ὁπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με ;

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκραύξομαι ἡμέρας καὶ
οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος
τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἵνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος ;

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας
ἐν αὐτῷ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Νὲ . . .
ὁ σαρκὶ σταυ-
ρωθεὶς κτλ .
(οἷα ἂν ἡμέρᾳ
τύχῃ).

Ὁ Κύριος ἐθαύλασεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον. Κύριε τὸν λαόν σου κτλ.

Εἰσοδικὸν Ὑψώτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὅτι Ἅγιός ἐστι, Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ ὁ σαρκὶ Σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦδια· τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψώθεις, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν, ὁ Ἀποστολὸς Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβούλιον ἐποίησα· οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειώτεον ὅτι ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσεπισημειώτεον ὅτι ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ ἑορτῇ, φερούσῃ τὰ Ἱσα τῆς ἀγίας καὶ Μ. Παρσχκευῆς, τελοῦμεν νηστείαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλεται ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἐνδιάτακτος μεθέορτος τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἀγίου χῦμα, εἰς τὴν ἡ' Ὁδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ Στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δεῖξα Καὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε παοσκυνήσωμεν. . . ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀποστολὸς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι σὺς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν

ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς ἑορτῆς μεθέορτα δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικχαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ ὑψωθείς*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ Ις'. — Τῆς ἁγίας ἐνδοξοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας *Ἡ διηνησιμένη ταῖς ἀρεταῖς*, Καὶ νῦν τὸ α'

Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἡλαρόν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τὰ τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια* τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ', μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. — Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα, ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὅρθρον τὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀναστάσιμον

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν κτλ.

Τῇ ΚΑ΄. — Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῇ ΚΑ΄ τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαράλλαχτως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἔξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἑσημειώθη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ὅς· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβasiῶν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἴτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς

μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ ἢ τῇ α' συμπεσοῦσῃ ἑορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῇ ΚΓ'. — Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, Ἡ πρώτη οὐ τίπτουσα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυρ. εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι δ. τε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὄδῃς τὸ Κάθισμα θυμῶντι ἐν Ναῷ, Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΔ'. — Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, καὶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα* δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης γ'. Δόξα *Τίς μὴ θαυμάσῃ; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον* τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου *Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυσις*.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἔστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασταὶ *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψα* ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον *πρωτηρία*.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως *Ἀξιὸν ἔστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Εἰ τύχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς

Ἄγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἥτις προηγείται.
Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπωται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θέκλῃς συντεθέν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ἐν ἔτει αωιγ'.

Ἦχος γ'.

Θεῖον κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ Κτίστου σου ἀνα-
φλεχθεῖσα, τῶν γενεῶν ὡς ρεόντων ἠλόγησας καὶ σε-
αυτὴν ἱερὸν καλλιέργημα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποινῶν κατε-
τόλμησας, Θέκλα ἐνδοξε, Παύλου τοῦ Θεοῦ συνέκδη-
με, τὸν σὸν νυμφῖον Χριστὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, εὐρεθὲν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου
ἐν μεμβράναις γεγραμμένον, ἐν ἔτει ,αωιβ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα Πανεύφημε, καὶ τῇ
πίστει στηριχθεῖσα Πέτρου Θεόδοξε, πρωτομάρτυς ἀνε-
δείχθης καὶ πρωτόθλος ἐν γυναιξίν, ἐπέβης τῇ φλογί
ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ. Θῆρες καὶ ταῦροι ἐξοριζάν σε
ὀπλισθεῖσαν τῷ Σταυρῷ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
Ἀποστόλων, Θέκλα, συνέκδημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τῇ Κς'. — Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστό-
λου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στά-
σιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσό-
μοια Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων εἰς σ'. Δέξα Τὸν Υἱὸν τῆς βρον-
τῆς, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδες. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καὶ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Σοφία, Πόσχωμεν*). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προτόμοια, Δεξά Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα προῆ καὶ τὸ ΙΑ΄ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον*, ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ ἰδιόμελον *Θεολόγε Παρθένε, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ΄ ε΄ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ γ΄ Προσόμοια εἰς δ΄. Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννην*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ΄ καὶ ε΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄ καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ε΄. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δεξά τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς

τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, α' Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαί· Ἀορίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μνησμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξάρετως Ἀξίον ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διατάξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν ἁγίων ε'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν Νεθσον παρακληθεσσι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπολύσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἰτα Δόξα τῶν Ἁγίων Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμιον, Θεοτόκε ἡ προστασία· καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὑπερδεδοξαζόμενος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὸ Καθίσμα τῶν Ἁγίων Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολογίον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν· ὁ Ἀπόστολος Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπóρον αὐτοῦ (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων Πατέρων· καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ Πάτχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἥτις ἤθελε τύχει ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Εἶπεν ὁ Κύριος τότε ἐαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῆς Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακῇ, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπóρον αὐτοῦ

Τῇ ΙΗ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκλουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάνσοφε ἀλιεῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἰτα τὸ Καθίσμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ταῖς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἰτα στιχολογεῖμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὰ Ἀναστάσιμον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ δ' Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν

Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγούνται τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἰτα ὅπου μὲν ἑορτάζεται ἡ ἁγία Ματρῶνα ἔπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρὰ, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἔπονται τὰ τοῦ ἁγίου τούτου· ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξαστικά λέγονται ἐκ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου ἢ τῆς ἁγίας. Τὰς ἰδιαιτέρας δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν δρα εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναιῳ.

2. Εἰ τύχοι μνήμη τῶν ἁγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας· μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρῶνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡ-
χου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου. Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὰ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ ἁγίου τοῦ

Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἡ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Airette, Eidoμεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου δ'. Δόξα Αἵματι τοῦ μαρτυρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἀντίμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀπο-

στόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν
 χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυρια-
 κῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰ-
 δομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣΤ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου
 τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στά-
 σιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ κατὰ
 σειρὰν ε' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, Δόξα Σήμερον συγ-
 καλεῖτε ἡμᾶς, Καὶ νῦν Παναγία Δέσποινα, Εἰσοδος, Φῶς ἱλα-
 ρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ
 Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα Ἐχει μὲν ἡ θειο-
 τάτη σου ψυχῇ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Ἀπολυτίκιον
 τοῦ Ἀγίου, Μέγαν εὐρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ
 τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου.
 εἰς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.
 Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, Καὶ νῦν
 Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἰς τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Κα-
 θίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
 ἡχοῦ, τὸ Προκείμενον θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐ-
 τοῦ, τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, χῦμα,
 Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στί-
 χος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εἰς τὰ ὑπερκόσμια
 σκηνώματα (Ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Κανόνες ὁ τοῦ Σεισμοῦ, οὗ
 ὁ Στίχος, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου
 Μερὶς μου Δημήτριε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ
 τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος
 τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον. αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα
 μου, εἰς στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον
 τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τῶν Αἵνων
 Προσόμοια Δεθρομάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς. Δόξα Τὸν λόγ-
 χαις κληρωσάμενον, Καὶ νῦν Ῥῥσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν
 ἡμῶν, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

3. Εἰς τὴν Δειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ
 τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' τοῦ

6' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον, Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 5' καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος 8'. Δόξα Σήμερον συγκαλεῖται ἡμῶς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκειμένον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Ἀνούμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου Μέγαρ εὐρατο, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· οἱ Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου Τὸν θεὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον· μετὰ τοὺς Κανόνας ἡ Ἀκολουθία ἅπασα τῆς Κυριακῆς μόνη.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 8', καὶ τοῦ Ἀγίου 5', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Παναγία Δέσποινα, Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ 6' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ Τῆς ἐπιελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μνηολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις

τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον*¹, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Διείρετε* Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ

1 Ἐν τῷ κατὰ τὸ «ῥωνα» ἐκδεδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου, φαίνεται ἐνταῦθα σημείωσις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περιόδου ἐπὶ τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλὰς κινδύνους χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προιστάμενον» ὡς ἐπὶ τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι προιστάμενοι· ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε εὐδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἡ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεται μνεῖα ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συνιστάται τῷ ψάλλοντι, ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκρίβειᾳ τὸ κείμενον ὡς εὑρηται.

τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλουςις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ ἱερικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλουςις.

Τῇ Η'.— Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν ἅπανσαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι, Καὶ νῦν Συγχάρητε ἡμῖν ἅπανσαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλουςις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτιρμῶν, προστασίαις, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Τῷ ἁλλῷ θρόνῳ (ζήτηεῖς εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διδοεύσας, καὶ ὁ τῶν Ἀσωμάτων τοὺς νεορούς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, οὗ ὁ στίχος Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰς τὸ τέλος, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Εἰσοδον. Εἰς τὴν γ' Ὠδὴν, Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, εἰς τὴν ε', Ἐνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν. Εἰς τὸ Ἄπας γηγενής· τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος, τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια, Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, Δόξα Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ 6' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσοδον Δεσθε προσκυνησώμεν . . . ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων ε', Δόξα Συγχάρητε ἡμεῖς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Τὸ προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστίν,

εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ταξιαρχῶν μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογίᾳ τὸ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ 6' τῶν Ταξιαρχῶν, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χυμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν δ', Δόξα Ὁποῦ ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς 5' Ὡδῆς τοῦ 6' Κανόνος τῶν Ταξιαρχῶν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναός, Ἀπόστολος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. — Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 5' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἰδοὺ πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ ὁσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογουμένη Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'. — Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστάσιμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ II'. — Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀ-

γίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα εἰς ε' . Δόξα Ὅσις τρισάγαρος, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα Σάλπιγγ' χρυσόφωνος, καὶ Νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, τὸ Θεοτοκίον Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον*. εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σκικτωῖσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον*. ἅφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν*, εἰτα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια *Χρυσὸς τηλαυγέστερον, Δόξα Χρυσόεις ἔπεσι, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δεξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Κιριακὴ 4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀγίου, δ', Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ ὁ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός

Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ῥδῆς τὰ ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χρῶμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάσεις Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ῥδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος ναός*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, δρᾷ τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὁκτωβρίου ιη'). Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* κτλ.

Τῇ ΙΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ'. Ὡδὴς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία· καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδὴς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πατρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν ἁγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἄν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστά-

σιμα Στιχηρά ε' και Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ο θεοχώρητος Ναός, Καί νυν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα. Καί νυν *Λεσθε πάντες οἱ πιστοί*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Χαράν προμνηστεύεται καὶ Ἀπόλυσις*.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τὸ Προεόρτιον *Εὐφροσύνης σήμερον ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθὸν, καὶ νυν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΚΑ'. — Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Στιχηρά Σήμερον πιστοὶ καὶ τὰ *Τῶν Ἁγίων* εἰς Ἀγία. Δόξα Καί νυν Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια *Χαίρει* ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα Καί νυν Σήμερον

τὰ στίφη τῶν πιστῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ Ἴδε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δέξα Σήμερον ὁ παῖς ὁ ἐμψυχός, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, ὧν ὁ στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ δύο Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεννᾶται· εἰς τὴν θ' ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὠδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἤχον δ' πρῶτον Κανόνα.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου τὴν Εἰσοδὸν τιμῶμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἤχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθείσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθείσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων. Δέξ.

Δέξ, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τριουποστάτου. . .

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν. . .

Καταβασία Μεγάλωνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Μυστήριον ξένον, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια Λαμπαδηφόροι Παρθένοι εἰς δ'· Δεξα Καὶ νῦν Σήμερον τῷ ταῦ προσάγεται, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.

Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἴ-
δομεν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ

Ἀντίφωνον β'.

Ἦγάσῃ τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.
Ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἀγᾶσματι αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ-
σονται ἐν αὐτῇ.

Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Πὲ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυ-
μαστὸς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι-
λέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περι-
βεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς.

Σήμερον
τῆς εὐδοκίᾳς
Θεοῦ τὸ πρὸς
μὲν κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυ-

μαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον, Ὁ καθαρῶτατος Ναός, ὁ Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρὴ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελιοὶ τὴν εἰσόδον τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κυβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδος. Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ . . . ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Δαβὶδ προοδοποιήσον. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀκουσον θύγατερ καὶ Ἰδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχός. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χριστὸς γεννᾶται, εἰτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου. . . Μυστήριον ξένον, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (δρα § 7) μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον

Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναδς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου. . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Μαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρισδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δευτέρος τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναδς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. — Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ὁ

κραξα, φάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, Ἀπόστι- τῆς ἑορτῆς, Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἀγίας, ἰ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.*

15. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' φαλμὸς χῦμα, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ῥῶδης Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεννα- ται καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ῥῶδῃ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρί- ων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀ- γίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀ- γίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός, Ἀπόστο- λος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελοι τὴν εἰσοδὸν . . . Ὡς ἐμφύχῳ θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Πο- τήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλοσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτί- κιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπο- λυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς· τὰ Εὐλογη- τάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἀπὸ γ' Ῥῶδης τὸ Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κον-

τάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασίαι Χριστοῦ γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ'* Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναττάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον, *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελοι τὴν εἰσοδον τῆς παράγνου . . . *Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων *Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.*

Τῇ Α' — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ'* ἑσπέρια Προσόμοια *Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος εἰς ε'*. Δόξα *Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἡσαΐα χόρευε*. Εἰσοδος *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα· Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρον*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἰωσήφ εἶπέ ἡμῖν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα *Ταῖς*

τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέη-
σόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς (ζή-
τει εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ
ὁ τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τεβολωμένην μου ψυχὴν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς
τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ
τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται· εἰτα στιχολο-
γοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ Προσόμοια Βηθσαιδὰ νῦν ἀγάλλου εἰς
δ'. Δόξα Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ὑπόδε-
ξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρο-
πάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Με-
τὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἁγίου
τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν,
Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπό-
λυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀ-
ναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀπο-
στόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ· Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν,
τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀ-
ναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Τὸν συναίμονα Πέτρον, Καὶ νῦν Ἰω-
σὴφ εἰπὲς ἡμῖν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου,
τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ
Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα
τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνὰ ἐν Ἀναστά-
σιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐν δὲ τῇ γ'
Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητά-
ρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κα-
νόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τεβολωμένην
μου ψυχὴν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς· τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ
Οἴκου χῦμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον·
ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον,
αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθι-
νοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαπο-

στειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ 6' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ' — Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἀγίας γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑ-

πακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Τῆν τοῦ βίου ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ἐφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, δ' Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κατωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιαμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται Δέσποινα πρόσδεξαι.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνόμεντε Παρθένοι. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ

Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ὁσίου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΣΤ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Προσόμοια Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς¹, Δόξα Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, Καὶ νῦν Σπήλαιον εὐτρεπίζου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ

¹ Τὰ ἕτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ ποίοις εὐφημιῶν οὐ ψάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαζός, Πρεσβύτερος Πελοποννησίου καὶ Πρωτοιερέως Ναυπλίου, ζήσας περὶ τὸ 1640, ἀνὴρ δαήμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουλευθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ ποίοις εὐφημιῶν, καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἑνετίαν καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηναίοις αὐθαίρετῳ γνῶμῃ, ἐφ' ᾧ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου διεκηρύχθη ὡς καινοτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἄσματος αὐτοῦ καθωρίσθη ἕκτοτε ἵνα μὴ ψάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀνθρῶπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκιον Κανόνα πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, αἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Γίμνος ἐναντίον Κυρίου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὡδὴν ἐπινίκιον, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀπόρφ γλώττη καὶ χεῖλεις, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασταὶ Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σχῆμάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκκέραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου ε' τὰ Μύροις παροικήσας, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδὸς Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου. Καθίσματα

λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τοῦ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα *Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. — Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἑγκαινίων ψάλλονται ὥς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμαχὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας *Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας *Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαβὶδ*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἁγίας *Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται* ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἀγίας Ὁ νέος οὐρανός, αὐτῆς δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναβόησον Δαυὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωακείμ ὁ Ἰερεὺς καὶ ἡ Ἄννα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας Εἰσήκουσε τοὺς στεναγμοὺς ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἀγίας Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζῆτει ἀρ' ε' Ὡδῆς), Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Δι-
νειτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Σημειώσεις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ' τοῦ ἐνεστῶτος μέχρι τῆς ΙΖ' τυ-
χούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων
ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε'
καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοῦς πρὸ τοῦ νόμον Πατέρας,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ
Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῶν
Προπατόρων τὸ σύστημα, Καὶ νῦν Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύ-
ματος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Ἐν πίστει τοὺς Προ-
πάτορας ἐδικαίωσας καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Γρια-

δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῶν Ἁγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων Πατρῶν αἶνον προσάξωμεν ἀπὸ γ' Ῥδῆς ἡ Ὑπακοή Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Προπατόρων δ' Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν. Δόξα Δεῦτε ἅπαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ῥδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν (ζήτηι Κυριακ ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίειτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'. — Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρᾳ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκκράξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Τοῦς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατόρων τὸ σέ-

στημα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Προπατόρων Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ οἱ Ἀναδαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταδασταὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, Καὶ ἴδὼν Ὑπερενλογημένην. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Καὶ ὡς κὼν Αἰνεῖτε. Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ' — Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Ἡ ΙΖ'. — Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχα ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-

κης, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, διότι καὶ οἱ Ἅγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῇ Κυριακῇ.

Τῇ Κ'. — Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἥτοι τῇ 18' τοῦ μηνὸς οὕτω Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρὰ, Δόξα Ὡ τῆς στερεᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπολυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, οἱ Καὶ ὄνες χῶμα, εἰς τὴν ἡ' Ψῆλὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ ἠχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, τὰ ἐξαποστειλάρια ἀμφότερα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἶνοι τῆς Ὀκτωήχου. Σοὶ δόξα πρέπει χῶμα. τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα. Στήλη ἐμψυχος. Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὴν Δαιτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος... Ὁ μάρτυς σου Κύριε καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχῆς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξατο, αἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς 1^{ης} μέχρι τῆς 8^{ης} τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Κυριακὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολούθως.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ 1^ῃ ἢ τῇ 15^ῃ τοῦ Μηνὸς, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ', Δόξα Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Δόξα *Χαίρετε προφῆται τίμιοι, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ*. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, Θεοδοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα *Βολίδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου *Κύματι θαλάσσης*, ὁ στίχος τοῦ α' μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπαρίου Δόξα *τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, τῶν δὲ λοιπῶν Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταία δύο Τροπάρια Δόξα καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἄγγελος Παιδῶν ἐδρόσισε κάμινον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντακίον *χῦμα· ἀφ' ε'* τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοδοκίον τῆς Ὀκτῆχου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν

Πατέρων δ', Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καί νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καί τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καί ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καί τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πιστεῖ παρώκησεν Ἀβραάμ καί τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καί Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ πάχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τῆς κγ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καί τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ γ' καί γ' τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, Δόξα Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Καί νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καί τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Χαίρετε προφηταὶ τίμοι, Καί νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζον Βηθλεὲμ καί Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καί τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς Βολίδες ἀστράπτοντες, Καί νῦν Προεόρτιον Ἄκουε οὐρανὲ, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζον Βηθλεὲμ καί ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καί ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα ἀναστάσιμα δύο καί ἓν προεόρτιον Τῶν προφητῶν αἱ ρῆσεις καί αὖθις Ἀναστάσιμα δύο καί ἕτερον Προεόρτιον Αὐλῶν ποιμενικῶν (ζήτηι ἀμφοτέρω τῇ κδ' τοῦ μηνός)· εἶτα τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή· οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καί τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων Κόματι θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν Εἱρμὸν ἐκάστης Ὁδῆς, λέγεται Στίχος Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καί εἰς τὰ τελευταῖα δύο

Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἀγγέλους παίδων καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῶμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ ὁ Οἶκος Τῆς σῆς Παρθένε κνήσεως, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Διτεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Γ.

7. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῇ τῇ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων οὕτω. Μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ εἰς δ' καὶ δ' Προεόρτια Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια* (ζῆτει τῇ κ' τοῦ Μηνός). Δόξα Δανιὴλ ἐπιθυμῶν, Καὶ νῦν Σπῆλαιον εὐτρεπίζου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ (ζῆτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι Ὁ Θεὸς ἐπὶ θαμνὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, Καὶ ὁ ἕτερος Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Δόξα Χαίρετε Πρόφῃται τίμιοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Ἀπολυτίκια τῶν Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεγράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις*.

8 Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψάλλον, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν

Κύματι θαλάσσης, εἶτα Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἄκουε οὐρανὲ (ζήτηι ἀμφοτέρα ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Αὐλῶν ποιμενικῶν* (ζήτηι ἀμφοτέρα ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς μετὰ τὸν Εἱρμὸν λέγεται στίχος Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς Ὑπακοὴ Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον· ἀφ' ε' Κοντάκιον *Χειρόγραφον εἰκόνα* καὶ ὁ Ὁικὸς *Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα*. Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων *Πατέρων θείων σήμερον* καὶ τὸ Προεόρτιον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ*. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τὰ τροπάρια Ἀρόν σου τὴν φωτὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δόξα *Τῶν νομικῶν διδασμάτων ὁ σύλλογος*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε τὸν Κύριον*, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. — Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν.

Ὁρα Α'.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωῆς κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε . . . κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ Ὅτι σοὺ ἐστὶν τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α' ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρὶ, τὸ Τροπάριον Ἀπεγράφετό ποτε, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου. Εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, ὁ α' Χορὸς Δόξα, ὁ β' Καὶ νῦν, ὁ α' Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία ὁρθοὶ κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὥρας Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοὺ ἐστὶν καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ παρθένος σήμερον· τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς ἱπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, εἶτα ἄρχεται εὐθὺς ἡ Γ' Ὁρα.

Σημ. Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὠρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἡ ὁ Διάκονος, ἡ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνούς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ τοῦ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιᾷ τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν ε' καὶ θ' ὑπὸ ἐτέρων Διακόνων².

Ὠρα Γ'.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὠρας καὶ μετὰ τὸ Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἰτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, ὁ β' Χορὸς Δόξα, ὁ α' Καὶ νῦν, ὁ β' τὸ Ἰδιόμελον Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν. Εἰτα λέγεται ὑπὸ τοῦ β' Κανονάρχου ἡ Προφητεία καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὠρας Δέσποτα Θεέ, ἄρχεται ἡ ε' Ὠρα.

Ὠρα ε'.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς ε' Ὠρας καὶ μετὰ τὸ Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, εἰτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀκουε Οὐρανέ, ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, ὁ β' καὶ ὁ α' Χορὸς τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοί, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὠρας Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄρχεται ἡ θ' Ὠρα.

Ὠρα θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλ-

(2) Ἀπόντος Ἀρχιερέως, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος φελώνιον.

μοὺς τῆς Θ' Ὁρας· μετὰ δὲ τὸ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, ἀρχε-
ται ὁ 6' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης,
εἰτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαμνῶν ἤξει καὶ τὸ
Ἰδιόμελον Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου
Σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ 6' Χορὸς· ὁ δὲ α'
ἀρχεται τοῦ Δόξα πατρὶ, ὁ 6' Χορὸς λέγει τὸ Καὶ νῦν, ὁ δὲ Καν-
ονάρχης ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνα-
τολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ
Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δρασὶ τὴν πᾶσαν
ἐχὼν κτίσιν, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, εἰτα ἐξακολουθεῖ Ράκει καθά-
περ βροτὸς κτλ., τὸ δὲ Προσκυνουμέν σου τὴν γέννησιν Χρι-
στὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρίς, τὸ Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου
θεοφάνεια ἅπαξ, καὶ τότε ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Σήμε-
ρον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦ-
το ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ
ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γίνεται Ἀπόλυσις³, καὶ ἀρχεται ὁ Μέγας
Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη
ἡ βασιλεῖα, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακόν, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλια-
σώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς 5', Δόξα Καὶ νῦν Ἀνθούστου μοναρχή-
σαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἰσὸς μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν
καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ α'
Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Λαθὼν ἐτέχθης καὶ ὁ 6' Χορὸς ἐ-
παναλαμβάνει Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν· τὸ αὐτὸ ἐπανα-
λαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροί, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πλη-
ρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἰτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ
νῦν καὶ ψάλλει αὐθις τὸ Τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ 6'
Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα Παιδίον ἐγεν-

(3) Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τυπικά, χῆμα, ἥτοι τὰ :
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, Δίνει ἡ ψυχὴ μου καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, καὶ τε-
λευταῖον τὴν Ἀπόλυσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομίας συνειθίσθη ἡδὴ ἡ
παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπό-
λυσις.

νήθη ἡμῖν, μετὰ τὸ τέλος ὁ δ' Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου Μάγους ὁδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἰτα ὁ δ' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα Προέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰδεμῇ, λέγεται, τὸ, *Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλεῖου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, εἰδομεν τὸ φῶς*⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακληθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός* . . .

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλέντα χθές), εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου ἐκ τρίτου*, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, *Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι ἀνα δ' Τροπάρια ἀνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ μέχρις ἡ' Ὁδῆς, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὁρίζει διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς *Ἡ γέννησίς σου Χριστέ* . . . ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς· ἀλλ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναφέρουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐνεκρίθη ἵνα ψάλλῃται τὸ εἶδομεν τὸ φῶς, ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἐκάστης Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν β' Ταμδικόν.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς δρέφρος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἰδύο Καταβασίαι τῆς θ', καὶ τὸ Ἑξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι. Δόξα Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία, μεθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσθαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θεμέλια αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα
αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν Ὁ Μορογενής.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ὡς Θεοῦ
ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κά-
θου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύ-
ριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁ-
γίων σου.

Ἡ γέννησίς
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν
κτλ.

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά με, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον Ἡ γέννησίς σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον
τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρε-
τως Μεγάλυνον ἡ ψυχὴ μου . . . Μυστήριον ξένον. Κοινω-
νικὸν Ἀνθρώπων ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀλληλούια,
τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκάημερον γίνεται ἐν τῇ τραπέ-
ζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων,
ἧτις, ἐν ᾗ Σάββατον ἢ Κυριακὴ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ
λαίου.

Τῇ Κς' — Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλ-

λιασώμεθα εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδοξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ'. εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθήσματα τὸ Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἄνευ Στίχων ὡς χθές, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Ὑπακοῇ, ἀφ' ε' Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου Πατὴρ ἐκλάμψας, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί· Ἐσωσε λαὸν καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυαρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ παρθένος σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον τίτε, δίδωκε δικαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου. . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Καινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστευλε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ καὶ Ἀπόλυσις^δ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ

5. Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλοῦντι τῆς συμπύσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα* Στιχηρὰ δ' τῶν Θεοπατέρων τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα *Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθη* Καὶ νῦν *Χορεύουσιν Ἄγγελοι*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ* καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαὶ *Ἐσῶσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου*. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήστορος *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν* καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον *Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσης (ἐκτὸς δηλονότι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἡ Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἡμέραν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Β'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ' μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν (δρ. Περίπτωσιν Α', § 1—5, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

26-19.
Ἀρχὴ αὐτοῦ
18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ἐκ τῆς Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ'. Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στιχῶν αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς καιὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς

ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ, καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ε' Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· αἱ Καταβασαὶ Ἐώσσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν καὶ μεθέορτον Καθάρθητε, προσέλθετε. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς Εὐφραίνεθε δίκαιοι δ'. Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς. Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Αὐτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπολύσις.

Σημ. Περί τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, δρᾷ ἐν περιπτώσει Α § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἐορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περιπτώσειν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ᾗ, ὡς ἐφημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλοντα: ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'

22. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ. τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολου.

θίαν, (βρα περίπ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὡρας Τροπαρίον λέγεται τὸ Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, διότι Ἀπεργάφετό ποτε λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὡραι ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῃ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ Νῦν Ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεργάφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χθμα, εἰτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Η' Ὡδῆς καὶ στιχολογούμεν *Τὴν τιμωτέραν*, Ἑξαποστειλάρια τὸ Προεόρτιον Ὁφῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομωγεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... † ἐν ἁγίοις θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεργάφετό ποτε, οὐ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἑσπερινὸς ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς ζ', Δόξα Καὶ νῦν Αὐγοῦστος μοναρχήσαντος, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἀνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰτα ἡ Μ. Συναπτὴ *Εἰπωμεν πάντες*, τὸ *Καταξίωσον*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν*, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα *Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*, Δόξα Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, Καὶ νῦν Σπηλαίω παρώκησας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις ἡ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7,8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορτάζονται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* (ζῆτει τῇ ΚΓ'), Εἰσόδος, *Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας!* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Παράδοξον μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ δύο* (ζῆτει τῇ ΚΓ'), Δόξα Ἱερέων μνήμη (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), Καὶ νῦν *Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες* (ἐν τῇ ΚΓ'), Ἀπολυτίκια Ἡ Γέννησις σου, τῶν Θεοπατόρων *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, αὖθις Ἡ Γέννησις σου καὶ Ἀπόλυσις.*

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος.* Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον (ἀνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ;* καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα,* ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς γεννᾶται μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων *μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαὸν, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.* Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι. Δόξα Αἱμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν Σήμε-**

ρον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ *Ἡ Γέννησίς σου*.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Αντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς χθές, τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου*, τὰ Ἀπολυτικά *Ἡ Γέννησίς σου*, τὸ *Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκει* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὁσοι εἰς Χριστόν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Ἀντρώπιν ἀπέστειλε*, *Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις*.

Τὸ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρτων, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὅρα καὶ περίπτωσιν Α', Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προσεχὲς Σάββατον (ἥτοι τῇ Α' τοῦ μηνός, ἐν ᾧ (ὡς προεῖρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραι μόναι ὡς προδιετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτικίον εἰς τὰς Ὁρας λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παραμονὴν τῇ ἑορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τὸ Ἀπολυτικίον *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

33. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωὶ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μέγας Ἑσπερινός, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10, Ἀπόστολος Ἀδελφοί ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων (Ὅρα § 11 Σημ. γ').

Κυριακὴ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Αὐγουστου μοναρχήσαντος, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρώκησας, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀρμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χρυστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα

της Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖαι καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνარიῶν καὶ ἀμφότεραι αἱ Καταβασαὶ τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνεύς, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέννησίς σου, τὸ Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ἡ ψυχὴ μου. . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Παραμονῇ ἢ Ἀκολουθία τῶν Μ. Ὁρῶν, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρῶτον ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιστάσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι. Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῶν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν. ψάλλο-

ται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτω βουλή, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς αἱ Καταβασαὶ Ἐσώσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἡ Γέννησίς σου, Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστογεννῶν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Ἡ Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

1. Ἐν τῇ Ἑσπερινῇ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Σπᾶσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἀγίου,

Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Σοφίας ἐραστής, Καὶ νῦν Συγκαταβαλὼν ὁ Σωτὴρ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ παράγραφος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτεμνηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός...

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πελυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ*, τὸ Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (ζῆτει, Νοεμβρίου ΙΓ'). εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χρῆμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*. ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς *Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Σοῦ τὴν φωνὴν μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασταὶ διπλαῖ, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτεμνθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλεῖον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί
σου, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ
'Απολυτίκιον Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα
σου.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀ-
γαλλιᾶσθω ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος
αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡ-
μᾶς ὅτι Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ περι-
τμηθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὰ ἔλεῃ σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα
ῥησμαι.

Ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου,

Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας
ἀνομίαν.

Μορφὴ ἀ-
ναλλοιώτως
κτλ.

Εισοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀναλλοιώτως, τοῦ Ἁγίου Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον Ὁ τῶν δλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει (Ζήτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος)· τὸ τρισάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν, καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα φάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστιν τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασιλεῖον τὸν μέγαν πάντες τιμῶμεν.

Κοινωνικὸν *Airette τὸν Κύριον* (ἐν οἷς ἂν ἡμέρα τύχη ἑορτὴ)· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, τὸ Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῇ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπηρεχύνθη, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν Οὐκ ἐπηρεχύνθη καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Κάθισματα, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηαίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ· εἰ καὶ καὶ ἔσται ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων καὶ εἰς ε' καταβασαὶ τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς

ιορτής. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Συγκαταβαλῶν* ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ *σαρκὶ περιτμηθείς*· μετὰ τὴν Εἰσόδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον Ὁ *τῶν ὁλῶν Κύριος* (ζῆτει ἀπὸ γ' ᾠδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου (δρα ὁπισθεν § 3), Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Β', Γ', ἢ Δ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ δ' Προεόρτια Προεόρτια ἁγίατα (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Δόξα Ἐρχεστε πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας, Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα Ἀόρατε Θεὸ ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβάσαι Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πύθ-

μένα και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια* (ζήτηι τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσιν*

Β'

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνός), τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ Προεόρτια α' Προεόρτια ἁγίατα. Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ (ζήτηι τῇ Γ' τοῦ μηνός), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσιν.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα (ζήτηι τῇ Ε' τοῦ μηνός) μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα Ὁ Μέγας Θεός, ἀφ' ε' Κοντάκιον ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασταὶ Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστά-

σιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια* (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια *Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς. Δόξα Ἰωάννῃ Βαπτιστᾷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφető ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον. *Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς.*

Μετὰ τὸ *Εἰη τὸ Ὄνομα Κυρίου*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωρὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων* κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός, ὡς εἰθισταί, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον*· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ δ' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυσις.* Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

(Τῇ ε') — Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανεῶν ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ, μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραι κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὅρα ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἐξῆς.

**Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.**

2. Μετὰ τῆς α' Ὁρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς* κτλ.

ὁ Πατριάρχης (ἡ δ' Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακὸν, εἰτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα *Τὸν φωτισιὸν ἡμῶν εἰς ε'.* Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν*· μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ Α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον *Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ δλόκληρον*· ὁ β' ἐπαναλαμβάνει *Ἰνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι,* ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἐκατέρωθεν ἕως οὗ ὁ Κανοάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἰτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα καὶ νῦν τὸ Τροπάριον δλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανοάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα *Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίᾳ*· μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει *Ἀμαρτωλοὺς καὶ τελώναις δλόκληρον*· ἀπὸ δὲ τοῦ Ποθ γάρ εἶχε τὸ Φῶς σου λάμψαι, ἐπαναλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανοάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ α' αὖθις Κανοάρχης τὸ ε' Ἀνάγνωσμα *Παρεγένετο Νεεμὰν βασιλέως Ἀσσυρίων* καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,* καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἰτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούια τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' ἁμβωνος καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε Κύριον* καὶ τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς* Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωνὴ Κυρίου* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ,* καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός. . . Ἐν δὲ τῇ τριπέζῃ ξηροπαγία.*

3. Τῇ Πκρασκευῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων (καθὸ μὴ ψάλλέντα χθίς)· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ,* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἐν *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλιος *Αἰνεῖτε τὸ δρομα Κυρίου,* εἰτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀσάβημοι, ὁ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔρυνεν,* τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῇ Ὀρθρου· Ν' ψαλμὸς χρομα, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω Καὶ νῦν τὸ

αὐτό· ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' ἄνευ Στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ῥδῇ, ἀπὸ γ' Ῥδῆς ἡ Ὑπακοή Ὅτε τῇ ἐπιφανεῖ σου, ἀφ' ᾧ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ῥδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἑνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατροφῆς, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ταμδικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τριδνποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ πρῶτος.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰ Ἰδιόμελα Φῶς ἐκ φωτός εἰς ε', Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία

Μετὰ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ Τρισαγίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ⁴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Καὶ νῦν Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ

4. Ἐν πρῶτοις μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἁγιασμὸν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγένετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν καὶ οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγας μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἑσπερίτω τῆς τοῦ Ἁγιασμοῦ τελετῆς.

βοδῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τοῦτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἐνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μεταξὺ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*. πληρωθείσης τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν *Τριάς ὑπερούσιε*, ἐπισυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἑτέραν Εὐχὴν *Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου*, ὃ ἐπαναλαμβάνει τρίς, κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι*· μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς βαπτίζει τὸν τιμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἁγιαστῆρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ψάλλων τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε*, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἰτα ἀγιάζων σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ *Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· ἀγιάζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Τροπάριον τῆς ἡ' Ὠδῆς *Τριάδος ἡ φανέρωσις*, ἄχρις οὗ ἁγιασθῶσι πάντες, εἰτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α' Ἦχος 6'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκου Ἰακώβ.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες ; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω ;

Ταῖς προ-
οβείαις τῆς
θεοτόκου
κτλ.

Δόξα καὶ νῦν ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι
ἥδου εὐροσάν με.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ
θεὸς ἡμῶν ἔλθει.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ὡς θεοῦ
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ὑπὸ Ἰωάν-
νου βαπτί-
σεις κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εν Ἰορδάν-
ῃ βαπτίζο-
μένου σου Κύ-
ριε κτλ.

Εἰσοδικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς . . . κτλ. τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σή-
μερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδο-
ξοτέραν τῶν ἁγῶν στρατευμάτων Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, Κοι-
νωνικὸν Ἐπεφάνῃ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς.
λέγεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρas, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰ

τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα Ἐνσαρκε λύχνη, Καὶ νῦν θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα καὶ τὰ ἑτερα β', Δόξα Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἱορδάνῃ, τὸ τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. αὐθις Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ β' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐν τοῖς ρεῖθροις βλέψας σε τοῦ Ἱορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ θεὸς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου Βαπτιζόμενον, μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας θετὸς καὶ ἕτερον Ἐκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ μόναι αἱ Ἰαμβικαὶ, εἶτα ψάλλεται ἡ α' Ὡδὴ τῆς θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Δόξα Ἀγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἱορδάνῃ, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Μνήμη δικαίου.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικόν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἐν Ἱορδάνῃ, Μνήμη δικαίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀπὸ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ἡ ψυχὴ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ

μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος (ζήτηι Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ Καὶ νῦν Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ ἐν Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ ἐν Ἐν Ἰορδάνῃ ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάσαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμαν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶλους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόμ' ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρα-

σκευῇ πρώτ' μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1, διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμός, ψάλλονται ὡς εἶρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Α' § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῇ περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα Ἐνσαρκε λύχνη, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μνησώμεθα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, αἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Ὁ Μέγας θετὸς καὶ τὸ Ἐκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὧδὴ τῆς ἑορτῆς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ

Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα Ἀγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον⁵ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπολυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος (ΙΔ' τοῦ μηνός)· ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἑξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμόν ἡμῶν ε'. Δόξα Ὑπέκλινας κάραν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπολυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισαγίον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς.

5, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσομένη Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσις. Ἐάν ὁμας συμπέσῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός ἡ τοῦ Τριψιδίου ἀρχή, ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνός Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τῇ ἐπιφανεῖα σου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα φάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς θ' Ὠδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὰ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς ε' Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου. . . Ὁ τῶν ὑπὲρ νοθῶν, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ (Δ' τοῦ μηνός) μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, φάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ μόνον καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὠρας ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, φάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ Νῆν ἀπολύεις, φάλλεται ὁ Κανὼν, καὶ μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς Θ' Ὠδῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χθῆμα τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Εἰτα φάλλονται αἱ Καταβασαὶ Βυθὸς ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια Τί ἀμφιγροεὶς Βαπτιστὰ οἰκονο-

μίας ; Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννῃ Βαπτιστᾷ (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν), Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ προεσρτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς. Μετὰ τὸ Εἶπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ Φωνῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατὰ λυσὶς οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ ἕτερα δύο, Δόξα καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολύσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὁ Μ. Ἀγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρα (ΙΑ' τοῦ μηνὸς), ἐν ᾗ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις*, *Ἐν Ἱορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ (Γ' τοῦ μηνὸς), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον* μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἐσπερινοῦ Κανὼν, ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὡδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* δις, Κανόνες ὁ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας καὶ ὁ τῶν Ὁ Ἀποστόλων Χριστῷ μαθητεύσαντες (ζῆτει τῇ Δ' τοῦ μηνὸς), ἀφ' ἧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὡδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁ Καταλιπόντες κόσμον καὶ τὸ Προεόρτιον Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, οἱ Αἱνοῖ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρωτῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ

Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περιπτώσει τῇ ΙΒ' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται, ὡς προεῖρηθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὁρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ σύμπτωσιν τῆς ἑορτῆς, συμπίπτει τῇ ΙΑ' τοῦ μηνὸς, καθ' ἣν ἑορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμψάλλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν

Τῇ ΙΑ'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὰν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἂν δὲ συμτέτῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' μεθέορτα γ' *Εἶδες πῶς περικεῖμαι* καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὀικος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· οἱ Καταβασίαι *Στίβει θαλάσσης*, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον *Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου*. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ὅσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἁγίου εἰς δ'). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ *Σήμερον Σωτηρία*.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*. Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Διψέτε, Δίδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριωδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα κατέρχεται μέχρι ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ

Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριῳδίου ἀρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περὶ τούτου δὲ τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἀρχεῖσθαι τὸ Τριῳδίου τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα Παντοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἰκὸς τῆς Ὀκτωήχου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης, εἰτα τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δέξαι Τῆς μετανόιας ἀνοιξὸν μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ἐκτὸς ἂν ἐπισήμως ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων Αἶνοι ἐκ τοῦ Ἀγίου). Δόξα τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ

Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φκριταίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

45. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριψῆδιον τῇ ΙΒ΄ ἢ τῇ ΙΓ΄ τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἡ τοῦ Τριψῆδιου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψῆδιου γ' καὶ μεθέορτα γ' Ὑμνον τὸν μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριψῆδιου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριψῆδιου, Καὶ νῦν μεθέορτον Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπανσα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψῆδιου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ τῆς γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Κάθισμα τοῦ Τριψῆδιου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψῆδιου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψῆδιου, αἱ Καταβάσαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπανσα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψῆδιου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (δρα τὴν διάταξιν ἐν § 43)· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριψῆδιου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ' Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψῆδιου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριψῆδιου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριψῆδιον τῇ ΙΔ΄ τοῦ μηνός, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς προβάλλεται τῇ ΙΓ΄ ἥτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ

Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἰθισται (δρα σημ. 5' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α') Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μὲν μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριψίδου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Β') Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Γ') Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Δ') Ἐὰν δὲ μεσολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῇ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὀψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψίδου, εἰς πληρωθῇ ἡ σειρὰ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὕρισκόμεθα, πόσαι ἐβδομάδες τοῦ Ματθαίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκομεν τὴν σειρὰν ταύτην, ἕως οὐ ἀρξῆται τὸ Τριψίδον· τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε') Μετὰ τὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῇ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἡ ἑορτὴ, ἀρχονται αἱ Καταβασαὶ τῆς Ὑπαντῆς Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικήν.

Τῇ ΙΖ'. — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*. εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλαιος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθερικὴν*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. τῷ

Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσμύχον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριφιδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριφιδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριφιδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἰτα Κάθισμα τοῦ Τριφιδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφιδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφιδίου, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφιδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριφιδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριφιδίου ε' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Τριφιδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριφιδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'. — Τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυ-

ριακής, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριψδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὅρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ οἱ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀνυσσοτόκον καὶ ἄτασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριψδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριψδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις,

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Κ'. — Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ ἡ καὶ ἄνευ Τριψδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημειώτως ἐστὶν ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπαντᾶται οὕτω: *Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ*, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος Ὁλβος πέφνητας γηγενῶν Εὐθύμῃ ἀπαιτεῖ τὸν τῆς ἡ' Ὠδῆς Εἰρμόν ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀφλγ' ἔτος ἐν Βενετία ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σαβίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὠδῆς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Υ' οὕτως *Γιὺς τῆς Σιών ἐν τῇ καμίνῳ συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα*, ἐξ οὗ δηλὸν ὅτι αὕτη ἦν ἰσως ἡ ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἀρχή· (*Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α'*).

Τῇ ΚΕ'. — Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἐσπερίων Στιχηρῶν, δι' ἃ ὅρα τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα *Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου *Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου *Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς*, Θεοτοκίον *Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενον* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Διτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλ-

μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ᾗ ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω) εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ

γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριψδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον) τυπικῶ κανόνι καθώρισται τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ὡς δῆλημα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τηλικούτους Ἱεροὺς ἄνδρας, τοὺς πάση σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστάσις καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πανσόφων, μελιρρύτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμένην, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύναντας, προσῆκόν φαμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἡγῆται, ἐπὶ συμπτώσει τῆς σεπτῆς αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα³,

3. Ἄλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐντὸς τοῦ Τριψδίου, τότε ἀόξα τῶν Αἰνῶν ψαλλέον τὸ τοῦ Τριψδίου.

καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἥς τὸν θρόνον ἀμφοτέροι ἀδίδω τῷ κλέει κατηύγαταν (Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προβάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν φάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Ἰσχυικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίων Πατριαρχῶν Κωνσταντίνου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ Σ'.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρόμου Πίνακα).

Τῇ ΚΖ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὴν ε'. Δόξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε. Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα Ὅσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου (ζήτηι τῇ ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σάλλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἁγίου Πλουτοῦν ἐναπέθου σὴ ψυχῇ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἶτα στιχολογοῦμεν

Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν Ἐκ πάντων κινδύνων, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχαῖον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτάς ὁ Πατριάρχης κατερχόμενος εἰς τὸν Ναὸν οὐχ ἴσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ· ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως ἀσπάζεται αὐτὴν ὁ λαός· ἴσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνης τὸ Πατριαρχικὸν Διδάμβουλون, ἥτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καίον μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου δύο καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριωδίου ψάλλεται ἀπαρallάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἰθισται, τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατόν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὁρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πάνακα).

Τῇ Α'. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ., Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσι τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' τῶν Ἀγίων Προσόμοια, Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φεγγαμένον σοι καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ β' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῶμα, Δόξα Ταῖς τῶν Διδασκάλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ἡμῶν, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Δεῦτε λαοὶ καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν εἰς ἤχον β' καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἱρμῷ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων. Τὰ ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοια, Δόξα Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοὺς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Καὶ νῦν τῶν Ἀποστίχων *Ναὸς καὶ πόλις ὑπάρχεις*. Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς καταβασίας πρῶτον ψάλλομεν *τὴν τιμιωτέραν*⁴ εἰς Ἦχον β', εἶτα τὸν Εἰρμὸν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαβδᾷτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ὑπάρχη), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Κάθισματα ὡς ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀσθαμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου. ἄφ' α' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολογιὸν τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβάσεις Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπανα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγ-

4. Ἐπειδὴ ἐπεταῖ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀν' ἑλθῇ ὁ Προσιμῶς, δύναται παραλείπειν τὴν τιμιωτέραν καὶ μάλιστα διότι πανταχοῦ συνεδὸν ἀγομένῃς ἐπισήμως πανηγύρεως σήμερον, ἐκφωνεῖται λόγος πανηγυρικός.

γελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς ἥχον *β'* καὶ ἀκολούθως ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνας τῆς *Θ'* ᾠδῆς, ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ *Καταβασία Θεοτόκε* ἡ ἐλλῖς, *Ἐξαποστειλάρια* τὸ *Ἀναστάσιμον*, τοῦ Τριψδίου καὶ τῶν Ἀγίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, *Ἀναστάσιμα γ'*, τοῦ Τριψδίου *β'* καὶ τῶν Ἀγίων *γ'*, *Δόξα* τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*, *Δοξολογία Μεγάλη* καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ *Τυπικά* καὶ οἱ *Μακαρισμοὶ* τοῦ ἡχοῦ εἰς *δ'* καὶ ἐκ τῆς *ς'* ᾠδῆς τοῦ *β'* Κανόνας τῶν Ἀγίων *δ'*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνὸς, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ αὐτῷ συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐρεμίου Πίνακα).

ΜΗΝ·ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλήν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Προεόρτιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον. Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον Οὐράνιος χορὸς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα το Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβασία Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε κτλ.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν

τοῦ Τριφδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τοῦ Τριφδίου καὶ ὁ Προεόρτιος ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Τριφδίου, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Προεόρτιον, ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασαί Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ Τριφδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ το Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριφδίου β' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριφδίου· Κοινωνικὸν Δίειτε καὶ Ἀπόλυσις

Τῇ Β'. — Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιакὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα Λέγε Συμεὼν εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουθὶμ ἐποχοῦμενος, Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ Πολυέ-

λεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου· τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυγέσθω ἡ Πύλη, ὁ Κανὼν εἰς ε' ἄνευ Στίχων, μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὁδῇ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον Ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ, καὶ Ἀγγελίοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἄγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουλῆθεις ὁ Πλαστουργὸς, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὤκνησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἄγνης.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, συνδαστάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς νέρων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόε πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρωπα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννθρώπωνσας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Καὶ τὰ τῆς θ' Ὁδῆς δ' Τροπάρια εἰς ε' μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυναρίων.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν

Μητροπάρθενε ἄγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον ὄρεφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν ;

Νῦν ἀπόδυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, δι-
εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμφω λιτανεύουσι, κάτω
νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα. Ἡ τῇ φύσει μὲν μονὰς, τοῖς προσώποις δὲ
Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νῦν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε φρουρεὶ φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Τὴν Καταβασίαν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ, σκιᾷ, τὸ
Ἐξαπκοτειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ γ' εἰς τοὺς Αἰῶνες,
τὰ Προσόμοια Νόμον τὸν ἐν γράμματι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν
χερσὶ πρεσβυτικῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγα-
θόν.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου.
Διὰ τοῦτο ἐυλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Περίζωσαι τὴν ρουφάϊαν σου ἐπὶ τὸν
μηρόν σου δυνατέ.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κατενοδοῦ καὶ βασί-
λευε.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Ράβδος ἐυθύτητος ἡ ράβδος τῆς βα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡ
μᾶς . . . ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ
Δικαίου Συ-
μεὼν βασιτα
χθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον
τὸ οὖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαίρε κεχα-
ριτωμένη κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀρχά-
λαις τοῦ Δικαίου Συμπεῶν βασταχθεὶς. Τὸ Ἀπολυτίκιον Χαίρε
κεχαριτωμένη, τὸ Κοντάκιον Ὁ Μήτηραν παρθενικὴν, τὸ Τρι-
σάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
θεοτόκε ἡ ἐλπίς ... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ κτλ. Κοινωνικὸν Ποτή-
ριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριωδίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν
Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, Εἰσοδος Φῶς Μαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν
Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον
τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις (Ἴδε ταύτην ἐπισθεν ἐν § 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τραδικὰ ᾠδὴν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, τὸ Ψαλτή-
ριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς
ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὸ δὲ τῆς γ' Στιχολογίας ψάλλεται
δις, εἰτα ἡ Αἰτήσις οἱ Ἀναβαθμοὶ, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ
Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ
Πᾶσα προὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν
Χριστοῦ, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ,
ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ
πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου
ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον
μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ
ἑφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τὰ Τροκάρια τῆς Θ' Ὁδῆς ὡς ἐν § 2, ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὁ ἐν χερσὶ τρεσβυτικάς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ μεθέρτα δ', Δόξα Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριάδ. Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ταξίς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς

Αίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγίου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὰ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουνται δὲ μὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἡ Λιτὴ, ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας¹.

Β'.

11. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα δ' τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Τριωδίου (ὅταν ὑπάρχη), Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστίν, ἔτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοπεριεργῶν ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ταύτης συμπίπτει ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μνησθῆναι τοιαύτης περιπτώσεως ποιούμεθα.

τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, Κάθισματα Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς Ἀγγελικὸς, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς *Νηπιᾶζει δι' ἐμὲ ψάλλεται ἐκ β'*, εἰτα Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας· τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γῶμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόχον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστι μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς Θ' Ὡδῆς καὶ ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . *Ἐν νόμῳ, σκιᾷ*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμῶν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικήν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . *Ἐν νόμῳ, σκιᾷ*, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριψδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ μεθέορτα γ', Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ μεθέορτον Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριψδίου γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὑπερενλογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῇ Λιτῇ τοῦ Τριψδίου Δόξα Ἰδιόμελον (ἐάν ὑπάρχη), εἰτα τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀ-

μωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' 5' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν § 2· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου 6' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀρχαῖς τοῦ Δικαίου Συμεὼν, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικήν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἑλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προφαλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου Σαββάτῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρallάκτως ὡς διευτυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἦν καὶ ἡ διάταξις τῶν παλαιῶν Τυπικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

Διάφοροι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπίσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

α'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ, ἥτοι τῇ Θ' τοῦ μηνός.

6'] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀσώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυ-

χῶν Παρασκευῇ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυχῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψόδιῳ διάταξιν.

γ'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

ε'] Ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἡ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὡς ἐφεξῆς.

20. Τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ καὶ γ' τοῦ Θεοδοχοῦ Συμεῶν *Δίκαιος καὶ τέλειος, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Μὴ ἀποστρέψῃς ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυσις οὕτω: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν ၑγίων, ἐνδόξων καὶ πανευγέμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ၑγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, ἀλλ' εὐθύς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνι Βασιλεῦ, καὶ μετὰ τὰς Μετανοίας, ὁ Ἱερεὺς ἄνευ ἐτέρως Ἀπολύσεως τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, εἰτα ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὸ Πάντων προστατεύεις, ἱν' οὕτω τὴν ἐξ ἔθους ἱεροῦ ἀρχαίου ἐν τῷ τέλει τοῦ προεισοδίου τούτου Ἐσπερινοῦ τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ λάβωσι τὴν συγχώρησιν· καὶ ἀποδίδῃται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.*

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νη-
στειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου Ἐγκρατεία τὴν σάρκα καὶ τὰ γ'
τῆς ἑορτῆς Λέγε Συμεῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη,
Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν
Κύριον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
τὸ Ἰδιόμελον Ἐλάμψεν ἡ χάρις σου καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἀπό-
στιχα Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου καὶ τὸν ἐκ-
λάμψαντα πρὸ αἰώνων, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐπο-
χομενος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λι-
τὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριω-
δίου Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, καὶ τῆς ἑορτῆς Χορδὸς
ἀγγελικῆς· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν,
καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν,
τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ
δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ
Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου· ὁ Ν' γῦμα, Δόξα
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με
ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, ὁ Κανὼν εἰς ἐξ·
ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντά-
κιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσ-
σοτόκον, εἰτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστι μετὰ τῶν
τῆς θ' Ὡδῆς Τροπαρίων ὡς διευπλώθησαν ἐν § 2· τὸ Ἐξαπο-
στειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἵνους,
τὰ Προσόμοια Νόμον τὸν ἐν γράμματι εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν
χεροῖς πρεσβυτικαῖς Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσο-
δικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγ-
γέλιον, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαι-
ρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαράλλaktως ὡς προδιετυπώθη ἐν § 1, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον *Χαῖρε Κεχαριτωμένη* ἐκ τρίτου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον Μέγα οὐ λέγομεν ταύτῃ τῇ ἐσπέρᾳ διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις· καὶ αὐτὰ διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ἱεροῦ Ναοὺς, ἐν δὲ ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτητίων κύτων Ἰνδικά. Αὕτη ἐστὶν ἡ γνώμη τῶν αἰοδίων Πατριαρχῶ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ Γ'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν. (Ὅρα τὸν Πίνακα τῶν ΔΔ' Πασχαλίων).

Τῇ Ι'.—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριφδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Β'.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀνευ Τριφδίου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται ὡς καὶ εἰς ἄλλων ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ· Δοξαстиχὸν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, κτλ.

Γ.

3. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαρσι Κυριακαῖς τοῦ Τριφιδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριφιδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσόδος *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριφιδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριφιδίου (ἐὰν ὑπάρχῃ)· εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλειος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριφιδίου καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Τριφιδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφιδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Τριφιδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφιδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριφιδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριφιδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριφιδίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριφιδίου· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριφιδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προβάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς ὡς ἐφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Τρισαγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναδαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τοῦ Ὁρθρου Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου Φάλαγγα θεουστεφῆ, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγγώρισε Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἱλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τὸ πρῶτ' ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριφδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐννευ τῶν ἐν τῷ Τριψδίῳ Ἰδιομέλων τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ς'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἐθυσας τῷ Θεῷ· Καὶ νῦν Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ, Εἰσόδος, *Ὡς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τῶν Ὁσίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ τοῦ Ἁγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ἑγρὰν διοδεύσας, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ὡς περ ἀλάβαστρον πλήρες*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ

ευτέρα πρωτὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλον-
εν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'
ἀπὸς τὸ Ἑδωκας σημειώσιν, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Θεο-
οκίον, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρι-
ον, Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρι-
άγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπολύσις.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Μ. Ἀποδειπνον ψάλλεται εἰς τοὺς Στίχους
τοῦ Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, μετὰ τὸν
Στίχον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως Ἀγιε ἐνδοξε Ἱερομάρτυς
καὶ θαυματουργὲ Χαράλαμπος, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀ-
ιαρτωλῶν.

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριψδίου ψά-
λομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου,
ἵνα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεο-
οκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ
Ἀγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, αἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'
Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ
ἐκτιθήσεται, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ
Ν' ψαλμὸς χρῆμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς
τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ Ἰδιόμε-
λον Φάλαγγα θεοστεφῆ, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διο-
δεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ
Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ στιχο-
λογεῖσθαι Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια, Δόξα Ὡσπερ
ἐλάβαστρον πλήρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Με-
γάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι
λιταί, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.
Εἰς τὴν Θ' Ὡραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, εἶτα τὸ Χορὸς ὁ
ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, ἡ Εὐχὴ Ἄνεξ, ἄφες,
τὸ Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου
τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεός οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς,
καὶ ποιῶμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας,
εἶτα τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ ἡ Εὐχὴ Παναγία

Τριάς και εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις. και ἀρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων* δις, και τὸ Μαρτυρικόν, εἰτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προτόμοια *Βρώσει πάλαι πικρὰ και δ' Προτόμοια τοῦ Ἁγίου Ὁλος ἐκ νεότητος, Δοξα Ἐθίσας τῷ Θεῷ, Και νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, και ἡ Εὐλόγησις τῶν ἁγίων μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν εὐθὺς δ' Ἀπόστολος και τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις και καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ Εὐλόγησῶ τὸν Κύριον, και Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφαγία.*

Θ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωτὶ δὲ τῆς Παραμονῆς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει: *Η' § 13*, ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ και τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Καὶ νῦν Πρόσόμοιον Θεοτοκίον.

Ι'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ σωματικῶς* δις, και τὸ Μαρτυρικόν, γ' Προτόμοια τῆς σειρᾶς, και δ' τοῦ Ἁγίου, Δοξα Καὶ νῦν Προτόμοιον, Εἰσοδος *Φῶς Ἰλαρόν* και τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, και καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ και τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν τῇ *Η'* περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ Σταυροθεοτοκίον.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρῶτ' εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διατυπωθεῖσαν τάξιν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρῶτ', ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ περιπτώσει Η' § 14 διάταξιν. Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὡς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφιδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, εἰτα εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, *Νῦν αἱ δυνατόντες, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.**

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, τὸ *Κοντάκιον Πίστει Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα* κτλ.

ΙΒ'.

20. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος τῇ Παρασκευῇ πρῶτ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ δις, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰσοδος μετὰ Θυματοῦ, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Νῦν αἱ δυνατόντες, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ *Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου* κτλ. τὸ *Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόλυσις.*

21. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλ-

λεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, μετὰ τῶν Θεοτοκίων. Εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὸ ἐν τῷ Τριψδίῳ Ζέωι πίστεως καὶ τὸ Θεοτοκίον· καὶ εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον· οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δικαίως ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ὁ Ν ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου· ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Φάλαγγα θεοστεφῆ. Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, εἰτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς τὴν δ' Ὁδὴν· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' προσόμοια τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ γ' τοῦ Τριψδίου· Δόξα Ὡςπερ ἀλάβαστρον πληρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε· Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*.*

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι. Τροπάρια δ' ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

ΙΒ'.

23. Εἰ τόχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχη-

ρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριφδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριφδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριφδίου *Χαίρετε προφηταὶ τίμιοι καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστίν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολύτελος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριφδίου καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριφδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· αἱ Καταβασταὶ θαλάσσης τὸ ἐρυθρατον πέλαγος, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β' τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς (Ὅρε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας). Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριφδίου, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθέξης, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασίλειου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

ΙΔ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου *Δίδου μοι κατάνυξιν*, καὶ τὰ ἑτέρα β' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους *Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Μέγα Προκείμενον *Ἐδωκας*

κληρονομίαν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπο-
στιγα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἀργῶς, δις, καὶ
τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, Καὶ νῦν Ἐκ παν-
τοῶν κινδύνων, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐριον Λει-
τουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου
ἐπὶ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Δοξολογίας, ὡς καὶ τῶν Ὡρῶν, ψάλλε-
ται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Η' § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ
τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα
ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον Τὴν σωματικὴν τη-
στείαν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' Τίμι
ῶμοιώθης ταλαίπωρε, καὶ τοῦ Ἁγίου δ' Ἐδωκας τὸ σῶμά σου,
Δόξα Φάλαγγα θεοσεφεῇ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἰσο-
δος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ
Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ τῶν ἄρτων εὐλόγησις· μετὰ
τὸ Πλούσοι ἐπτώχευσαν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ
Ἁγίου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνι-
κὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἅπασαν τὴν τῆς
Ἀκολουθίας διάταξιν δρᾷ ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15. Ἐννοεῖ-
ται ὁμως ὅτι ἐκ τοῦ Τριωδίου λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δύναται νὰ
συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ
Φαρισαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς
ῥαῖται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Ἡ α' καὶ β' εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-
κῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς
Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ δι-
τεταχμένη ἐν τῷ Μηναιῷ

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προβάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πολυχάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ἡ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μηνίμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Σ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προβάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Σ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου καὶ γ' τοῦ Προδρόμου *Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὸ *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφδίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ τοῦ Τριφδίου Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, καὶ Ἀπολύσις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρῶτῃ μετὰ τὸν Ἐξήψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐκ γῆς ἀνατείλασα* δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, α Α Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον α Ἐκεῖ ἐξανασ-

λῶν κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, δ' Ν' χῶμα Δόξα
Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν,
ὁ Κανὼν Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Κατα-
δασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ
Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσο-
μοια Ἦνοιξε Προπύλαια εἰς δ', Δόξα Τὴν πανσεβάσμιον κά-
ραν, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπο-
λυτικίον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυ-
τικίον Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, καὶ Κοντάκιον Προφῆτα Θεοῦ
καὶ Προδρόμε. Εἰς τὴν Θ' Ὠρὰν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς
εἰθισταί, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορ-
τῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιакὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύ-
 ριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων, Ἰδιό-
 μελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα τὰ γ' τοῦ Τριφ-
 δίου Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου *Λεῖτε τὴν τιμὴν κεφα-*
λήν, Δόξα Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον,
Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα τὸ Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ
Προδρόμου, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Εἰς Μνημόσυνον,
Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς
 ἑβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ
 ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' περίπτω-
 σιν § 11—19.

Η'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρα-
 σκευῇ πρώτῃ, μετὰ τὸν Προοιμιакὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ
 Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Λεῖτε πι-*
στοὶ ἐπεργασώμεθα δις, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ
ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν τὸ α'.
Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Φῶς Ἰλα-
ρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφδίου, τὸ Κατευθυνθήτω.

Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεὶ ἐξανατελὼ πέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῦμα, Δοξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριφδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προδρόμου, τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριφδίου Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασαίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τοῦ Προδρόμου Προσέμοια γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δοξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Τριφδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον καὶ Ἀπόλυσις.*

Θ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν², τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ' § 23—25.

Ι'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσυχτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ', Δοξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

2. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν μετατίθῃσι τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος, ἤτοι τῇ Α' ἢ τῇ Β' τοῦ Μαρτίου.

Εἰσοδος, Φως λαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Προδρόμου Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικά Ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθισμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἴκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ε', Δόξα Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Δίεσθε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, φάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ συμμαχῆσους Κύριε, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστ-

σιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Σῶσον Κύριε. Τῷ πρῶτῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ἐν Παραδείσῳ· εἴτα ὁ Κανὼν τοῦ Τριψύδου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ῥόδης μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριψύδου. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψύδου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ καθιεξῆς Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὴν Ἐσημειώθη κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ', τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, περίπτωσιν ΙΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι τὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη δυνατόν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψύδῳ ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁράται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ'. — Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρῶτῃ, μετὰ τὸν Προσπομιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψύδου καὶ τῶν ἁγίων Προσόμοια φέροντες τὰ παρόντα

γενναίως γ', Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ Λιτῆς λέγονται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰώνων καὶ ἐν Δόξᾳ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου* τῶν Ἀγίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Προφητικῶς ἀνεβόα*. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθισμα κτλ. ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Μηνολόγιον· Καταβασταί *Ἀνίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων*, καὶ Κοντάκιον *Πᾶσαν Στρατιάν*. Εἰς τὴν Θ' Ὠρὰν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει *Η' § 14*.

3. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοί δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα *Ἐν Ὠδαῖς ἁσμάτων*, Καὶ νῦν Προσόμοιον, Θεοτοκίον, Εἰσοδὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθνηθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' καὶ Γ' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἑωτέρω.

Ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτὴ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Β'.

4. (δὶς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεστοκίον Προσόμοιον. Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλόγησω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὁραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστικῶν Ἰδιόμελον *Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα μετασχεῖν* δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων *Φέροντες τὰ παρόντα* δ'. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἁγμάτων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυρθεστοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τὸ Κατενυθνήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον. Εὐλόγησω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστικῶν τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυρθεστοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 1. Τῇ δὲ παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὁρθρος μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ* δις,

δ' Προσόμοια τῶν μαρτύρων, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ἐν ὧδατε ἁγμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχου. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Κατευθυνθήτω, εἰτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πίστιν Χριστοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος, ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τῶν Στιχηρῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου), ψάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' τοῦ ἡχου Μαρτυρικά καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου κτλ. εἰς ἀνωτέρω.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρυσάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχου, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ ὁ Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστομοῦ ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ' § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριψίδου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῇ Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀ.

ναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἡχοῦ δ' τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τῶν Ἀγίων Προφητικῶς ἀνεβδών, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ Ὡ θαύματος καιροῦ, ἐν δὲ τῇ Α' Κυριακῇ καὶ τῇ Γ' τὰ τοῦ Τριφδίου), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριφδίου *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, ἣ τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἴτα ἡ Λιτὴ, Δόξα τῶν Ἀγίων *Ἐν ᾧ ὁδοὶ ἀσμάτων*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος* (ἐν τῇ Α' Κυριακῇ, Καὶ νῦν *Χαίρετε Προφῆται τίμιοι*, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Ὁρώσά σε ἡ κτίσις ἅπαντα) καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἔστιν*, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, ἐν δὲ τῇ Γ' *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*) καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἀγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίου, τὸ *Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν*), εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἀγίων καὶ ὁ τοῦ Τριφδίου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ τοῦ Τριφδίου καὶ ὁ τῶν Ἀγίων)· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριφδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριφδίου, ἐν δὲ τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἴτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριφδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων Γ', ἐν δὲ τῇ Β' μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν ἀρμοδίων Στίχων· καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ὧν αἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυὶ τελευταίοις Τροπαρίοις *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν*

τοτε Ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ Τοτε Ἀγίοις τοτε ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαν-
μάστωσεν ὁ Κύριος, Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλο-
μένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ
Ἀντίφωνα, ὡς εἰπὶν ὠρισμένα)· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, ἐν μὲν τῇ Α'
καὶ Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριφδίου, τῶν
Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυρια-
καῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριφδίου, καὶ τὸ τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν
Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία
τοῦ Μ. Βασιλείου· Κοινωνικὸν, ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ, Ἐσημειώθη
ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ταῖς λοιπαῖς Αἰρεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς.
ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Γ.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῆς Β', Γ', Δ', Ε', καὶ Γ' ἑβδομά-
δος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες Στι-
γηρὰς ε', τοῦ Τριφδίου Προσόμοια γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων. Δόξα
τῇν Ἀμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἐργοῖς σκο-
τεινοῖς, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον ἀργῶς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα
Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν
ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά Τὰς ἀλγηδόνας τῶν
ἀγίων, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοί, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ Θεο-
τόκε παρθένε οὐ ψάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐριον Προηγια-
σμένην.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτὴ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, αἱ Ὁραι καὶ ἡ
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν τῇ
Α' περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἑβδομάδος, ἐν
τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων
τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια
καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα τῶν Ἀγίων Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυ-
ροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3.

Ζ.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3, αἱ δὲ Ὠραὶ ἀναγινώσκονται λιταὶ καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ Κύριε ὁ τὸ Παράγιόν σου κτλ. Τὸν Σταυρόν σου Προσκυνοῦμεν Δέσποτα. Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Οὐκέτι φλογίη ρομφαία. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τοῦ Τριφδίου γ' Προσόμοια, καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Τὴν λίμνην ὡς παράδειςον, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, δ' Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἡχοῦ καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα Ἐν ᾧδατε ἀσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῶν Ὠρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν πε-

ριπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν
 αἱ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ
Στίχου Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ
 ψάλλομεν τὸ *Ἰδιόμελον* τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ *Μαρτυρικόν*, εἴτα
 τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ *Τριψοῦ* Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἁγίων
Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ ἀκολούθως κατ' ἀλφάβητον
Στιχηρὰ τοῦ Τριψοῦ Ἄπας ὁ βίος μου, μέχρι τοῦ Στιχηροῦ Ὁ
τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας. Δόξα τῶν Ἁγίων *Τὴν λίμνην*
ὡς παράδεισον. Καὶ νῦν *Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς*. Εἰ-
 σοδος μετὰ τοῦ *Εὐαγγελίου*, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
 τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν
 Ἁγίων, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινω-
 νικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυ-
 σις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Μ. Κανὼν, ὡς εἰθισται, μετὰ μικροῦ
 Ἀποδείπνου

Γ.

15. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τετάρτῃ
 πρωτὶ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει
 θ' § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς καὶ τὸ Δοξαστι-
 κόν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ *Γεύσασθε*. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ,
 μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων
 καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν
 Ἁγίων δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσμα-
 τα τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα,
 καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, ὡς
 καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἵτησιν Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον·
 εἴτα ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Τριψοῦ καὶ ἡ τῶν Ἁγίων, ἡ ε' καὶ ἡ ς' Ὠ-
 δὴ τῶν Ἁγίων καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ*
μου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων, εἴτα ἡ η' καὶ θ' Ὠδὴ
 τοῦ Τριψοῦ, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἁγίων, *Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στό-*
μα μου καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν τὸ Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀ-
γίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια *Δεῦτε μαρ-*
τυρικὴν ἀδελφοί, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν *Μακαρί-*
ζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, καὶ
 ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀλ-*
ληλόφονας τῶν Ἀγίων. καὶ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*. Εἰς

τὴν Θ' Ὡραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14 καὶ Ἀπόλυσις.

16. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξεδόθη* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριφιδίου καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα *Ἐν φόβῳ ἁμαρτωρ*, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον Προσόμοιον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' πῶν Μαρτύρων, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μετὰ τῶν Ὡρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2.

18. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Ἀγίων Δόξα *Τὴν λμνην ὡς παράδεισον*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον* Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοιτάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

ΙΒ'.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὰ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προ-*

αιώνιον, και δ' τῶν Μαρτύρων. Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καί νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον· Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, και καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεύσασθε και ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, και Ἀπολυσίς.

Τὸ ἐσπέραι ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἰθισταί· Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Τρισάγιον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, και αὐτὴς Τὸ προσταχθὲν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων Τὸ σεπτὸν στερέωμα (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Δόξα Καί νῦν Ὁ μέγας στρατηγός· εἰς τὴν β' στιχολογίαν. τῶν Ἀγίων Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες, Δόξα Καί νῦν Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν, και εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες ὁ τῆς Θετόκου Ἀνολέω τὸ στόμα μου, και ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγός ἀπαξ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, και ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων και τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασταὶ Ἀνολέω τὸ στόμα μου, και στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἀγίων, και τὸ τοῦ Τριφδίου Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τῆς Θεοτόκου Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον γ' και γ' τῶν Ἀγίων Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καί νῦν Γλῶσσαν οὐκ ἔργω· Δοξολογία Μεγάλῃ και τὸ Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και οἱ Μακαρισμοὶ Τροπάρια ἀνα δ' ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτοκου, και ἐκ τῆς ε' τῶν Ἀγίων. Εἰς τὴν Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, και Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων και Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄσπας γηγενῆς Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς, και Ἀπολυσίς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βατίων (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομοῦ Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'. — Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Σημείωσις. Ἐάν ἡ παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ, ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων οὐ τελεῖται Προηγιασμένη διὰ τὸ μὴδὲ ἀγρυπνίαν τελεῖσθαι ἐν ταύταις, ἐξαιρουμένης τῆς Μεγάλης Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐν ταῖς Ἱεραῖς ὁμῶς Μοναῖς διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ διὰ τὸ τελεῖσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ παραμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων κτητορικῶν, τυπικῶν ἀμετακινήτων διαμενόντων.

1. Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ· τὰ γ' τοῦ Τριψδίου τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια *Κεκραυγμένοι Μυστήριον*. Δόξα καὶ οὖν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται.

2. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· μετὰ τὴν Συναπτήν τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Τριψδίου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὡδῶν καὶ ὁ Προεόρτιος κανὼν Ὁ Κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι μετὰ τῶν Τριψδίων τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Προεόρτιον Κάθισμα *Σήμερον ἄπαντα*, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· μετὰ τοὺς Κανόνας, ὁ Εἰρ-

μὲς τῆς ἡ' Ὁδῆς Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ καὶ στιχολογοῦμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα
 προεόρτια, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ
 Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν
 ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξ-
 ομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμε-
 ρον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, καὶ ἀναγινώσκονται
 αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ
 Προεόρτια, καὶ μετὰ τὴν σ' Ὁραν Ἀπολυσίς. Ἡ δὲ θ' Ὁρα
 ἀναγινώσκεται τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἰθισται, καὶ
 λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

σ. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα τὰ τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον εἰς
 Ἐξ. Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν,
 τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀ-
 πόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῷ ἑκτῷ μηνί, Δόξα καὶ νῦν Σήμερον
 χαρᾶς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἐκ
 τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ
 Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
 Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπο-
 λυτίκιον ἐκ τρίτου τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος
 Ἐξηρεύξατο ἡ Καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν (τὸ τε-
 λευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
 ἤχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ
 Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾷσα Μαριάμ, ὁ Ν' ψαλ-
 μὸς χῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
 Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ,
 ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα
 Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπαξ,
 ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ υπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρω-
 τοστάτης καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβasiai Ἀνοίξω τὸ στόμα
 μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Εὐαγ-
 γελίζον γῇ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κινωτῷ
 εἰτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος
μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς
Σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'

Ὁ Θεὸς τὸ κοῦμά σου τῷ Βασιλεὺς δός,
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ῥίῳ τοῦ Βα-
σιλέως.

Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ θουνοὶ δικαιοσύνην.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριοιόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ᾤμωσε Κύριος τῷ Ἀχιδὶδ ἀλήθειαν, καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς προ-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β'

Καταβήσεται ὡς δετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ὥσει σταγὼν ἢ στίζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ῬΨιστος.

Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐ παραιοπῆσεται.

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καιοσύνην καὶ πληθὺς εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκω-
θεῖς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον
τῆς Σωτηρίας
κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριοιόν
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς,
Ἀλληλουῖα, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σω-

τηρίας, τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος Ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, τὸ Εὐαγγέλιον *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχω θεοῦ κιβωτῶ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Ἡ Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (Ῥα τῇ ΚΣ')*. Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἐκτῷ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χάρις εὐαγγέλια*, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς εἰθισταί· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκῶν, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* αὐθις σύντομον. τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χῦμα, καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον *Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφρανείσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς*.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* τὸν Ἀπόστολον (ζῆτει Σεπτεμβρίου ε') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου Η'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Β'.

9. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια, καὶ γ' Προεόρτια *Κεκυρμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ Φῶς *Ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ· Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέησον μ', *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐπουράνιε, τὸ Παναγία Τριάς, τὸ Εἰη τὸ δοῦμα, τὸ Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγιώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὅρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2, μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς ΕΞ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς *Ἰλαρὸν*, τὸ Προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια*· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται *Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς* καὶ ἀναγιώσκεται ἡ γ' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτοκου, ὡς εἴθεται· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκῶν *Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς *Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκειμενον. Εἰς τὰ ἄσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχῆσας Κό-

ριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρωτὶ τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκαρξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀσώτον δίκην δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ' Προεόρτια *Κεκυρμμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου κτλ.

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικά τοῦ ἤχου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Ὁ Κόσμος περιχαρῶς καὶ τὰ Τριψδία τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· ἀφ' θ' ψάλλεται τῆς ἡ' Ὡδῆς ὁ Εἱρμὸς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ ἑσπέρια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Κατοικτιρήσας τὸ ποίημα ὁ πλάστης· Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἑκτῷ μηνί, Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἑκτενὴ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχῶν τῶν ἁγίων δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν Γλώσσαρ ἡν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφωνα· εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* Ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ αὐτῇ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Παλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς Βούλην προαιώνιον εἰς δ', Δόξα Χριστῇ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑρτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χάρις Εὐαγγέλιον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπολυσίς.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Παλτήριο τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Κάθισματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· ἡ Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβητοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Κανόνες ὁ τοῦ Τριφδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Ὁ Θεϊότατος δις, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριφδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· αἱ Καταβασαίαι Ὁ Θεϊότατος προετύπωσε, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζου γῆ χαράν. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ, ἡ Καταβασία Ὁ Μητὴρ Παρθένε, Ἐξ αποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. Κατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται ἡ τάξις τῆς Εἰσόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς εἰθισταί· μετὰ τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοί, λέγεται τὸ Σήμερον σωτηρία.

17 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Ὅρα ἐν

περιπτώσει Α' § 5)· εις τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνί. Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολυσις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρῶτ' ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τρίτῃ τῆς Δ', Ε' καὶ Ϛ' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' τοῦ ἡχοῦ κατανυκτικά, τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ τὰ γ' προεόρτια Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Μέγα

Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς Μετανοίας, τὴν Συγχώρησιν, ὡς εἴθισται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἑσπέρας γίνεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Γ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Γ' ἑβδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἑσπερινὸς καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις περιστάσεσι ψάλλεται ὡς διευπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ὁ τῆς Παραμονῆς Ὁρθρος μετὰ τῶν Ὁρῶν ὡς διευπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευπώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἡ δὲ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προσιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα καὶ νῦν *Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῷ πρωὶ τῇ Πα-

ρασκευῇ ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 6, 7, 8.

Η'.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὅρθρος καὶ αὖ Ὡραι ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὡρας Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ὁ Μ Ἑσπερινὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β' § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', Δεξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος, ψῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δεξα Καὶ νῦν Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

25. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῇ ἑορτῇ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ Μέγας στρατηγὸς καὶ τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν (Ὁρα τῇ Κς)· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδου

διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ὧδε ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ), Δόξα τῶν Αἰῶνων Δεῦτε ἐργασώμεθα. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ.

Θ'.

26. Εἰ τόχοι ἡ ἐορτὴ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς πάθεσι δουλῶσας δις, τὰ τοῦ ἡχοῦ δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται ἡ δ' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, ὡς εἰθισται, μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει πνεύματος.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρὸς τῆς Παραμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἐορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλιος τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Σιχολογία ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἐορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ' μόνα τὰ τῆς ἐορτῆς, ἡ Αἴτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ

ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Σήμερον Σωτηρία.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε* *ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* . . . Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Γ'.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ', καὶ τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Τριψδίου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς καὶ ὡν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου, ἡ Ὑπακοή. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα Σήμερον ἅπαντα ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα,

τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασαίαι Ἀορίζω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια *Κατοικιτηρήσας τῷ Πλάσματι ὁ Πλάστης δ'*. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΑ'.

32. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα Ὡς ὁ περιπεσὼν, τὸ Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἶτα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἀπας ὁ βίος μου, ὦν ὁ Στίχος Δόξα σοι. ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε παρθένε μετὰ Μετανοιών καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείκνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωτῇ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου, αἱ Ὁραὶ λιταί, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτὴ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρης ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱερὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόδους.

34. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὴ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν τὰ κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς, *Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, καὶ ὁ Ἐκψαλμος, οἱ Στίχοι Ἐκ' νυχτὸς ὀρθρίζει κτλ. καὶ τὸ Ἀλληλοῦτα μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου α' Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριψδίου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὠδῶν καὶ ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἰτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἰτα ἡ δ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Τριψδίου καὶ ἡ ε' καὶ ἡ ς' Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀφ' ὧν ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἰτησις τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου. Εἰτα ἀντὶ τῆς ζ' Ὠδῆς, οἱ ἐν τῷ Τριψδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· ἡ η' καὶ θ' Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριψδία τῆς η' Ὠδῆς καὶ τῆς θ'. Εἰτα Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμὸς *Ὁν στρατιαί* μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Ἀξίον ἐστίν, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενὴ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων *Τὰς ληστρικὰς ἐγρόδους* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, *Ὁ ὢν ἐστὼς* τες, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μετανοίας· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, Ἀπολυτίκιον *Τῶν οὐρανίων στρατιῶν* καὶ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου* μετὰ τὴν θ' οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

35. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξε-*

θύην δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἔκτω μηνί, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηνιαίῳ Κύριος ἔκτησέ με, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε.

Σημ. Τῷ αὐτῷ, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ', συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος καὶ ἐψάλη ὁ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπόφασιν Συνοδικήν οὕτω· τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, τὸ μικρὸν Ἀποδείπνον· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἐψάλη ὁ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ' Ὡδὴν ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου *συνλήψεως*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, τὸ *Ἀσπίλε ἀμόλυντε* κτλ. καὶ Ἀπολύσις. Τῷ πρωτὶ τῇ Πέμπτῃ ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

ΙΒ'.

36. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἀπας ὁ βίος μου ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέησον μ', *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' Μετανοίας, τὴν εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπολύσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου* κτλ. καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπολύσις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στίχους ις', ἀρχομενοὶ ἀπὸ τοῦ Στίχου Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευόμην, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, εἰτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στιχηρῶν Ἀπας ὁ βίος μου ι' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἰθισται, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν Στίχων Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικά Κάθισματα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ τοῦ Τριψδίου, ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὁδῶν καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ Κόσμος περιχαρῶς, ἡ α' καὶ γ' Ὁδῇ, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ προεόρτιον Κάθισμα τῆς γ' Ὁδῆς Σήμερον ἅπαντα, ἡ δ' Ὁδῇ τοῦ Τριψδίου μετὰ τὴν δ' τοῦ Προεορτίου, καὶ ἡ ε' καὶ ε' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος καὶ τὸ Μηνολόγιον· εἰτα οἱ ἐν τῷ Τριψδίῳ Μακαρισμοὶ καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὁδῇ, ὡς καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αἱ τοῦ Τριψδίου η' καὶ θ', Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς τοῦ Τριψδίου, καὶ μετὰ Τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἐξαπocστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἐκτενῇ, τὸ Ἰδιόμελον Ταῖς ληστρικαῖς ἐφῶδοις δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Παγκοσμίου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὦν εὐλογητὸς, ἡ εὐχὴ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ αἱ Ὁραὶ λιταί, λεγομένων ἐν ἐκάστῃ Ἀπολυτικίου καὶ Κοντακίου Προεορτίων, μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας, Ἀπολυσις.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρωτὶ ὁ Ὀρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

39. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀργῶς δις, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἰτα ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀοιῶν τὸ στόμα μου εἰς ε'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἔπειτα ἀρχεται ὁ δ' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὁδὴν· μετὰ τὴν ε' Ὁδὴν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' τοῦ Κανόνος Ὁδὴ· ἀπὸ δὲ τῆς θ' ὁ α' Χορὸς Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. Τῇ ὑπερμάχῳ αὐτῆς σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον Τῶν ἁσμάτων λειτουργῶν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν Ἀοιῶν τὸ στόμα μου καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγός (ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν)· ἐν τῇ ε' Ὁδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριῶδια ὡς καὶ ἐν τῇ ζ', ἡ καὶ θ'· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολογιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου· αἱ Καταβασαὶ Ἀοιῶν τὸ στόμα μου καὶ στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν Καταβασία Ἀπας γηγειῆς, Ἐξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον εἰς δ' Δεξὰ Καὶ ἰὺν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυματοδός, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς, διετάχθη ἐν ἐτι αὐλῇ (ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας Κωνσταντίνου

του Α'), καθ' ὃ συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἐβδομάδος, καὶ ἐκτοτε ἐκανονίσθη οὕτως.

ΙΔ'.

42. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐδεύθη* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφιδίου γ' Προσόμοια καὶ τὰ δ' Προεέρτια, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ παρασκευῇ πρωτὶ, ὁ Ὅρθρος καὶ αἱ Ὠραὶ ἀναγινώσκονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὠρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 31.

43. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ψάλλεται ἡ Διτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναδαῖμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὴ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου* Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ μετὰ τὸ *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς* ψάλλεται: ἀργῶς, τὸ

1. Ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου φέρεται ἡ ἐνταῦθα ἐν § 43 διάταξις, καθ' ἣν οἱ Οἶκοι ἀναγινώσκονται τὸ πρωτὶ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἀκολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρκούντως διεξοδική, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἔρχεται ἀπὸ πρωίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, διὰ τοῦτο ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς εὐκολίαν τοῦ λαοῦ ἵνα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἰκῶν γίνηται ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ἀνεὺ Ἀποδείπνου, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ τὸ προδευχθέν μυστικῶς κτλ, ὡς εἰθισται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον τῇ ὑπερμᾶχῃ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ πρωτὶ Ὅρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4. c.

Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν· μετὰ τὸ τέλος, αὐθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀργοσύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις, εἰτα ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς ἕξ, μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἀπεστάλῃ Γαβριήλ, εἰτα ἡ δ', ε' καὶ ε' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς ε' Ἐβόησε προτυπῶν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, εἰτα ἡ ζ' καὶ ἡ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὠδὴς Ἀκουε Κόρη, Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ, εἰτα τα δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσομοια Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δεξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'· Δόξα Ἀπεστάλῃ ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἐορτῆς δις, καὶ Ἀπολυσίς. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδὴς Κάθισμα Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν (ζήτηι τῇ ΚΣ'), ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδιου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθα ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ). Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπευλογημένη Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ψαλλομένων τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν ὡς εἴθισται.

ΙΕ'.

46. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ* δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ *Βουλὴν προαιώνιον* ἀνὰ μίαν. Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Εἰσόδος, Φῶς *Μαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρα· ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, ὡς εἴθισται.

47. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ *Μεσονυχτικόν*, τὸ Τρισάγιον κτλ. δ Ν' ψαλμοὺς, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος *Τὸ προυταχθὲν* δις, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Τριψίδιου Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμοὺς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου *Ανοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ὁ Προεόρτιος Ὁ κόσμος περιχαρὸς εὐφράνθητι, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα Σήμερον ἅπαντα (Εἰς τὴν ε' Ὁδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', ἡ καὶ θ' συμψάλλονται καὶ τὰ Τριψύδια τῶν Μαρτύρων)· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον *Τῇ υπερμάχῳ*, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασαὶ *Ανοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια *Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*, καὶ τὸ προεόρτιον *Ὡς δῶρα προεόρτια*. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια *Κεκρυμμένον μυστήριον*. Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαι ἦν οὐκ ἔγνω*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Παγκοσμίου.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος.

Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς Παγκοσμίου*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει πνεύματος*, Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*, Εὐαγγέλιον *Ἀναστάσα Μαριάμ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄσας γηγενῆς, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτῃ Κυριακῇ ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Η' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

49. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαῶν, τῇ Τετάρτῃ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Πλούσιος ἐν πάθει δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ ὁ Ὅρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ Μέγας Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτῃ τῆς Παρασκευῆς ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες δις*, καὶ δ' Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα *Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ*, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ *Ἀρχῶν τῶν ἀνω δυνάμεων*, Δόξα

Και νυν Τῷ Θεῷ μὴν, τὸ Ἀπολυτίκιον: Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τριτοῦ, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκναις, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ διάταξιν.

ΙΖ'.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρῶτ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τοῦ Τριψδίου τῆς σειρᾶς Προτόμοια, καὶ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νυν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νυν τὸ τοῦ Τριψδίου Σταυροθεοτοκίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέραις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀποδείκνου: μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος, Κύριε ἐλήσον μ'* Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ *Ἀσπὶλε ἀμόλυντε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ πρῶτ', ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

52. Τὸ ἑσπέραις, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προτόμοια εἰς δ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα *Τὴν ψυχῶφελὴ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νυν *Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Ἐισόδος, Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νυν *Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς δις, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἅπαξ*, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βασιῶν, προτάσσεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διὰ τε τὸν λόγον τῆς προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ πατῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.

53. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αἰτή τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Κα-

θίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν β' αὐθις τοῦ Λαζάρου ἔν, καὶ τῆς ἑορτῆς ἑτερον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, Πάσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε', καὶ ὁ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδὴς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Λαζάρου Συμπαρέστησαν Χριστῷ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπεστάλη Γαβριήλ· ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηναεῖον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβάσεις· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ εἰτα ἡ θ' Ὡδή τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ Καταβασία Εὐαγγελίζου γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεῷ Κιβωτῷ, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς ἔν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἰνούς, τῆς ἑορτῆς Προτόμοια γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ Ἀπολυσις.

Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῇ θ' Ὡρα λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Συναίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ ε'.

ΙΗ'.

55. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῶν, τῇ Παρασκευῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελεὴ πληρώ.

σαντες δις, και τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' και γ' Προεόρτια. Δόξα *Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν*, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, και καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνήθως· Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' *Ἡ πάντων χαρά.*

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν* και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος *τὴν κοινὴν ἀνάστασιν* δις, και τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος. Κάθισμα *Κατοικίρας τῆς Μάρθας* δις, και εὐθὺς τὰ *Εὐλογητάρια* μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι ἠελόγηται*, και τὸ ἕτερον *Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας* δις, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* και ὁ Ν. χῦμα, οἱ δύο Κανόνες τοῦ Λαζάρου και ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι* ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος*, τὸ Κάθισμα *Προγινώσκων τὰ πάντα*, και τὸ Προεόρτιον *Σήμερον ἅπασα*· ἀρ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Λαζάρου, τὸ Μηνολόγιον και τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφιδίου, αἱ Καταβασαὶ *Υγρὰν διοδεύσας*, και ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*, ψάλλονται και οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταβασία *Κυρίως Θεοτόκον*, εἰτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς *ἐκ δευτέρου*, και τὸ *Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν*, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια και τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' και δ' Προεόρτια, Δόξα *Μέγα και παράδοξον θαῦμα*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ* και τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ και οἱ Μαχαρισμοί. Τροπάρια *ἐκ τῆς γ' και ε'* Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστὰς *ἐκ νεκρῶν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Προεόρτιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου, Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὁ τῆς θ' Εἱρμὸς *Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*, Κοινωνικὸν *Ἐκ στόματος ρηπίων*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* και ἡ Ἀπολυσις *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*.

58. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς ἑορτῆς γ'

Προσόμοια εἰς δ' καὶ τῶν Βαῶν Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν Βαῶν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Τῷ ἐκτῷ μηνὶ κτλ. Δόξα Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαῶν, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Βαῶν.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Ἐδλογητός ὁ Θεός τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν Βαῶν, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Βαῶν β', Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ὁ μέγας στρατηγός, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις β' τῶν Βαῶν, Καὶ νῦν Σήμερον ἀπασα· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ α' τῆς ἑορτῆς Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, εἰτα τῶν Βαῶν τὸ Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη Γαβριήλ, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἐξ. καὶ ὁ τῶν Βαῶν εἰς δ' ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον· ἀφ' ε'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βαῶν, αἱ Καταβασαὶ Ὁφθησαν αἱ πηγαί, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο ἑορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, καὶ ἡ τῶν Βαῶν Θεὸς Κύριος ἄνευ Στίχου, τὸ αὐτὸ καὶ Καταβασία· εἰτα Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός δις (τοῦτο μόνον), καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Ἱερέως ἡ εὐχὴ τῶν Βαῶν. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Βαῶν Ἰδιόμελα Ὁ πλειστος ὄχλος Κύριε γ'. Δόξα Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, εἰς τὸ γ' Ἀντίφωνον Τὴν

κοινήν ἀνάστασιν· τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαῶν, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ, τῷ Τρισάγιον*. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαῶν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κοινωνικὸν* *Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ ἀπόδοσις.

61. Τὸ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* γ' τὰ Ἀπόστιχα τῶν Βαῶν *Ἰδιόμελα Χαίρε καὶ εὐφραίνου*, καὶ γ' τὰ *Βουλήν προαιώνιον*. Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψόδιου *Ἐκ βαῶν καὶ κλάδων*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*· μετὰ δὲ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλονται αἱ τρεῖς ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψόδιου *Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*. Μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς θ', τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπολύσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριψόδιου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ', τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται (δρα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριψόδιου).

ΙΘ'.

62. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῶν ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τῶν Βαῶν *Χαίρε καὶ εὐφραίνου*, Δόξα Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριψόδιου Ἰδιόμελα *Ἐκ βαῶν καὶ κλάδων* Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου οὐ ψάλλεται διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρώτῃ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται ἐν συμπέσει ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἀρχιε' Τυπικὸν ἐσημείου κατάλυσιν καὶ ἐν τῇ Μ. Παρασκευῇ καὶ τῇ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὕτω ἦν διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν Μ. Σαββάτῳ ἢ Μ. Παρασκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς δυοὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου οὐ γίνεται.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ' τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρώτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ λιταὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται, καὶ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὠρᾶς Ἀπόλυσις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὠραν, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτ' τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ Νθ' ἀπολύεις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ' ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρωί, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λῖται, τὸ Τροπάριον Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ὦραν ψυχὴ, μετὰ δὲ τὴν Θ' Ὁραν οἱ Μακαρισμοὶ χῶμα κτλ. ὡς συνήθες καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων (ἅπερ ἐψάλησαν τὴν προτεραίαν) εἰς Εξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοῦ σοὶ τὸ τάλαντον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀνευ Θ' ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινὸς, καὶ τὸ πρωὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ ὁ Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18, ψαλλομένου σύναμα, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψόδιου.

Σημειωτέον ὅτι ὡς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων (Ἰδε § 62), οὕτω καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας, καθ' ἃς ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινὸς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φαιδρᾶς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ'.

65. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωί, μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λῖται, ὡς χθές, Τροπάριον Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος, καὶ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀαγθὲ ἀνομήσας, κτλ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν τῆς Μ. Πέμπτης Συντρέχει λοιπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γ', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἑκτῷ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

67. Τὸ πρῶτ' τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὐτῆς. τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδιά μου, τὰ Καθίσματα μόνᾳ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκειμένον Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προη, καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χῶμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε' ἀπὸ γ' Ὠδῆς. μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριφδίου, Κάθισμα τοῦ Τριφδίου² Ὁ Ἄμνας καὶ πηγῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω ἀπαξ, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου Μηδεὶς ὧ πιστοὶ δις, καὶ τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ', Δόξα Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικὸν Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθέτης ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου³ ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερου-

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῇ Μ. ἐβδομάδι, καθ' ἣν συμπάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας, προηγούμενα τὰ τοῦ Τριφδίου, ὅπου ἀν' ἐπιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἐπονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διὰ τὸ περίδοξον τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας Παθῶν.

3. Τὸ ἀρχαῖον Ὑπικὸν τοῦ Ἀρχε³ σημειοῖ ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἀν' συμπέσει ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

θιμ. ψάλλεται τὸ Τροπάριον τοῦ δειπνίου σου τοῦ μυστικοῦ Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γη* . . . Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, τοῦ δειπνίου σου τοῦ μυστικοῦ χῶμα καὶ Ἀπολύσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Παρασκευῇ ἢ τῷ Μ. Σαββάτῳ, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

« Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμας ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πανηγύρεως ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῖσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶ πενθίμοις ταύταις ἡμέραις, εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἐνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ Σήμερον κρημαίνει ἐπὶ ξύλου καὶ τοῦ Σήμερον χαρᾶς *Εὐαγγέλιον*, καὶ τοῦ Δακρυρροῦτος θρήνου ἐπὶ σὲ Ἀγνή μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ εἰς Παρθένῳ τὸ *Εὐαγγέλιον*. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμας μόνον ἐκκλησίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων διὰ τι τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους Κτήτορας αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ

δια τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ καλλιεύματος καὶ τῆς ὑψηλοτέραις διαγωγῆς.

Μετατεθείσης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προσμηακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκράξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς γ', τοῦ Τριψοῦ Σήμερον ὁ ᾠδῆς γ', καὶ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα τῇν Σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰαρόν. καὶ εὐθὺς, ἀνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός, β' τῆς ἑορτῆς Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἐπὶ τοῦ φρεάτος τοῦ ὄρκου, γ' τοῦ Τριψοῦ Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν, δ' τὸ τελευταῖον τοῦ Τριψοῦ Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ Βασιλεὺς (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα παραλείπονται χάριν συντομίας) μετὰ τὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ψάλλουσιν εἰς ἦχον α' Τὸν Κύριον τιμεῖτε, ἕως ἂν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἰτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον βαρὺν τὸ Ἀνάστα ὁ Θεός κρίνων τὴν γῆν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ὥρας Πύλης σκορπίζοντος σύναμα καὶ τὰς δάφνας ἐν τῷ Ναῷ, εἰτα τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Χοροὶ μέχρις ἂν πληρωθῶσι οἱ Στίχοι τοῦ ψαλμοῦ Ὁ Θεός ἐστὶ ἐν συναγωγῇ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον Ὁψὲ Σαββάτων, καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία εἰς ἦχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν (εἰς ἦχον β' εἰρμολογικῶς) καὶ Ἀπόλυσις.

71. Περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χθμα, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης· εἰς τὴν δ' ᾠδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, καὶ

μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Βήματος ψάλλοντες πρῶτον τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην ἀπαξ*, εἰτα *Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ*, ἱκαναλαμβάνοντες τοῦτο ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν διωρισμένην ἐξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι*, καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὸ *Εὐαγγέλιον Ὁψὲ Σαββάτων*, μέχρι τοῦ κακεῖ με δύνονται· ἐκεῖθεν ὁ ἀναγινώσκων μεταβαίνει εἰς τὸ *Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους*· εἰτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, εἰτα καὶ οἱ Χοροὶ καὶ ἐπὶ τέλους τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν εἰσέρχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ', καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'· ἐν ἑκάστῃ δὲ Ὁδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Αἰτῆσις* ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, καὶ τὸ *Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος* τοῦ Πάσχα· ἀφ' ε' *Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῆς ἑορτῆς καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον* τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἐκ τρίτου, ὡς εἴθισται, καὶ ἅμα *Δόξα* *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, *Καὶ* νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος εἰς ἔχον δ' *Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, καὶ τὸ *Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιδ', *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων* Ὡδαὶ μεχρις ἡ' Ὁδῆς, εἰτα *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζειν φωτίζειν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. καὶ ἡ Αἰτῆσις. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα *Σαρκεὶ ὑπνώσας*, τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀγγελικῶν δυνάμεων*, καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα *Εἰς τοὺς Αἰνους*, *Ἀναστάσιμα* δ', τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, *Δόξα* *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, *Καὶ* νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ τρίτου καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

72. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ *Κοντάκιον* *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*

τῇ πεχαριτωμένη. . . Φωτίζον φωτίζον⁴, Κοινωνικὸν Σάμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη· ἀντὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς χυμα, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὸ ,αωιζ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπεσεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψάλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαρallάκτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἐκτοτε ἐκανονίσθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς καὶ εὐθύς ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Καὶ ὑπὲρ τοῦ Καταξιώθηται, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον Ὁδοῆς ὁψίας κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, Εἰη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτὴρ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὡς χθές, τὴν Μεγάλην Συναπτήν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Εὐαγγε-

4. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντινίου ἱεροῦ τοῦ Εὐαγγελίζον γῆ... ὡς ἐντύχῃ. . . Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μεγίστη πανήγυρις τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἀλλέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς ἣχον δ' καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἰλέησον ἰδ' Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐσημειώθη ἐν § 71. ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ὡς σύνηθες ἐκ τρίτου, καὶ ἀκολούθως τὴν ζ' καὶ ἡ Ὡδὴν τῶν Κανόνων, τὴν θ', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς διατάχθησαν ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ ἀναστάσιμα Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα Κτίσις εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

76. Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ γ' ἤχου δ', καὶ ε' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρῶτ' ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται μόνη, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἡ ἐν ταῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διτάξεις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς τηρεῖται καὶ ὅταν ἡ ἑορτὴ τύχῃ τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγιγνωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίδῳ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεῦθεν, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ ΚΓ'. — Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Μ. Σαββάτῳ ἢ τῇ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστάσεως Ἀκολουθίας ὡς ἑξῆς.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ', Δόξα Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰαρόν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἴθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τὸν νοερόν ἀδόμητα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὅρθρον, ὡς σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡ χου, τὸ Προκείμενον Δικαίως ὡς φοιτῆξ ἀνθήσει, τὸ Πάσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ μεγάλου Βασιλέως (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέητον ἱδ', Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ' μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρόσβενε ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ τέλει ἐκάτης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἅπαξ, καὶ ἡ Αἰτησις ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑ.

πακοή τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον· ἀφ' ὧς τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς· εἶτα μετὰ τὴν ζ' καὶ ἡ Ὁδὴν ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου Ἑαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, αὐθις τὸ πρῶτον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Ἁγίου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἄρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον¹, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὅταν συμπέσῃ ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τῆς Θεοτόκου γ', καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῇ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ γ' ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

1. Ἐάν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου.

5. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβεῖσθαι τὸν Ὁρθρον, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου· μετὰ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', μετὰ καὶ τὴν ζ' καὶ ἡ' Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὁ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναπαύσιμα β', τῆς Θεοτόκου γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς καὶ τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Γ.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, ὁ Προειμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ε' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλκος· τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'

ήχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἀνευ Στίχου, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Ὡς ἐν μυστῶ τῶν μαθητῶν σου, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου χῦμα· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα φάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ', τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσῆς ὁψίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Προσόμοια τῆς σειρᾶς β' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνὰ ἑν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβῆμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενόν Δικαίως

ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα προή και τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, και ὁ Ν' φαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, και τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς και ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου και τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Ἁγίου και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα· εἰτα Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου και τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα και τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ και Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικόν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου και Ἀπόλυσις².

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα δ' και τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον και τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς και Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας και ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου κτλ. ὡς ἐν περι-

2. Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου και ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς, πλὴν τοῦ ὅτι ἐν αὐταῖς στιχολογεῖται ἡ α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα μόνον τὰ ε' Στιχηρά τοῦ Ἁγίου και τὰ Προκείμενα ἐκάστης ἡμέρας.

πτώσει Δ' § 11, αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα, καὶ φάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξικοστειλάρια τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Γ.

16. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐπέκραξα* φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δεῖξ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον*, Ὁ εὐσχημῶν Ἰωσήφ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις*.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Ἠτήσατο Ἰωσήφ* καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὅτε κατήλθες*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων *Τὸν λίθον τοῦ μνήματος*, Δόξα τοῦ Ἀγίου *Ἀρέτειλεν ἰδοὺ*, Καὶ νῦν *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Αἱ Μυροφόροι θυγαῖρες*, Δεῖξ Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν *Τὰ μύρα τῆς ταφῆς* εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*. Καὶ νῦν *ὑπερδοξασμένην*, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ δύο Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα

τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αὶ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὰ δ' Θεοτοκία ὡς σύνηθες, Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ γ' Ἀπολυτίκια, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δογμα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἀπόλυσις.

20. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνὰ ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα³ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αὶ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν⁴, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυ-

3. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ἀπῆται κανόνα τῆς προλαβούσης Κυριακῆς· ἀλλ' ἡ παιδρότης τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν ἤθελε τύχει ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου (ἐκτός δηλονότι τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ Δοξαστικά, Καὶ

ροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

Η'.

21. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα β' καὶ τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Αἱ μυροφόροι γυναῖκες*. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*, Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατήλθες*, *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*, Δόξα *Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς*, Καὶ νῦν *Ταῖς μυροφόροις γυναῖδι καὶ Ἀπόλυσις*.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν *Ἡτήσατο Ἰωσήφ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὅτε κατήλθες* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνά ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11· αἱ Καταβασαίαι τοῦ Πάσχα, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρά β', τὸ *Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα κτίσις καὶ τὸ Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι*, καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Μετὰ φόβου ἦλθον γυναῖκες* (ζήτησι τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία.

νῦν ψάλλονται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὰ Ἐξαποστειλάρια (καὶ τὰ Κοντάκια, μόνον διὰ τὴν ἐβδουάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν τιμιωτέραν ἐν τῷ Ὁρθρῷ καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν Ἁγίων μνήμας μέχρι τῆς Ἀποδόσεως (Ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ).

για, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὸ χαίρει ταῖς Μυροφόροις*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξίον ἐστίν. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δόγμα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων*⁵.

Θ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραι, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Παραλύτου ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξίον ἐστίν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται. Δόξα Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα εἰς τὴν ε' Στιχολογίαν Πάντα ἀνθρώπινα, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὸ ἀκατάληπτον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Τὰ ἐπουράνια, εἰτα τὰ ἐβλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβῆμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περιπτώσει 5' § 17). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν Κύριε τὸν Παράλυτον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰ-

5 Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, ὅταν τύχη καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' καὶ τῆς Ε' ἐβδομάδος, πλὴν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ τὰ τῶν Αἶνων ψάλλονται μόνον τοῦ Ἀγίου.

σοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστός ἀνέστη, Εἴη τὸ δογμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Γ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου (ὡς ἐν περιπτώσει Ζ' § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Δόξα Καὶ νῦν τὸ Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

ΙΑ'.

27. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς* (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα), εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου *Ἀνέτειλεν ἰδοὺ*, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὁ πάντων ἐπιστάμενος* εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Πόθω ζέοντι καὶ Ὁ Δεσπότης τῶν δυνάμεων*, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*, καὶ τὸ ἐν τῇ γ' Ὡδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς *Ἐσθληκῶς ἐν τῷ μέσῳ*, εἰτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου,

οι Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἐπηξας*, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὐθι: τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον* τῆς ἑορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου· *Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς Νομικῆς*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡπαρθερία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις.*

ΙΒ'.

30 Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς ταύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπολυσις.

31. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 28. Κανόνες, ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἐπηξας, Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς φηνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις.*

II'.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλιμπάνεται⁶ καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου (ἐν περιπτώσει Θ' § 23—25), τὰ Δοξαστικά, τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου, Δόξα Ἀνέτειλεν ἰδοῦ, Καὶ νῦν Ἀνέστης ὡς Ἀθάνατος. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, Δόξα Ποθῶ ζέοντι, Καὶ νῦν Ἐκκονισά σου βουλῇ. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Δόξα Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας κτλ. (Ὅρα ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου).

ΙΔ'.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 27—29 διάταξιν. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Ἀντὶ τὴν τιμωτέραν, ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀποδοσις.

ΙΕ'.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Παρὰ τὸ φρεῦρ τοῦ Ἰακώβ, τὰ Ἀναγνώ-

6. Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐν τε τῇ Ἑσπερινῇ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ Θεοτοκίου.

ματα, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ἡ Αἰτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ *Τὸ ἀπ' αἰῶνος*, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ἁγίου *Ἀρέτειλεν* ἰδοὺ, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιᾶσθω Οὐρανός· εἰς τὴν β' Πόθω ζέοντι, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ἐκ φρέατος νάματα* (ζήτηι τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν)· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ὡς τῇ πηγῇ Σαμαρείτιδι* (ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' § 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταδασαί τοῦ Πάσχα, *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσομοία, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Ἀπολυτίκιον, *Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως*, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἰ* τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηχοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομοῦ Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'. — Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἑ-

ξης. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες (ἢ τοῦ Ἀποστόλου ἐὰν ἐορτάζηται), Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρωτὶ μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταβασία εἰς τέλος ἐκάστης Ὠδῆς καὶ ἡ Αἵτησις, ὡς εἰθισται ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῶμα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μόνῃ, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κλπ. Κοινωνικὴν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ψάλλομεν ε', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ

7. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὔτε Καθίσματα ἢ πάρχουσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξῃς τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης δρᾷ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατῆλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ὁ Κανὼν τοῦ πάσχα (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλῃ, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν τῷ ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ Πεντηχοσταρίου τῆς ἡμέρας γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου,

Και νυν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νυν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νυν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δὲ ἀνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ ὅτι εἰς τοὺς Αἶνους, Καὶ νυν λέγεται οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς)· τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ἀκολουθία καὶ ἀντὶ αὐτῆς συμφάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

Ε'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νυν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου Καὶ νυν τῆς ἑορτῆς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον ἅπανα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάσσεται ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορ-

της, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ', Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐπίσης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἑορτοδρομίου).

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β' — Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἶτα τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κάθισμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ' τοῦ Θωμᾶ· Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς γ' Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνίστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ὅρα τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 5—6.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Πεντηκοσταρίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ ἡχου καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑ-

σπερινόν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰ βούλει) μετὰ τῶν 6' Θεοτοκίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμφάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδόσει. ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

ς'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά ς' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ', Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἡ Αἰτησις ὡς εἰθισταί· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου χῦμα· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ ὕμνος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ ἡ Ὡδὴν, ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ

νὸν Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπίσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν (Ὁρα τὸν Πίνακα τοῦ Ἑορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστο Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιον τοῦ ἡχοῦ Στιχηρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὰ Ἀξιόγ' ἐστὶ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Προ-

λυέλεος· Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, εἰς τὴν β' Αἱ Μυροφόροι ὁρθραὶ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει, Καὶ νῦν Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, Καὶ νῦν Ὑπερδεδοξασμέ·η, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταδασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἰτα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα! Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτικά, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα. . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δρομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις.

Εἰ τόχοι οἰαδήποτε ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων. (Ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τόχοι ταῖς ἐπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐβδομάδων τούτων ἡμέραις, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33

Β'.

4. Εἰ τόχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Παλτηρίου, εἰς

1. Ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, Καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα ψάλλονται τὰ τῆς τυρώσεως Κυριακῆς Δοξαστικά (Ὅρα Προθεωρ. § 33).

τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, β' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα) τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέρω καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἐν τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ *θάλασσαν ἐπηξας*, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόρτοις καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν δεῖ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τυφλοῦ β' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Δικαιοσύνης ἡλίου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς*, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστασίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὰ β' Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυφλοῦ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ *Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα ὡς σύνηθες μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ὁ Εἰρμὸς *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ *Ἰωάννη*, Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου*, Δοξολογία Μεγάλῃ Καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζειν φωτίζον*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς εἰθίσται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς ς' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὕθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπολυσίς.

11. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ. . . τὸ Χριστὸς ἀνέστη κτλ. ὡς χθές, καὶ τὴν Μεγάλῃν Συναπτὴν, ψάλλεται τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀνά δ' Τροπάριον εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς, ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Αἰτησις ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, εἰτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ Ὠδὴ, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Σαρκεὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὕθις τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν δρθρὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα. . . Φω

τίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνίστη
γ' καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προσημαχός. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δις, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Γ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι Θείῳ καλυφθεῖς, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους. τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κον-

τάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Σὲ τὴν ὑπὲρ νοσὶν καὶ ἰόγον, Κοινωνικὸν Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ κτλ.

Ζ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἑξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν τῇ β' Στιχολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων (ὧν τὸ ἐν προηγείται, τὸ δὲ ἕτερον ἑπεται), καὶ ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένα

ἐκέλευε τὸν *Υἱόν σου* τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χῶμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Φωστῆρες ἐπὲρλαμπροὶ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι θείῳ καλυφθεὶς καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ *Ἰωάννη*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Δίνετε, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ καὶ Ἀπόλυσις*.

Η'.

20. Εἰ τόχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατόν νά συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Ὅρα ἐν τῷ Ἑορτοδρομίῳ Πίνακι).

Τῇ ΚΑ' — Τῶν ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Παραλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται οὕτως· Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου εἰς ε'· Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαὶ τῆς ἑορτῆς, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου εἰς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικόν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψαλλομένου μόνου τοῦ Ἀπολυτικίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Σαμαρείτιδος ε' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπο-

στιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δ' Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ῥόδης τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζειν φωτίζειν, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τὴν διαταξίν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου § 31.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ἐκκλησιῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὰ Καθίσματα, ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Στιχολογία τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10 12.

ς'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἰσοδόν. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.*

Η'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'³. Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ*

α. Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλιμπάνονται καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἀναγνώσματα, δύο τῶν Πατέρων, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α΄ καὶ β΄ Στιχολογίαν, ἀνὰ ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰς τὴν γ΄ Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Πατέρων Φωστῆρες *ὕπέρλαμπροι*· ἀφ' ε΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασταὶ *θεῖω καλυφθεῖς*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογούμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β΄, τῶν Πατέρων γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικόν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*, *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἐξῆς· Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιό-

μελας' και δ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Κύριε τὸ μυστήριον* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Γύψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' φαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Θεοσεπέτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Θεῶ καλυφθεῖς*· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου *Ἀγίε τοῦ Θεοῦ*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους. Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοθν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἰη τὸ δογμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ὡς ἐστὶ διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ᾗ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνηθες.

Γ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἤχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δ' καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε λαοί, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Τριῶγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς ἑορτῆς πρῶτον, εἰτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν β' καὶ γ' λέγομεν ἀνά ἐν τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*, τὸ *Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ, καὶ ἡ θ' Ὡδή, τὸ α' Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μὴ τῆς φθορᾶς*, Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς *Τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον*, τὸ *Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ*, *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολουθῶς ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Γονυκλισίας.

ΙΑ'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς Παράδοξα σήμερον, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ Οὐράνιε κτλ. τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Δεῦτε λαοί, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὐθις καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λειτουργία τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μετὰ τὴν ἑγερσιν Χριστὲ (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, τὸ Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χρομα, Δόξα Ταῖς τῶν θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αἱ Καταβασαὶ θεῖα καλυφθεῖς, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ, Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Εὐλόγητός εἰ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Χαίροις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἰδομεν τέ φῶς, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι ἐν τῷ τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὸν Ὁρθρον στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*· εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* *Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ*, Εἰς τὸ Ἐξαίρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου, *Εἰδομεν* τὸ φῶς κτλ.

ΙΓ'.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς φάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται μόνα τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ Ὁρθρῳ (βρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς διπλαῖ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

ΙΔ'.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἁγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Μαρτύρων θεὸς χορδς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα δύο ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἁγίων *Δεῦτε πιστοὶ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου *τῇ νῦν πανηγύρει*, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων

τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπέμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου· αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Τροπάριον *Σήμερον σωτηρία*.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, *Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, καὶ Κοινωνικὸν *Εἰς πάντων τὴν γῆν*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Παραλύτου ἑβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων ἑβδομάδος. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'. — Ἡ Γ' Εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὤδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 7. ἀλλ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Δοξαστικὸν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰς τοὺς Αἶνους *Τίς λαλήσει.*

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Ϛ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 14—16).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἐξῆς. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκλεξα, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμερον γ' καὶ γ'* τοῦ Προδρόμου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ καθέξῃς ἡ τάξις τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀποστιχα καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, αὕθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, οἱ Ἀναβημοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν' ψαλμὸς *χρῆμα*, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ελέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν* (ζῆτει εἰς τὰ Ἀποστιχα τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸ πανάγιον πνεῦμα*, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταδασαί *Θεῖω καλυφθεῖς*, καὶ ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εξαποστειλᾶριον τῆς

ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ',
Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυ-
τίκιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρό-
μου, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς.

Η'.

10. Εἰ τύχοι μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβου-
σῶν δύο ἐορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία
ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρ-
των τῆς τυχούσης ἐορτῆς.

Θ'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, τὴν διάταξιν
δρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου § 25—27.

Ι.

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἐξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ-
λομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρό-
μου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν,
καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά,
Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀνα-
στάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀ-
πόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προ-
δρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια
ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀνα-
στάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτο-
κίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ
τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου·
ἀπὸ γ' Ῥόδης Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἰτα τὸ Κά-
θισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀνα-
στάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κατα-
βασαὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ

Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τῷ Ἐωθινῷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχορισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως. Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γ' Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου δυνατόν ν' συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς Τετάρτης Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς 6' ἑβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ ΚΔ' — Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰς ἡ'*, Δόξα Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος. Καὶ νῦν Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα *Ἡσάτου τῶν τοῦ προφήτου*, Καὶ νῦν *Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Προφῆτα καὶ Πρόδρομε*, καὶ τὸ Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις*.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κε-

ριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἀπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Καὶ σὺ παιδίον προφῆτης Ὑψίστου κληθήσῃ, Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν μεδ' Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ'. Δόξα Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ε' τοῦ δ' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ)· Δόξα Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ' ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν

ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κανὼν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ δ' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'—Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Ποιῶν εὐφημιῶν εἰς ε', Δόξα Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυνος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

τὸ Πᾶσα προή και τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' φαλμὸς, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πέτρε κορυφαῖτε (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Ποτα φυλακὴ· ἀφ' ε' Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς εἰς δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων, Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως μετὰ τὸν Προΐμιακόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων ε', Δόξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσόδος Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων, Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυτος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμόν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγε-

λίον· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Α' — Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων τῶν IB'.

1. Ἐν τῇ Ἑσπερινῇ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ποιοῖς εὐφημιῶν, καὶ γ' Προσόμοια τῶν IB' *Ἐδωκας κανχήματα*. Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρά τῶν Αἶνων *Ὁ οὐρανὸθεν τὴν χάριν*, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυτος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπλος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, Δόξα Ἀπόστολοι Ἄγριοι, Καὶ νῦν *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, δ' Ν' ψαλμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγριοι, καὶ δ' Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, δ' Ν' ψαλμὸς χθμα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν IB', αἱ Καταβάσαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοια *Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων*, Δόξα *Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες*, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγριοι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς ε'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ' καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ' Ἐδωκας κανχήματα, Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυτος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ΙΒ' καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κτίριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιβ' Ἀποστόλων ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἰτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ', Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίόν ἐστίν Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν Ἀναργύρων.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ'· Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ· Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, εἰτα τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'· Δόξῃ τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμῆς Ἑσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογείται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιакὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα 5', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα Φρένα καθάραντες καὶ τοῦν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε ἀειπάρθενε, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμωμος, Καθίσματα, Ἀναστάσιμα 6', καὶ τῆς Θεοτόκου Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου, καὶ αὖθις Καθίσματα Ἀναστάσιμα 6', καὶ τῆς Θεοτόκου Ἐορτάζει σήμερον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, εἰτα τὸ Κάθισμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἰλους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Περιβολὴν παυὶ πιστοῖς (ζῆται ἀφ' ε' Ὠδῆς). Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου

(ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ'), και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, και Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου (Ἰανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείκνους.

Τῇ Ζ' — Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῆς, μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῳ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα ε', και τῆς Ἀγίας δ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, και τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωῆχου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον και Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, και τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας, και τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀρμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, αἱ Ἀναβαθμοί, και τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, και ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας, και Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀ-

γίας, και τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' και τῆς Ἀγίας δ' (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας,
και τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστια-
νῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς
τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ
φῶς, και Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος και πανευφήμου
Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ἐξ Προσόμοια τῆς Ἀγίας ὡς και τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰ-
σοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, και τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς
τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια και τὸ Δόξα, Καὶ νῦν
Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος. . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον *Λίαν εὐφρανas*, Καὶ νῦν *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, και
Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, και τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ
Ψαλτήριον, και ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀ-
ναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡχου, τὸ Προκείμενον Ὑπο-
μένωτ' ὑπέμεινα τὸν Κύριον και προσέσχε μοι, τὸ Πᾶσα πνοή,
και τὸ Εὐαγγέλιον, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα Δόξα *Ταῖς τῆς*
ἀθληφόρου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με*
ὁ Θεός, και τὸ Ἰδιόμελον *Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος*, ὁ Κανὼν
τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας, και ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὠδῆς
τὸ Κάθισμα, και τὸ Θεοτοκίον *Οὐ σωπήσομεν ἀφ' ε' Κοντά-*
κιον και Οἶκος τῆς Ἀγίας και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ
Ἐξαποστειλάριον, και τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ'
Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα *Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω*.

Καὶ νὺν Δέσποινι πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν (ζήτησις Κυριακῇ ΙΓ'), καὶ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων (ζήτησις τῇ β' τῆς Δ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα κεῖται τὸ ἱερὸν τῆς ἁγίας λείψανον ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Παμμακαρίστου.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαβῳτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε', καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νὺν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νὺν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὸ τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀναβίω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς Ἀγίας (μόνον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ). Καὶ νὺν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ'.
Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας
καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστια-
νῶν. Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς
τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Διψεῖτε, Εἰδομεν τὸ
φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμένης
Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς μέ-
χρι τῆς ΙΘ' συμπίπτουσα, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία. τῶν Ἀγίων
Πατέρων ὡς ἑξῆς

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ἐξ καὶ τῶν
Πατέρων δ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα
τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος, τὸ
ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ
Ἀπολύσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ
ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀσθαμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμε-
νον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς,
τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα Φω-
στήρες ἐπὲρλαμπροὶ καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπό-
μνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβάσαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,
καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦ-
μεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν
Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'
ὁ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ Χορὸς,

Και νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' — Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Μάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῆς ἀβληφόρου.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, συμφάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολουθία οὕτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλεται καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἁγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα, εἴτα Κάθισμα τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων καὶ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε.

Τῇ Κ' — Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν

Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἑμπελος ἡ ἀληθινή .. μετὰ τοῦ Προφήτου κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχὴ α' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δοξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δοξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, εἰτα τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθίσμα τοῦ Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τοῦ Προφήτου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθίνου Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δοξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγαλὴ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

· Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προφήτου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Δίεττε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεσθε πᾶσα ἡ κτίσις, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁ.θρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Ἀγίας ᾠπαξ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἐν τῆς Ἀγίας· εἰς τὴν β' ὡσαύτως· εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, εἰτα τὸ Κάθισμα ᾠπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξὶν τὸ στόμα μου καὶ ᾠπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Προγόνων Χριστοῦ, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξάρετως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κς' — Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἔκτὸς ἐάν ποῦ ἐορτάζηται ἐπισήμως.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Κυριακῆς (δρα Ἰουλ. Ζ' § 3, 4). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, *Ἀξιὸν ἐστίν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, κτλ.

Τῇ ΚΖ' — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

1. Εἰ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβασίαι Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ Κοντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν *Ἐπὶ τοῦ δρους μετεμορφώθης*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ ἁγίου δ', Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένα*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου· εἰτα Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε.

Ἐὰν ἡ ΛΑ' τοῦ λήγου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ Προεόρτιος τῆς Πρόδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὁρθρῳ Κανόνος προεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τῶν πόλεων. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαὶ διατάξεις.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ Α' — Τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων καὶ ἡ Πρόδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα Οἱ

ἄγιοι Μακκαβαῖοι, Καὶ νῦν, Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ, ὧν οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν... καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν... Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, αἱ Καταβασαὶ Σταυροῦν χαράζας· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ἡ Καταβασία *Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε παράδεισος*, Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ, Εἰς τοὺς Αἰνους, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Σημ. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ Πρόδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται Πρόδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Τὸν Σταυρόν σου.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' τοῦ α' Κανόνος Ὠδῆς καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε*, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ*, Ἀπόστολος *Οἱ Ἅγιοι Πάντες* καὶ Εὐαγγέλιον (ζήτηι Σεπτεμβρίου ΙΕ'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς. Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τύχοι ἡ Πρόδος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ' (ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τριάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὰ

τοῦ Σταυροῦ ἀπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς, καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἡγρίασται ἀπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ Ὁρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιδόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι εἰς ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πρῶτος ἐν διακόνοις, μετὰ Στίχων Δίκαιος ὡς φοίτηξ ἀνθήσει καὶ Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, Δόξα Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος. . . . μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς

ἡ Παράκλησις.

Ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Προϊστάμενος) τὸν ψαλμὸν Κύριε εἰσακουσον τῆς προσευχῆς μου χῶμα, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χερσῶν εἰς ἤχον δ' τὸ Θεὸς Κύριος τετράκις Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς

νῦν προσδράμωμεν. . . τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε καὶ ὁ Ν' φαλμὸς χῦμα· εἰτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως ἀνευ τῶν Εἰρμῶν, ἀλλ' εὐθὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. . . Πολλοὶς συνεχόμενος πειρασμοῖς ἀνὰ δ' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τετράκις ἀνὰ τρεῖς, εἰτα τὸ Πρεσβεῖα θερμῇ, καὶ ἀρχεται ὁ 6' Χορὸς τῆς δ' Ὠδῆς· μετὰ τὴν 5' Ὠδὴν τὸ Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ τὸ Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου, καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Ἐκτενὴς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰτα τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, Δόξα Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Μὴ καταπιστεύσης με. . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί. . . Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων· καὶ ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', ὁ Ἱερεὺς Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν θ' Ὠδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγαλυνάρια Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. . . Τὴν Ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν κτλ. δταν δὲ ψάλληται τὸ Ἀλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, ὁ Πατριάρχης ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰτα ψάλλονται καὶ τὰ λοιπὰ Μεγαλυνάρια Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν Ὠδὴν, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Βασιλείου διάδημα, καὶ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ὁ Ἱερεὺς αὐθις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Ἱερεὺς Σοφία, ὁ ὦν Εὐλογητός, ὁ Πατριάρχης Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπολυσιν Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν, οἱ Χοροὶ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τὸ Δι' εὐχῶν καὶ Ἀπολύσις.

Σημειωτέον ὅτι οἱ δύο Παρακλητικοὶ τῆς Παναγίας Κανόνες, ψάλλονται ἐναλλάξ μέχρι τῆς ΙΔ' τοῦ μηνὸς τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ 6' ὁ Μέγας, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ ἡ τῆς Λειτουργίας, ψάλλονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διάταξιν ἐν § 2, 3, 4, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Προσόμοια* τῆς Ὁκτωήχου τῆς σειρᾶς δ', ἐν τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τρία τῶν Ὁσίων, Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, τὸ *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, καὶ εὐθὺς ὁ ψαλμὸς *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, κτλ. κατὰ τὴν χθὲς διάταξιν, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλῃς Παρακλήσεως. Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*. Μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος τὰ δ' Ἐξαποστειλάρια¹ Ἀπόστολοι ἐκ περάτων· εἰς τὸ γ' ὁ Πατριάρχης προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, εἰτα *Χρυσοπλοκάττε πύργε*, τὸ Τριτάγιον καὶ, ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων ὡς μὴ ἔχόντων Δοξαστικὸν, ψάλλονται ἃ τρία καταनुκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ... Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς..* Καὶ νῦν *Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν*. . . . Ἐὰν ὁμοῦς ψάλλῃται ἡ Παράκλησις ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς, ἀντὶ τῶν Καταनुκτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε. . . Καὶ νῦν *Μήτηρ Ἀγία* . . . ἐννοεῖται δὲ οἰκοθὲν ὅτι μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ Ἀπολυτικίον ταύτης.

Τῇ Ε' — Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγίου.

1. Ἄν τύχωσι τὰ προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μη-

1. Ἡ καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπωμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὴν Θ' τὸ Μεγαλυνάριον τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . κτλ. καὶ μετὰ τὸ Τρίτον ἅγιον τὰ ἔξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων . . ἀντὶ Ἀπολυτικίων Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁμοῦς τηρεῖται ἡ ἀνωτέρω σημειουμένη τάξις.

ναίου διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Εἰσοδος. Μετὰ τὸ νῦν ἀπολλύεις ψάλλεται ἡ Παράκλησις ὡς εἴθισται· καὶ εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προσπαντήσωμεν ἅπαξ, εἶτα ἡ Ἐκτενής, καὶ Ἀπολύσις.

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κλπ. τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προεόρτια Καθίσματα καὶ ὁ Ν' χῦμα, εἶτα οἱ Κανόνες μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' καὶ ε' Ὁδῆς οἱ Εἰρμοὶ καὶ αἱ Αἰτήσεις· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὁδῆς Τὸν βασιλεῖα Χριστὸν. καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον· εἶτα τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ' (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δόξα Καὶ νῦν Νόμον καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἅπερ ἐψάλησαν χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, Ὁ Κύριος ἐθαπίλευσεν, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσῃ, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός (ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς ΔΒ' ἐβδομαδος), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις.

4. Ἐὰν τύχωσι τὰ προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ προεόρτια δ', Δόξα Δεῦτε ἀναβώμεν εἰς τὸ Ὅρος Κυρίου (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον καὶ Ἀπολύσις.

Ἡ δὲ τοῦ μάρτυρος Εὐσιγνίου Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,

τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ προεόρτιον ἁπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα προεόρτιον *Ἐπεφάνη, ἡγγικεν ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα*, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Χοροὶ *Ἰσραὴλ*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, ἡ Καταβασία Ὁ τόκος σου ἀφθορος, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον*, καὶ τὸ προεόρτιον ἁπαξ. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ προεόρτια *Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως* εἰς δ'. Δόξα τῷ Ἑωθινῷ, Καὶ νῦν *ὑπερενλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκτῆς ε' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς *Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ ε' — Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Ἰδιόμελα *Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε εἰς ε'*. Δόξα Καὶ νῦν *Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν*, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα καὶ νῦν *Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μιθητῶν καὶ Ἀποστόλων Χριστοῦ δ' ἀληθινός*.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλαιος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, τὰ Κάθισματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (*Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα*), Δόξα² *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ φωτὶ σου ἀπασάν* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Εἰτα οἱ Κανόνες ἀνευστίχων ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἀπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία *Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος*, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Δόξα καὶ νῦν Ὁ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς.

2. Ἐν τῷ Ἀγιορείτικῳ Τυπικῷ ἀντὶ ταῖς τῶν Ἀποστόλων σημειοῦται τὸ ἀκόλουθον. Δόξα τὰ σύμπαντα σήμερον χαρὰς πληροῦνται, Χριστοῦ δὲ θέντος ἐν Θαβωρίῳ. Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὅπερ φαίνεται προσελθὼν ἐξ ἀπομιμήσεως τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὰ ἔλεν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾔ-
δομαι.

Ἐξομολογῇσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
μάσιά σου, Κύριε.

Μακάριος ὁ λαὸς ὃ γινώσκων ἀλα-
λαγμὸν.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

*Μετεμορ-
φώθης ἐν τῷ
δρει.*

Εἰποδικὸν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ
σου ὁψόμεθα φῶς . . . Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ, ὃ ἐν τῷ δρει
τῷ Θαβώρ μεταμορφώθεις . . . τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντά-
κιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, ὃ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη³ (ζήτησι ἐν
τῇ ζ' Ὠδῇ), Κοινωνικὸν Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώ-
που σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς, οἰαδήποτε ἡμέρα καὶ ἂν ᾖ, ἀντὶ τοῦ
Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Σαββάτω μετὰ τὴν ἑορτήν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὃ Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν
σειρὰν τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Παράκλησις, Ἀπολυτί-
κιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ δρει, ὃ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς,
κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀ-
κολουθίαν τοῦ Ὁρῆρου, εἰς τοὺς Αἶνους τὰ εἰς τὴν θ' τοῦ μηνὸς
Ἑσπέρια Τῆς παραγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ', Δόξα
Καὶ νῦν Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, Σοὶ

3. Τοῦτο ἤδη συνειθισθῇ· ἀλλ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ'
Ὠδῆς ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, διότι τοῦτό ἐστι κυρίως Θεοτο-
κίον, καὶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς λέγεται
Εἰρμὸς Θεοτοκίος.

δόξα πρέπει· μετὰ τὴν Ἑκτενῇ, τὰ Ἀπόστιχα Ἐν ὄρει τῷ Θαβώρ, (ζήτει τῇ Θ' τοῦ μηνὸς) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὕς ἐξελέξω Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρίον καὶ τὸ Προκειμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθέορτα ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκειμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Διναίτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἰσόδος, καὶ μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλεται ἡ Μεγάλῃ Παράκλησις ὡς εἴθισται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαρалаκτικῶς ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ε', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστίν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' *Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*, τὸ Εἰσοδικὸν *Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ* . . . μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ τόκος σου*,

ἄφθορος, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΙΔ' — Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μιχαίου.

1. Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρῶτ' ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ς' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *Τὴν πάνσεπτόν σου Κοιμήσιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωήχου τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοιμήσιν, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' *Δῆμος τῶν μαθητῶν*, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένην*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος δ'.

Μετά τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τὸ τῷ Ἀγίῳ τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίνειτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπολυσίς.*

Τῇ ΙΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

1. Ἐν τῇ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν θεαρχίῳ γενύματι, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπολυσίς

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδίᾳ μου, τὰ Καθίσματα ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετάστασις, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· εἰς μὲν τὸν α' Κανόνα τὸ Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον, εἰς δὲ τὸν β' τὸ Ἀγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἡ Καταβασία Αἰ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νερίκηται τῆς φύσεως οἱ ὅροι⁴, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τρίς.

⁴ Εὐθὺς μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' συνηθίζεται ἐνιαχοῦ, ὅπου πανηγυρίζεται ἡ εορτὴ αὕτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλεονα τάχα δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωνται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Παναγίας, κατὰ μί-

Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἐν τῇ Γεννήσει.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἐν ἁγίοις θανμαστός.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μορογενῆς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός. ἐτοίμη ἡ καρδία μου.
Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι ;
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν

Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ

μησιν τῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν ψαλλομένων ἐν τῷ Ὁρθρῳ τοῦ Μ. Σαββάτου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία κατακρίνουσα πᾶν ὁ,τι καινοφανές καὶ κακόζηλον, ἔστω καὶ γινόμενον πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισήμως καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αὐστηρῶς.

τὸ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοιμητον*, ὃ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*. Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπολυσις.

4. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα* Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ Προσόμοια εἰς *ς'*, Δόξα Καὶ νῦν *Θεορχίῳ* νεύματι. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ὅτε ἐξεδήμησας*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπολυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν τῇ Γεννήσει*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου*. Εἰς τὴν *α'* Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα *β'* καὶ τὸ τῆς ἐσρτῆς *Ἀναβόησον Δαβὶδ* εἰς τὴν *β'* αὔθις Ἀναστάσιμα *β'* καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὁ πάντμος χορὸς*, τὸ δὲ *γ'* Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, ἡ Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, *Ἀναστᾶσα Μαριάμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὅτε ἡ μετάστασις*. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ *γ'* Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ ἡ Ὑπακοή *Μακαρίζομένσε* πᾶσαι αἱ γενεαὶ *χῦμα* ἀφ' *ς'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ *Πεποικιλμένη τῇ θείῳ δόξῃ*· εἰτα φάλλεται ἡ *θ'* τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνარიῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα *δ'* καὶ τῆς ἑορτῆς *δ'*. Δόξα *Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*. Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ *β'* Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Αἱ*

γενεαὶ πάσαι... *Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Ις' — Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.

7. Τῇ ΙΕ' τοῦ μηνὸς ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τῆς σειρᾶς Δημος τῶν μαθητῶν, Δόξα Καὶ νῦν μεθεόρτον, Ἀπολυτίκια Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.*

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Ἐξαψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, αἱ Καταβασαὶ *Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς σειρᾶς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου Ποίους οἱ γηγενεῖς ὁμῶσαι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου.*

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, *Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, ὁ Ἀπόστολος (ζήτηι Σαββάτω πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

10. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Μανδηλίου γ' καὶ γ' τῆς ἑορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σῶστημα (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀ-*

πόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἄσατε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.*

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον Καθορῶσαι ἀληθῶς (ζήτει εἰς τὴν ΙΓ')· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις δύο Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ ἑτερον μεθέορτον *Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμῶν*· εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα Ἐδέσσης βασιλεὺς καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντιμος χορὸς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβάσεις *Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου*, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ἅπαξ*, Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Ὑμνοὺς σου τὸ σεπτὸν (ζήτει τῷ ΙΣ'), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Διείτετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἄσατε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λι-

τήν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Παρθένου νεάνιδες ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς (ζητεῖ τῇ ΙΖ')· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατὰδασταὶ Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἰνούς, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

16. Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διάταξιν, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς Διτῆς, τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίῳ νεύματι, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ

νὺν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὲς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκειμενόν. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα *Ἐν τῇ Γεννήσει σου ἄφ' ε'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ *Πεποικιλμένη* καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα φάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δὲς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', *Δόξα Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει*, Καὶ νὺν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ πῆν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκαιρίτως, *Αἱ γενεαὶ πάσαι . . . Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄφιοι*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἰδομεν τὸ φῶς*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

• Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασαὶ *Σταυρὸν χαράεας Μωσῆς*, καὶ Κοντάκιον λέγεται *Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*.

Τῇ ΚΘ' — Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμῆας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδοξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', *Δόξα Γενεθλίων τελουμένων*, Καὶ νὺν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσεόδος Φῶς

μαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὸ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος, Καὶ νῦν Ἀνήμεντε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Μνήμη δικαίου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κα.ὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα Πάλιν Ἡρωδίας μαίνεται. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάβομεν νηστεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μέλλονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλ' ἐάν τύχη ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, καταλύομεν ἔλεον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

5. Ὅταν τύχη ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρᾷ γ', καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου γ', Δόξα Γενεθλίων τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα. Δόξα

τοῦ Προδρόμου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον. Τὸ πρῶτ' ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ γ' ᾠδῇ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΛΑ' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα Ἰουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ Καταβασαὶ ψάλλονται Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἐπέχον τόπον Καθίσματος Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, καὶ καθεξῆς.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῆς ἑορτῆς Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Κάθισμα Οἱ τῶν θανόντων ποταμοί· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ ε' τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-

χου εις δ' και δ' εκ της ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς τιμῆς Ζώνης τῇ καταθέσει* (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκη- νή* (ζῆτει Νοεμβρίου ΚΑ') καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Δινεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Τ **Ω** Σαββάτω ἑσπέρας ¹, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα *Παντοκράτορ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν*, Καὶ νῦν *Ναὸς καὶ πόλις*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς* κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαὶ Ὡς ἐν *Ἡπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ*, εἰτα *Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*, τὸ

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἐκάστῳ Ἑσπερινῷ Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Προθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 30) ἐσημειώθησαν τὰ δέοντα, θεωρήθη περιττὸν νὰ γίνηται ἐκάστοτε μνηεῖα περὶ Προοιμιακοῦ, Ψαλτηρίου, φῶς ἱλαρόν, Προκειμένου καὶ λοιπῶν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ², τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι. Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριφδίου γ', Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριφδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Φαρισαίου φύγωμεν κενοδοξίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίνετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις³.

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριφδίου γ', Δόξα Ὡ πόσω ἀγαθῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος, τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τρι-

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου παρέρχεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καθὼς γνωστὰ, ἐπιδιδῶκεν τὴν συντομίαν ἐνθα οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει.

3. Ἐάν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἑτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκολουθῶν συμπίσση ἢ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ διαρκῶσι τὰ μεθέορτα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

φδίου, μετὰ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριφδίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασαὶ *Τὴν Μωσέως ὥδην καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου*· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον*. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριφδίου γ', Δόξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριφδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ κοντάκιον *Τῆς πατρῆας δόξης σου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατάλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά τοῦ ἤχου γ' καὶ γ' τῶν κεκοιμημένων *Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα θρηνοῦ καὶ ὁδύρομαι*. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ ψάλλομεν εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ Ἀλληλούια τρίς, ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἐξῆς διὰ τὰς δύο τελευταίας φοράς Στίχων Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ ὁ ἕτερος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν· εἰτα τὸ Κιταξίωσον. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικά τοῦ ἤχου Δόξα Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς (δρα ἐν τῷ Πεντηχοσταρίῳ) μετὰ τῶν Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὁ ἕτερος Αἰ ψυ-

καὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Δόξα καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ ᾠδῇ· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Θεὸν ἀνθρώποις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, Καὶ ἰὼν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα, εἰτα ψάλλονται τὰ τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων, μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ δνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· εἰ δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Βασιλέων, Πατριαρχῶν (κτλ. κατὰ λέξιν ὡς ἐν § 9 σημειοῦται)... εἰτα Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς· . . αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Βασιλέων, Πατριαρχῶν ... διτι σὺ εἰ ἡ Ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν . . κτλ. ὡς ἐν τῇ § 9, εἰτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· τὸ Ἀλληλούια εἰς ἤχον πλάγιον δ' τὰς δύο πρώτας φορές ἔνευ Στίχων καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν στίχων Μακάριοι . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον, εἰτα τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν τὰ τοῦ ἤχου Κάθισματα, τὰ Νεκρώσιμα καὶ τὰ Μαρτυρικά, εἰτα ὁ Ἀμωμος μέχρι τοῦ Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου (τῆς 6' στάσεως), τὸ δὲ Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, διτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με ψάλλεται τρίς εἰς ἤχον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ δνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), εἰτα ἐξακολουθεῖ τὸ Σὺ εἰμι ἐγὼ σῶσόν με μέχρι τοῦ Καὶ τὰ κλήματα σου βοηθήσει μοι· τὸ δὲ Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ψάλλεται εἰς πλ. α' ἤχον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ δνόματα· μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ Κάθισμα Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ ἐκ Παρθένου ἀγατελλας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμός, ὁ κανὼν τοῦ Τριψδίου χῦμα· ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ Κάθισματα τοῦ Τριψδίου, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ

νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί. εἰς δ', Δόξα Ὡς ἄνθος μαράνεται, Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, τὸ Σοὶ Δόξα πρέπει, Τὸ πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἤχου Ἀπόστιχα (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Δόξα Ἀλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισε, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας καὶ τὸ Σὺ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπασσον, ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγροεῖν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐκ ἐξελέξω, τὸ Εἶδ' μεν τὸ φῶς καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ μνημονεύονται αὐθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐτημειώθη ἡδὴ, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθόδοξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἐὰν συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν ἐορτὴ τοῦ Μηνολογίου, ὅρα τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ὅταν τιθῶνται θρόνοι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οἱμοὶ μέλαινα ψυχῇ, Καὶ νῦν Ἀνόμενυτε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν· εἰτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριψδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασταὶ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἐκ τῆς Ὀκτωήχου. Στιχηρὰ γ' (ἐὰν μὴ ἡ ἑορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσέμοιον Θεοτοκίον, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ἐπέστημεν γύμνωσιν δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ)· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμωτέραν* καὶ Ἀπόλυσις⁴.

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παρελάβομεν παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προη-

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατὰ λυσις ὁποῖα καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἤτοι τυροῦ, ὧων καὶ ἰγθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀσκήσει λαμβάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκ' κραξά ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεν Ἀδὰμ. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντακίον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβάσεις Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας Ἰσραὴλ καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

γιασμένην· ἂν ὅμως τύχῃσι μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείσης δὲ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὰς μνήμας τῶν ἐν τῇ ἐβδομαδί ταύτῃ τυχόντων ἑορταζομένων Ἀγίων Καταβάσεις ψάλλονται· ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον προοιτία τῶν χριστιανῶν (ἄρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψώδου· Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Στιγερὰ Κατανυκτικὰ* τοῦ τυχόντος ἤχου δ' (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψώδου τὰ τῶν ὁκτῶ ἤχων Κατανυκτικὰ), εἰτα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψώδου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἰσοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ* (δρα ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ *Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μέχρι τοῦ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς Ὅτι ἐλέημων*. . . Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ ἐνδοξαζόμενος. Δόξα Καὶ νῦν Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὑπὸ τῇ σὴν εὐσπλαγχνίαν,⁵ τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἀνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, μεθ' ἣν ὁ ε' Χορὸς ψάλλει τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τούτου δὲ ψαλλομένου, ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρησιν, καὶ εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.*

Ὁ τύπος οὗτος ὀφείλει τηρεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐσπέρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἀνευ μέλους χῶμα καὶ πρᾶξι τῇ φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τούτου ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· τὰ δὲ προηγούμενα τρία ψάλλονται μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ αἰδιδος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ε' ἤθελεν ἵνα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηγούμενα· ψάλλονται δὲ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς Κυριακάς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαθῶν ἐσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος λέγονται χῶμα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' εβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἱσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμιῶν δὲ σταυροειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν* ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ἁποστολῇ . . .* καὶ ὁ Προεστὼς λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαθείᾳ τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὀρίζεται κατωτέρω.

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαιρουμένου τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὁρθρος ἀρχεῖται ὡς ἐξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', τὸν Ν' ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατ'Ὠκυκτικά *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ ὑποτροπάρια*, εἰτα τὸ *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, εὖ δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ.* *Ελεῆμων γὰρ καὶ φιλένθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-*

πομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν. Εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθεὶς, Προστασία φοβερά, ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . εἰτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. . . ὁ Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου. . . ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ ἀγίᾳ. . . καὶ ἀναγιγνώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος (τὰ ἐπόμενά εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ Ἀληλοῦτα εἰς τὸν τυγόντα ἦχον τετράκις ἀνὰ τρεῖς μετὰ τῶν Στίγων Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνευμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἦχον Τριαδικὰ Τροπάρια (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶. Εἰτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ τὴν Αἰτησιν, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας τοῦ ἡχοῦ (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β' καὶ γ' Στιχολογίας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον ιβ', Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶσις, καὶ εὐθὺς ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὁδῶν.

Αἱ θ' Ὁδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροὶ μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁπείων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριψδίῳ Τριψδία, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ αἱ τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὁδῶν· ἄλλ' ἡ η' καὶ ἡ θ' ἢ τοῦ Ζαχαρίου (διότι ἡ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς τὴν τιμωτέραν πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληροὶ καθ' ἑκάστην· οὕτω λοιπὸν τὴν Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἡ α' Ὁδὴ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, εἰτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', ς', καὶ ζ' Ὁδῆς καὶ ἀκολούθως ἡ η' ὁλόκληρος καὶ ἐκ τῆς θ' ἢ τοῦ Ζαχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α' Ὁδῆς μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν, ὁλόκληρος ἡ β' Πρόσεχε οὐρανέ, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ αἱ Ὁδαὶ η' καὶ θ' ὡς προεσημειώθη.

6. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πρώτου Τριαδικοῦ γίνεται μνησὶς τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτόκου ὡς σημειοῦται καὶ περαιτέρω εἰς τὸ Φωταγωγικόν (δρα ὑποσημ. 10).

Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' Ὤδης, ὁλόκληρος ἡ γ' Ἐσπερώθη ἡ καρδία μου, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὁλόκληροι αἱ Ὤδαι η' καὶ θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' καὶ γ' Ὤδης, ὁλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὁλόκληροι αἱ Ὤδαι η' καὶ θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α', γ' καὶ δ' Ὤδης, ὁλόκληρος ἡ ε' Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ὁλόκληροι ὡσαύτως αἱ Ὤδαι ς' καὶ ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ τῆς ς' καὶ τῆς ζ' Ὤδης ὁλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαίρετως Παρασκευὴν ἡ η' καὶ θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἐκάστης Ὤδης ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἐκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὤδὴν Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται· εἰς τὴν γ' Ἄγιος εἰ Κύριε καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου· εἰς τὴν δ' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, καὶ εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὤδας ὡσαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς (ὅτε ἀρχονται τὰ Τριώδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων καὶ οἱ τῆς Ὀκτωήχου ⁷ καὶ οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Ὀκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὤδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριώδια τῆς α' Ὤδης μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ⁸, εἶτα ἡ γ' Ὤδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς τοῦ Τριώδιου α' Ὤδης, Αἰτησις, καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὤδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ

7. Τῆς Ὀκτωήχου λέγονται καὶ οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὤδαίς λείπουν Τριώδια, ἐν αἷς δὲ Ὤδοις εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ β'. Ἄλλ' ἐὰν ἡ διειρμον τοῦ Τριώδιον, ὡς τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται καὶ αἱ δύο Ὤδαι τοῦ Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου, ὡς καὶ τοῦ Μηναίου.

8. Κυρίως οὐδεὶς Στίχος λεκτέος εἰς τὰ Τριώδια, διότι προηγούνται αἱ Ὤδαι, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνήκοντας Στίχους· μόνον εἰς τὰ Τροπάρια τῆς β' Ὤδης, ὡς σημειοῖ καὶ τὸ Ὡρολόγιον πρὸ ταύτης, λέγεται Στίχος τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι, διότι τὸ Πρόσχευ οὐρανὸν δὲν περιλαμβάνει Στίχους· ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς συνηθισαντες ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου ἵνα προατίττωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριώδια, λέγουσι πάντοτε τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μὴ, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ ⁹ (δρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἰτα ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριψδία τῆς ἡ' Ὤδης τοῦ Τριψδίου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριψδία τῆς αὐτῆς Ὤδης, ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' τοῦ Τριψδίου μετὰ τοῦ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Τὴν Τρίτην ἡ α' Ὤδὴ τοῦ Μηναίου, εἰτα ἡ β' Ὤδὴ τοῦ Τριψδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς β' Ὤδης, ἡ Αἰτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὤδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἰτησις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ Μηνολόγιον, εἰτα ἡ ζ' Ὤδὴ καὶ ἡ η' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριψδία τῆς η' Ὤδης, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριψδία. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριψδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὁμῶς πρὸς πλείονα ἀκριβείαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριψδίον εἰς πάσας τὰς Ὤδας Κανόνας, τηρεῖται ἡ διάταξις ἡ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριψδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ ὅτι Εἰρμὸν τῆς ς' Ὤδης λέγομεν τὸν τοῦ Τριψδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ τὸν Εἰρμὸν τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς η' Ὤδης τοῦ Τριψδίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Τριψδίου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ Ἀξίον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἑκφώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ ἐκ γ' ⁴⁰ καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ Δόξα πρέ-

9. Ἐάν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχῃ Κοντάκιον, λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἰτησιν τῆς ς' Ὤδης, τὸ δὲ Μαρτυρικὸν συνάπτεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοῖ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριψδίῳ τυπικὴ διάταξις.

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸ α' προσεβίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ ὁσὸν με' εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε προσεβίαις τοῦ Ἀγίου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσεβίαις τῆς Θεοτόκου καὶ ὁσὸν με' τῇ Τρίτῃ προσεβίαις τοῦ Προδρόμου καὶ ὁσὸν με' τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ ἀνυῖται τοῦ Σταυροῦ σου καὶ ὁσὸν με' τῇ Πέμπτῃ προσεβίαις τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁσὸν με' τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τὰ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ δὲς, καὶ εἰς

πει· εἶτα ἡ Ἑκτενής, καὶ μετὰ τὴν Ἑκφώνησιν Σὸν γάρ ἐστι, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου δις, οὗ δ' α' Στίχος Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τὸ ἐλεός σου Κύριε· καὶ ὁ δ' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἡ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ), τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὦν εὐλόγητος, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριωδίῳ (δρα τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος, σελ. 69) καὶ τῷ Ὁρολογίῳ. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν, μετὰ τὰ Κοντάκια Βλέπων ὁ ληστής κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μακαρισμοὶ Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, οἵτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὰ Τροπάρια Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, τὸ Ἄνεκ ἄφεσι. τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια Ἐπὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας 11, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὁδῆς). Δόξα Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν χριστιανῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Προεστὼς εὐθὺς τὸν Προοιμιακόν, καὶ ἄρχεται οὕτως.

Ὁ Ἑσπερινός.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ

μὲν τὸ α' Πρεσβεΐαις τῶν Ἀγίων σου καὶ σῶσόν με· εἰς δὲ τὸ δ' πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τελευταῖον δὲ λέγεται τὸ Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

11. Τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιεπιστάτηγοι Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προφῆται Θεοῦ καὶ Παρόδρομοι τῆς Χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Πέμπτῃ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν τοῖς Μύροις. Ἄγιε.

Τριψίδιου Προσόμοια και γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταξίωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις ¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν χῦμα, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, εἰτα τὸ Τρισάγιον αὐθις, Κύριε ἐλέησον ιδ' καὶ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, Εἴη τὸ ὄνομα ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλόγησω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὐστὴς Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελεῖται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς. . . καὶ ἄρχεται

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

21. Ὁ Διάκονος (ἐὰν ᾖ) Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς. . . καὶ ὁ Προεστὼς λέγει τὸν Προοιμιακόν, εἰτα συνάπτενται τὰ Πρὸς Κύριον ¹³. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναιίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προ-

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν δ' φορὰν πρὸς δὲ ἦρα τοὺς δόξα-μοὺς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

13. Τὰ πρὸς Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις νὰ λέγωνται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὁμῶς τῶν Ἱερῶν λέγουσι ταῦτα καὶ καθ' ἐκάστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἰτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψίδιου δ' Μαρτυρικά τοῦ ἡχοῦ καὶ ἄλλα τόσα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐδομαδος.

σώμοιον Θεοτοκίον (ἡ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας ¹⁵. εἶτα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω, ἡ Μ. Συναπτὴ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τὸ

Ἀντί Χερουβικόν
 Νῦν αἱ ἐνδύμεις τῶν οὐρανῶν σὶν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ¹⁶. Ἰδοὺ Οὐσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν. ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλουῖα.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἡ Ἐκφώνησις Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα. καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν. ὁ Ἱερεὺς Τὰ Προηγιασμένα Ἄγια τοῖς Ἀγίοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλουῖα. Μετὰ γόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Εἶτα ἡ ἐπισθαμβωτικὴ Εὐχὴ Δέσποτα Πατοκράτορ, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερ. εὐλογία Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐὰν ἦ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς Εὐλογήσω τὸν

15. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα, λέγει ὁ ἀναγνώστης Κέλευσον, ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀνημμένην ἐπιφωνεῖ Σοφία, ὀρθοί, καὶ στρέφων ἔπειτα πρὸς τὸν λαόν, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι· μετὰ τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ Βίβλην σοὶ πρὸς τὸν Ἀγναγνώστην, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει Σοφία εὐθύς ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμίων ἐλαφρῶς ψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὸ Κατευθυνθήτω, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ πάλιν τὸ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς μέχρι τοῦ Ἐνώπιόν σου θυμίων τὸν λαόν, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ Χορὸς.

16. Ἐνταῦθα ὁ ψάλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικρὸν σιγῇ ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Δώρων φέρων αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόνου θυμίωντος· ὁ δὲ λαὸς προσπεσὼν ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκυφώς μέχρις οὗ διέλθῃ ὁ Ἱερεὺς, διότι ἡ θύσια ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ φερόμενά εἰσιν αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθόντος τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ψάλτης τὸ μέλος ἀπὸ τοῦ ἰδοὺ θυσία.

Κύριον, καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπισήμως ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου (οὐχὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας), Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προτόμοιον σύμφωνον τῷ ἡχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ μετὰ τὸ Κατείνθηνθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰ δὲ ἐστὶ Παρασκευή, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡχοῦ, καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς ἑβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαιρουνται α') ἡ Παρασκευὴ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ᾗ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου· β') ἡ Παρασκευὴ τῆς ε' ἑβδομάδος, ἐν ᾗ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Βουλήν προαιώνιον καὶ δ' τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἁγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρα, Τρίτη, ἢ Πέμπτη, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

23. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἑβδομάδος ἑσπέρas ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητός ὁ Θεός, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἐγώ, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμὸν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰ, Κύριε ἐλέησον γ', αὐθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, ἐπαναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια Τὴν ἡμέραν διελθὼν χῦμα, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς Ἡ ἀσώματος φῶς τὰ Χερουβὶμ μέχρι τοῦ Τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν Ὡδὴν, τὸ δὲ Ἄγιε, Ἄγιε Τρισάγιε,

λέγει ὁ Ἀναγνώστης χῦμα, εἶτα τὸ Πιστεύω, καὶ ἄρχεται αὖθις ὁ β' χορὸς Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς ἐλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου. καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Πατοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πραεῖα τῇ φωνῇ τὰ Κατανυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξίωσον, ψάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, οὗ ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με· ἀφ' ε' ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς ἐξ' εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ β' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου. Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παναγία Θεοτόκε, καὶ ὁ β' Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς. καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἀμοιβαδὸν Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἴαν ᾗ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εἰρήνη πᾶσι, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα πολυέλεε, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιάν αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, ψάλλε-

17. Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἐβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἐσπέρας καὶ ε' ἐβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοδοκίου.

ται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Πάντων προστατεύει ἀγαθῇ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἐβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριψόδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἁδικὸν Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἄδελφοί δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ καθιξῆς, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, τὸ Εὐλόγησω τὸν Κύριον, Εἰπὴ τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπολυτίς, ὁ ψαλμὸς Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοί δις, τὰ δ' τοῦ ἡχοῦ Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.*

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξω

18. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἁδικὸν Χριστέ.

τὸ στόμα μου ἀνὰ σ' Τροπάρια ἐν ἐκτίτῃ Ῥῶδῃ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτοκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον ¹⁹, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πιστὶν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα ²⁰, Κύριε ἐλέησον μ', τὸ Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ εὐθὺς ἀνευ μετανοιῶν τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε κτλ. ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ Καταξωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χερῶν ψαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· εἶτα τὸ Εὐξώμεθα, καὶ μετ' αὐτὸ ὁ δ' Χορὸς ψάλλει Τὴν ὡραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν ²¹.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα τοῦ τυχόντος ἡχοῦ· εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν' ψαλμὸς γράμ, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀπὸ γ' Ῥῶδης, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταδασταί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀγιωσύνης δωρεὰ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἱμπελος, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ

19. Τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐν ἡ) ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶτα εὐλογεῖ τῶν Χορῶν, ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη· ἰσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρόνῳ ἀνευ μανδύου κρατῶν Χαζράνιον.

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐν μὴ τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος ὡς Σαβῶτα), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ ὡς ἀπαρχῆς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἐβδομάδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου· ὅπου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου εἰδίσται νὰ ψάλληται εἰς τὸν Ὅρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρόν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρυσίου Κανόνος τοῦ ἡχοῦ, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεκρυσίου ὁ αὐτοῦ ἁγίου Θεοδώρου Κανὼν δ' ἐν τῷ Τριώδιῳ Θεοῦ δε. Θεόδωρε ἐρημίτην

καθίξης ἡ Λειτουργία, ἐν τῇ ψάλλομεν τὰ Τυπικά καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς. Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξιόν ἐστίν. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον*, εἰτα γίνεται ἡ εὐλογία τῶν κολλούων καὶ Ἀπολύσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

28. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἡ Χάρις ἐπέλαμψε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγερὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, τὸ Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ Ἀπολύσις²².

29. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς καὶ ὦν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου* καὶ ὁ Ἐξεψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔχγου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Καταβασίαι θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος καὶ ἅπανα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου

22. Κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθενται κόλλυβα καὶ ψάλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ *Μετὰ πνευμάτων δικαίων* κτλ. καὶ μνημονεύει ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Βασιλέων, Πατριάρχων, Ἀρχιερέων κλπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελευτησάντων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

καὶ τὸ Θεοτόκον. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ
Τριωδίου δ', Δόξα Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας,
Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σω-
τηρία.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυ-
ρίου, ἀκοιστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέ-
σεις οὗτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυ-
ρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.

Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζον-
τας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων.

Σώσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ
ἡ γῆ.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξο-
μολογήσομαι σοί.

Τὴν ἄχραν-
τον Εἰκόνα...

Μετά τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Τὴν ἱερῆαντον Εἰκόνα σου*, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*. ἡ ἐπισθάμβωνος εὐχή²³ καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Μετὰ τὴν Ἀπολυτίν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίσης καὶ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξεληθόντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες ἱερεῖς· τότε ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα καὶ ὁ Πατριάρχης ποιεῖ Εὐλογητὸν*, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων* κτλ. εἰτα μνημονεύει πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τελευτησάντων ὁρθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς, ὁ Χορὸς *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυσις*.

31. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ δ' Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψύδου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναίου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίον, Εἰσοδός, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Μ. Προκειμενὸν *Ἐδωκας κληρονομίαν μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε*, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ *Ὅτι σοῦ*, γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί δις*, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθέξης, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος δις*, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ

23. Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελουμένης τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ἐπισθάμβωνος ἡ συνήθης τοῦ Χρυσόστομου, διότι ἐν τοῖς Εἰλητοῖς οὐχ εὐρηται ἡ λεγομένη τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀλλὰ τὴν α' Ἰανουαρίου κατ' ἐξαιρέσειν οὕτως εἰπεῖν λέγεται ἐν Ἀγίῳ ὅρι ἡ φερόμενη αὕτη τοῦ οὐρανοφάντορος

νὸν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου β' Στάσις κτλ. ὡς εἴθισται (Ἰδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρώσιμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἐβδομάδος ἡχοῦ, ὁ Ἀμώμος εἰς β' Στάσεις (δρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐτεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, εἰτα τὰ Τροπάρια Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλας, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε' Ὤδης· ἀπὸ τῆς ε' Ὤδης, ἀρχονται τὰ Τριώδια μέχρι τῆς θ', προταττομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὤδης, Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώων, καὶ τὸ Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Μαρτυρικά τοῦ τυχόντος ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ φάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω. Εἶδομεν τὸ φῶς, εἰτα μνημονεύονται αὐθις τὰ δνέματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα

τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Ἐἰς τὰ Ἀποστικά, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δοξὰ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀντίφωνε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπολύσις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἔστιν. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστασιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Καθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολογίον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψύδου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψύδου διάταξις τοῦ Ἑωθίνου Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ²¹, Δοξὰ *Τοῦ ἐν σκότει ἀμαρτημάτων*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μνηστῆρες τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπολύσις.

Τὸ ἑσπέρας δὲ τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἑσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος ταύτης δὲ ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες

21. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰώνων Τροπάρια τοῦ Ἁγίου ψάλλονται. Στιχοὶ τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας

Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα Χριστῇ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ συμμαχήσας Κύριε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα Σῶσον Κύριε, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς καὶ ὢν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπανα καὶ τὰ Ἀξίῳ ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν διὰ β', ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριψύδου εἰς ἡ'· πρῶτον ὁ Εἰρμὸς Ὁ θεϊότατος προετύπωσε, εἶτα εἰς τὸ α' Τρεπάριον ἐκάστης Ὠδῆς Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριψύδου κατὰ σειρὰν, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβάται Ὁ θεϊότατος προετύπωσε καὶ ἅπανα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψύδου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριψύδου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵμους²⁵, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσέμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὸ Χερῶν τὸ Ἀσματικὸν καὶ γίνεται ἡ Εἰσόδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐρεῖξς. Οἱ Χερεὶ κατερχόμενοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βόρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλην ψάλλοντες, ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡύτρεπτον μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσας αἶρει αὐτὸν

μου δύνασθαι καὶ τὸ οἱ ἱερεῖς σου, κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁδοὶ σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται

²⁵. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται.

✓²⁶ Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται τὰς ἐκτελεστικὰς Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπασσάσθαι αὐτὸν τὸν τίμιον Σταυρὸν.

ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἑξαπτερύγων, καὶ δύο θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριμικυρίου κρατοῦντος τὸ Διδάμβουλون· ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ἵσταται προηυτρεπισμένον τὸ τετραποδίον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἰτα βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ *Σοφία*, ὀρθοί, καὶ θεὶς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυρειδῶς ψάλλων τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἰτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ στὰς ἐνώπιον τοῦ τετραποδίου, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων *Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἅπαξ*, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀναμῖαν· ἔπειτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ ταξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὀρφικῆλοι²⁷, ψαλλόντος τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Ἰδιόμιλον *Δεσθε πιστοὶ*, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ὄψος τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλῶτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ ὄψος τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Σῶσον... ὁ ἄριστος ἐκ...

27. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ οἱ ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκολουθῶν περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λάβωσιν ἄνθη, ὡς εἰθισται, ἐκ τῶν χειρῶν

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἐ-
στησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς

ὑψωθῆσθαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθῆ-
σθαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς . . . ἐκ
νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ὡψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλό-
γησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἕπαρον αὐ-
τοὺς ἕως τοῦ αἵωνος.

Τὴν ἀχαρ-
τον Εἰκόνα
σου...

Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον
Κύριε, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ,
ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέ-
σποτα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνι-
κὸν Ἐπιμειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τὴν τοῦ Ἐσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν
δρα ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος,
εἰς τὴν α' Ὡραν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων Τὰ διαθήματά
μου, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ
Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίνῃ ρομφαίᾳ. Εἰς τὴν θ' Ὡραν,
ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἴθισται. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς
Τετάρτης, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ
ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ.

αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουσι πλείονες Ἱερεῖς·
εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τοῦτο, καὶ οἱ
Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριψῶν Ἰδιόμελα, μέχρι οὗ ἀποπέρατῳ τὸ
ἔργον αὐτοῦ.

28. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ ἐδιακονικά τῶν φωτισομένων
ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἐβδομάδι ταύτῃ δρᾷ § 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Πρρομοια δ', Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριφδίου Ὡμοιωθὴν Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἰτα τὸ κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ καταβάσαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στοιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων στίχων Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ, Δόξα Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νασοῦ, Κοντάκιον Τῇ Ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, τὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν δρᾷ ὁπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου Μεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ψάλλομεν τὸ Ἱδιόμελον *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν οἷς, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριφδίου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφαβήτον Στιχηρὰ, Εἰσόδος Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ καλῆξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.*

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανὸνα μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· ἀφ' ε' ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάχιον, τὸ Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, τὸ ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπίλε ἀμιόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα . . . Ὑπερένδουε ἀειπάρθενε Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, ἡ ἀπολυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Εὐδῶμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.*

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τὸ Ἀλληλούια ιβ' μετὰ τῶν συνήθων στίχων καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἡχου. Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὡδὴν τοῦ Τριφδίου, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ στιχολογοῦμεν τὰς ἑννέα Ὡδὰς (ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ διατάξει τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς· Ἰδε § 18), εἰτα τὴν α' καὶ γ' Ὡδὴν ἐκ τοῦ μηναίου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἰρμόν, τὴν Αἰτησίαν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Τριφδία τῆς δ' Ὡδῆς τοῦ Τριφδίου, τὴν ε' καὶ ε' τοῦ Μηναίου, τὸν Εἰρμόν καὶ τὴν Αἰτησίαν, Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· εἰτα τὰ τροπάρια

τῶν μακαρισμῶν μετὰ στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με*, ἀκολουθῶς τὰ Τριψόδια τῆς ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμὸς Ὁν στρατιαί* μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς *Ἀσπόρου συλλήψεως καὶ τὸ Ἀξιόν ἐστιν*, ἀκολουθῶς τὸ *Φωταγωγικόν*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα*, *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν*, καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων δις καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἁπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον *Ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέησον μί', Ὁ ὢν Εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ ἀρχόμεθα τῶν ὥρων, ὡς σύνηθες, λέγοντες, ἐν ἐκάστη τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου* εἰς τὴν θ' οἱ Μακαρισμοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς* καὶ Ἀπόλυσις.

47. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην* δις καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΤΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΟΥ ²⁹

48. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Κύριε ἐλέησον ιβ'*, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, τὸ *Ἐπακούσαι σου* (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατ'ἰού), τὸ τρισάγιον, τὸ *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰτα ψάλλομεν τὸ *Ἀλληλούϊα ιβ'* εἰς τὸν τυχόντα ἦχον μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν *Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων*, εἰς τὸ β' *Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου* καὶ εἰς τὸ γ' *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*, τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ³⁰ καὶ ἡ Αἵτησις, τὰ ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἡχου, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον τρο-

²⁹ Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τὴν Τετάρτην ἑσπέρας περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός, καὶ ἑνιαχοῦ ὁρθρου βαθέος τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

³⁰ Τὸ Ψαλτήριον, ἐνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, καταλιμπάνεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶν πρὸ τῶν Ὡρῶν.

πάριον (ἐκτός τοῦ Εἰρμού) τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς*, ὁ Εἰρμός *Στερέωσον Κύριε, ἡ Αἰτησις*, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἰτα ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς τῶν Τριψάδιων εἰς ι' μετὰ Στίχου (ἐκτός τοῦ Εἰρμού) *Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀκολουθῶς ἡ δ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ε' Ὁδῆς*, ὁ Εἰρμός *Ἐβόησα ἐν δόλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἡ Αἰτησις*, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, εἰτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψάδιου, καὶ ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς τῶν Μικχαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε . . . Ἀηστὴν τοῦ Παραδείσου* κτλ. εἰθ' οὕτως ἡ ζ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριψάδια, ἀκολουθῶς ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος Ὁδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα *Εὐλογοῦμεν Πιτέρα Ὡν*, μετὰ τὸ Καὶ νῦν *Ἀινοῦμεν*, εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμός *Ὁν στρατιὰ, ἡ Αἰτησις*, εἰτα *Τὴν Θεοτόχον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός*, καὶ ψάλλονται τὰ Τριψάδια, ἀκολουθῶς ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος, εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός *Ἀσπόρον συλλήψεως, ἡ Αἰτησις* καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χῶμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει, Π' ἠρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀποστιχα τῶν Αἰώνων, Ἀγμῶν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον*, ιβ' 31, τὸ *Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανόας καὶ Ἀπόλυτις*.

Τὸ πρῶτ μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ τακτικῶς ὡς εἴθισται (ἤτοι οὐχί Λιταί), εἰτα ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιτάχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν *Στίχους ε'* καὶ ψάλλομεν τὸ *Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ* δις, τὸ *Μαρτυρικὸν ἅπαξ*, καὶ τὰ *Προσόμια Βουλὴν προαιώνιον ἀνά μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ*

31. Οὕτω συνειθίσθη ἤδη καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ διὰ τοὺς ὁρθοὺς τῆς Μ. ἐβδομάδος ἰλλ' ἡ καθωρισμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Νηφ' ἐκτετέως, εἰτα τὸ Κύριε ἐλέησον, υ', Δόξα καὶ νῦν, τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὢν εὐλογητός, ἔπειτα τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ (ἴδε καὶ ὅπως ὁθεν ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).

ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσοδος, Φως ἱλαρόν. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπ., μετὰ τὸ Ἀξιόν ἔστιν, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τὸ Προσταχθὲν* μυστικῶς ἐκ β' ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξὶ τὸ στόμα μου εἰς ε'· μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν ψάλλεται αὖθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἰτα ὁ β' Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' Ὁδῆς Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ μέχρι τῆς ε', ὁ β' Χορὸς τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργασύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις· ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' Ὁδὴν *Οὐκ ἐλάτρευσαν* μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῷ ὁ Διάκονος)· ἀπ' θ' Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργασύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις³², εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ χῆμα. Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καὶ ῥῳ. Δεξά καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουθιμ, Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμώλυντε, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Εὐδώμεθα· εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα τὴν ὥριστητα, εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον *Τὸ Προσταχθὲν* μυστικῶς δις, τὸ Ψαλτήριον, εἰτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χῆμα καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξὶ τὸ στόμα μου εἰς ε'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς αὖθις τὸ Κάθισμα ἀπαξ, εἰς τὴν ε' Ὁδὴν τὰ Τρῳῖα· ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφῶδου, ἀκολού-

32. Τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῆς Ἀκαθίστου δεῖν ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτενεστέρον.

θως αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριψύδιων, αἱ Κατα-
 βασταὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαπο-
 στειλάριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω,
 Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Προσταχθέν.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοί, Τρο-
 πάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ
 τὴν Εἰσοδον, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον Τῇ
 ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ
 Ἐξαιρέτως, Ἀπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν
 τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

53. Μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεός, Δόξα σοι ὁ Θεός, Βασιλεὺς
 Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἡ'. Δόξα Καὶ
 νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακύνουσαι
 σου Κύριος κτλ. τὸ Τρισάγιον Σῶσον Κύριε καὶ τὸν Ἐξάψαλ-
 μον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεός Κύριος μετὰ μέλους
 ἀργῶς δις καὶ συντόμως δις μετὰ τῶν ὀρισμένων Στίχων, τὸ
 Τροπάριον Τὸ προσταχθέν μυστικῶς δις ἀργῶς καὶ τὸ γ' σύν-
 τομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ α' Στάσις τῶν
 Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ
 ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, μεθ' ἣν αὖθις Τῇ ὑπερ-
 μάχῳ συντομώτερον δίχορον, ἡ Αἰτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ
 Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς ε' μετὰ τῆς Καταβαστικῆς ἐν
 τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ Αἰτησις, τὸ Τῇ ὑπερ-
 μάχῳ σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις,
 παλιν Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ
 μέγας στρατηγὸς ἀπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' ᾠδῆς μέχρι τῆς
 ε' καὶ εὐθὺς τὰ Τριψύδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ
 εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, αὖθις Τῇ
 ὑπερμάχῳ δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις· εἰτα, μετὰ

33. Ὅταν ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυ-
 κτός, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτον διὰ
 το μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ χόρῳ, καὶ εὐθὺς τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψύδου· ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριψύδων ὡς ἀνωτέρω ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν, ἐάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Τριψύδων, τὸ Ἐξαποστειλάριον εἰς, οἱ Αἶνοι εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἡ Ἐκτενὴς καὶ Ἀπολυσις.

Τὸ πρῶτὴ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὁπισθεν ἐν § 52 διατάξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστασιμα ε' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ', Δόξα Ἐθαυματούργησεν Χριστὲ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστασιμον Ἀπολυτικίον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπολυσις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁσθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριψύδης κανὼν, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστασιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριψύδου, ἐξ ὧν διὰ τὸν α' Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τὸν β' Ἀγία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστασιμα, τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψύδου· αἱ Καταβασαίαι Ἀνολέξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψύδου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογούμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, καὶ τῆς Ὁσίας δ', τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Στίχοι Ὑπομένων ὑπέμεινα, καὶ Ἐσθῆσεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου, Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* (εἰάν δὲ παρῇθην ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν* ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Δίνετε, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὅποια καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 31.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν Στίχους η', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελεῖ* δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐπιστάς, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελεῖ πληρώσαντες*, [τὸ μέγα] *Φῶς ἡλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἐποίησε κράτος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀσπὶλε ἀμόλυντε, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐζήμεθα*, καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον τὸ *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε Μαρτυρικὸν οὔτε Ὁκτώηχος ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον *Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κοῖ ὁ Ἄμωμος, τὸ Κάθισμα Κατοικίρας τῆς Μάρθας* δις καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ ἕτερον Κάθισμα Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας δις καὶ εὐθὺς Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μέχρι τῆς ε' Ὡδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὡδὴν τὰ Τριψόδια τῆς ε' Ὡδῆς, εἰτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψόδιου, αἱ Καταδασαί· Ὅθεν διοδεύσας καὶ ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίχου καὶ ἡ Καταδασία Κυρίως Θεοτόκον, εἰτα τὸ Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ ἡ' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ρηπίων*, ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*³⁵ κτλ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

63. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιανὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἡ χάρις εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σή-

35. Τῷ Σαββάτῳ τούτῳ μνημόσυνον μετὰ κολλύδων ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ· μνημονεύονται δὲ τὰ ὀνόματα, ἀν' δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας μόνον τῶν τεσσάρων Τροπαρίων Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτλ.

μερον ἡ χάρις, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελῳ Χαίρε καὶ Εὐφραίνου, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἡ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν δις, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοὶ ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοὶ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ δὲ τελευταῖον δις τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ στόματος νηπίων, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἡ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς ε' ἄνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Μετὰ κλάδων θυμῆσαντες χῦμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί· Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, εἰτα τὸ Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀναγινώσκεται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐχὴ τῶν Βατῶν, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν ³⁶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοὶ.

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου κτλ. τὰ Ἀπολυτίκια Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Συνταφέντες σοὶ, εἰτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλοῦτα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βατῶν, εἰτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν βεζιάν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὁφικιάλοι.

66. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθὲς *Ἰδιόμελα Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*, δευτεροῦντες αὐτὰ, Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν *Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος*, *Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα *Ἐκ βατῶν καὶ κλάδων*, Καὶ νῦν *Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν*. Μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου *Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς *Ἀλλότριον τῶν μητέρων*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεός*. . . ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν³⁷, καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, ὁ Προεστὼς *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'* καὶ τοὺς ψαλμοὺς *Ἐπακούσαι σου Κύριος*, κτλ. [ἀναγινωσκομένων τούτων βραδέως, ὁ Ἱερεὺς θυμῷ τὸν λαὸν διὰ κατζίου]· μετὰ τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Προεστὰς λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὠρισμένων αὐτοῦ Στίχων *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*, τὸ Μέγα Ἀλληλουϊάριον δις, καὶ δις τὸ μικρόν καὶ τὸ Τροπάριον *Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἐρχεται* ἐκ τρίτου δις, μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν *Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτομεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, λέγοντες *Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἢ τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς*, καὶ εἰς τὸ τρίτον *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*· εἰτα τὸ Ψαλτήριον³⁹ καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειρὰν

37. Ἡ αὕτη Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ ἀννάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὁρθροὺς τούτους, εἰτε χάριν τῆς συν-

Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξυνώθηναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν ψαλμὸς καὶ τὰ Τριώδια ἀνὰ ε' ἐν ἐκάστη Ὠδῇ, καὶ αὖθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολογιον καὶ τὸ Ὑπομνημα τοῦ Τριωδίου· εἶτα ἡ ἡ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δόξα, λέγομεν *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον*, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν *Αἰνοῦμεν*, *εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*· εἶτα *τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὖθις*· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ', καὶ ψάλλομεν τὰ δ' τῶν Αἰνῶν *Ἰδιόμελα εἰς 5. Δόξα καὶ Νῦν, Κύριε ἐρχόμενος*. Εἰς τοὺς Αἶνους⁴⁰, ἰσθῶμεν Στίχους δ', τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα καὶ μετὰ τὸ *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν*, ἀρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον. Κοντάκιον *Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον 6⁴¹*, *Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετανόας, ἡ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν⁴²*.

68. Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὁραὶ Λιταὶ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου *Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται*, καὶ τοῦ Κοντακίου *Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*· εἰς τὴν δ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν *Παράγια Τριάς, ἡ Ἀπόλυσις*, καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.

69. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὰ Πρὸς

τομίας εἶτε καὶ διότι εἰσι πέντε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος, καὶ ἀναγινώσκεται ἰδιαίτερος τὸ πρῶτ' ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· ἀλλ' εὐχῆς ἔργον ἐστὶν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοῦλάχιστον τῶν πέντε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ἡ βάσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφή ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 3 ὑποσημ. 3.

40. Εἰς τὸ *Δίνετε* ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς ἀγίας εἰκόνας τῶν παθῶν καὶ εὐλογῆσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸ παραθρόνιον.

41. Ὁρα σημειῶσιν 31.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ἀκολουθίαις ἡμέραις, ἴτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἶτε τὴν πρώτην, εἶτε ἀφ' ἑσπέρας γίνεται ὁ Ὁρθρὸς τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει βιωῶς συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ'.

Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα Καὶ νῦν *Δευτέραν Εἶδαν*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φως Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸ *Σοφία*, ὀρθοί, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς εἰθίσται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἀρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ 6' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς *Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει*, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολουθῶς τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ*.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἀπαρallaχτικῶς κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθείσαν διάταξιν. (Ὁρα τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ).

72. Τὸ πρῶτ' πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἑτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταὶ ὡς χθές· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοὺ σοὶ τὸ *τάλαρτον*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φως Ἰλαρόν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἐσπέρας, τὸ Μ. Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἀρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ α' Χορὸς· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς *Τὴν ὑπερφυνῶς σαρκί*, τὸ Τρισάγιον, *Κύριε τῶν δυνάμεων* κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον*, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Η Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαρallάκτως⁴³ ὡς διετάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτ' ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, καταλιμπανόμενων τῶν δ' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συχνάκις ἐν ἑκάστῃ Προηγιασμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τρισι τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἀναγινωσκομένου, ἐπίσης ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὁραὶ λιταί, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρά, ἅπερ ὡς Αἶνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθέξης ἡ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἥτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἑσπέρas ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστιν, ψάλλονται τὰ Τριώδια Ἀνώγειων ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· ἀπ' οὗ ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μί', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ Στίχων τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἥχον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἡμέρας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, καὶ ὁ Κα-

43. Τῇ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται ὑπὸ τοῦ δ' Χοροῦ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ὅπερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

νὼν ἀνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ Καθίσματα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὸν Εἰρμόν τῆς η' ᾠδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις *τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ. τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ', οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν, τὸ Σοὶ Δόξα πρέπει χῦμα, *Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν*, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δολιότης. Καὶ νῦν *Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν *Γέννημα ἐχιδνῶν*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἴτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Χερουδικὸν καὶ Κοινωνικὸν *Τοῦ δειπνου σου τοῦ μυστικοῦ*, τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, ἔπειτα *Εἶπὲν τὸ ὄνομα Κυρίου*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεός...* ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νύφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός κτλ. καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ⁴⁴

80. Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτός, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς λέγει *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἐγώ, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος* (βραδέως ἕως οὗ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεὺς), εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Προεστὼς τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλλη-

44. Ὅρα ἰδιαίτεράν κατ' ἑκτασιν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὥς γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις εἰς τὸ Παράρτημα.

λουτήριον ἐκ δ' καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ μαθηταὶ δις ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δειπνῶ τοὺς μαθητὰς, μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ 6' Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος δ' 5' Χορὸς ψάλλει Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι (ὅπερ καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμβάνεται), καὶ ἀρχεται τοῦ δ' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιῶς σε τρόπος Ἰούδα καὶ τὸ γ' Εὐαγγέλιον· εἰτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς, καὶ τὸ δ' Εὐαγγέλιον· εἰτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Κατὰφα ὁ Θεός, καὶ τὸ ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε', ὅτε καὶ γίνεται ἡ ἐξοδος τοῦ Σταυροῦ, ὡς συνειθίσθη ἤδη σχεδὸν πανταχοῦ, εἰτα ἐξακολουθοῦσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, καὶ τότε λέγεται τὸ ε' Εὐαγγέλιον· εἰτα ἀρχεται ὁ α' Χορὸς τοὺς Μακαρισμοὺς· τούτων συμπληρωθέντων, ψάλλεται τὸ Προκειμένον Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' καὶ τὸ ζ' Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ η' Εὐαγγέλιον· εἰτα ὁ α' Χορὸς ἀρχεται τοῦ Κανόνος Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἀνὰ δ' Τροπάρια ἀφ' ἐκάστης Ὁδῆς ἄνευ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἡ Ἐκφωνησις Τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ θ', τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ' καὶ τὸ θ' Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α' μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τὸ ι' Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν, καὶ τὸ ια' Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ' ὃ τὸ ιβ' Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ τοῦ ἁμῶνος, τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ', εἰτα Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος, Σοφία, Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, ὁ Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ἐποιεῖναι

διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . . κτλ.
καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α' πρωτὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς τὸ Βασιλεῦσ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάκιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡς Δέξαι Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς α' Ὦρας, εἰτα Δέξαι Σταυρωθέντος σου Χριστέ. Καὶ νῦν Τί σε καλῶσωμεν καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψαλλῶν τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου Ἰνα τί ἐφρόνισαν ἔθνη, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὖθις ὁ α' Δέξαι Καὶ νῦν Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις· ἀκλούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εὖθις Τὰ διαβήματά μου, τὸ Τρισάκιον, τὸ Κοντάκιον Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν Χριστέ τὸ φῶς, καὶ ἄρχεται ἡ γ' Ὦρα⁴⁵.

Εἰς τὴν γ' Ὦραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορὸς· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δέξαι Καὶ νῦν Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Θεέ, καὶ ἄρχεται ἡ δ' Ὦρα.

82. Εἰς τὴν δ' Ὦραν, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμα μου χολὴν τὸ β' Δέξαι Καὶ νῦν Δεῦτε χριστοφόροι λαοί, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ ἄρχεται ἡ θ' Ὦρα.

83. Εἰς τὴν θ' Ὦραν, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ Σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται Δόξαι Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέ-

⁴⁵. Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς Ὦρας θυμῷ διὰ κατ' οὐλὴν ἀνά τας Διάκονους κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐκουσίμως τὸν συνήθη μανθάν.

σον τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλον, ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ ὡσαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὃ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχή Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἀρ-
χεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' Ἰδιόμελα Πᾶσα ἡ κτίσις κτλ. εἰς ε', Δόξα Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, Καὶ νῦν Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ὃ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' ἀμβωνος τὸ Εὐαγγέλιον· τὸ Εἰπωμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, καὶ μετὰ τὸ Εἰη τὸ κράτος, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλιν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἀρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀποστίχα, ἐξ δὲ Ἱερεῖς ἀσκεπεῖς ἐνδεδυμένοι φελώνια καὶ αἰρόντες μετ' εὐλαβείας ἐπὶ κεφαλῇ· τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ὅπου ἱσταται ἡ ὑπηρετισμένη τὸ Κουβούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἱστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστίχων, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον, εἶτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουβουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης βραίνει μὲ εὖσσμα ἄνθη αὐτὸ, ὃ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὁφφικιάλοι· ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν Σε τὸν

ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἰτα τὸ Νδν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φόβου ἐδείχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΡΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτός⁴⁶ ἀναγινώσκεται συνήθως ὁ Ἀμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου παραλειπόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, Δόξα Ὅτε κατηλθες δλόκληρον, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος· εἰτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Σινδόρι καθαυτῇ ἄπαξ, ἀργῶς, Δόξα Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως,⁴⁸ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε', ἐν ἐκάστῃ δὲ Ὡδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Τὸν τάφον σου Σωτὴρ ἄπαξ καὶ τοῦτο ἀργῶς⁴⁹ ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ἰπόμνημα τῆς ἡμέρας,

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται περὶ τὸ μεσονύκτιον ἵνα καταλείπωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς οἰκονομίαν καὶ εὐκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφῶν, ἥτοι περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός· ἀναβάλλεται δὲ ἡ Λειτουργία τὴν πρωΐαν, καὶ οὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρος ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τότε ὁ Ἀμωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρωτὶ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

48. Ἦδη λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἔξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηροτρικῆρων.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος· εἰτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ, εἰς τὸ τέλος τῆς θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, καὶ ψάλλων τὸ *Ὡ ζῶν ἐν τάφῳ*, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον καὶ θυμῷ αὐτὸν σταυροειδῶς, ἀκολουθῶς δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἱστάμενοι ἐν χοροστασίᾳ ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στασεως, ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἰτα αὖθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι ὑψόγηται σου τὸ ὄνομα*, καὶ ἄρχεται τῆς β' Στασεως *Ἀξιόν ἐστιν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων*· εἰς τὸ τέλος πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν* καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στασεως *Αἱ γενεαὶ πάσαι*· εἰς τὸ *Ἑρραναν τὸν τάφον* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανὸν καὶ βραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στασεως, αὖθις Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς*, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια· καὶ τούτων πληρωθέντων, ἡ Συναπτὴ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ *Ἐξαποστειλᾶριον Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ'* (τοῦτο καὶ μόνον), εἰτα τὸ *Πᾶσα πνοή* καὶ οἱ Αἶνοι⁴⁹ εἰς δ'· *Δοξα Τὴν σήμερον μυστικῶς*, καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.* εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Ἀσματικὸν Ἄγιος ὁ Θεὸς* ὑπὸ τῶν χορῶν προπορευομένων τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγοῦνται οἱ ἱερεῖς, εἰτα ἔπονται οἱ ψάλται, μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἀφροντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἔξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανελθὼν ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Εἰρήνη πᾶσι· Σοφία*· ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον καὶ θυ-*

49. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, προσκυνεῖ τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν Θρόνον· ὡσαύτως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, προσέρχονται ἀνά δύο, προσκυνοῦσι καὶ ἱστανται αὖθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

μὲν κύκλῳ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν προπορευόμενος ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπιταφίου, εἰτα⁵⁰ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ* μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος, ἐπομένως τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ὃ δὲ Ἀναγνώστης ἐξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τὸ Προκειμενον, τὴν Προφητείαν καὶ ἀκολουθῶν τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον, ἔμπροσθεν τῆς ὥρας Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ εἴη* ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν βάβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἐκτενὴ Εἰπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν, ὁ Ἱερεὺς Σὸν γάρ ἐστι καὶ ἡ Ἀπολυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειωθείσα ἦτοι Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη) καὶ ἄρχεται.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα* ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βσιλεία τοῦ Πατρὸς*. . . καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν Προοιμιακόν· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστώμεν στίχους η' καὶ ψαλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας εἰς δ'. Δόξα *Τὴν σήμερον* μυστικῶς, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν καὶ εὐθὺς* τὰ Ἀναγνώσματα α' *Ἐν ἀρχῇ* ἐποίησεν ὁ Θεός, β' *Ἐγένετο λόγος* Κυρίου πρὸς Ἰωάν· καὶ γ' *Ἐτους* ὀκτωκαιδεκάτου μέχρι τοῦ στίχου τῆς ζ' *Ῥδῆς* Εὐλογημένοι εἰ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐνταῦθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι λέγεται μόνον τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ ἀπέθετο, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δυοῖν ἄλλα τροπάρια, τὰ ὅποια ἡ συνήθεια παρεσήγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα προτάττωνται τοῦ Ὁ εὐσχήμων.

51. Ἄν ὁ Ὁρθρὸς τοῦ Ἐπιταφίου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, ὅτε ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῳ, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνος τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

εις ἤχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦσθε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς ἡ' Ὠδῆς, εἰτα συναπτή μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ τέλος Ἀλληλούια οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ Βήματος ψάλλει εἰς ἤχον βαρὺν τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κριτὸν τὴν γῆν, διτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. διασκορπίζων δάφνας ἀπὸ τοῦ Βήματος καθ' ἅπαντα τὸν ναόν· οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' ψαλμοῦ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἁμβωνος Ὅψε Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἤχον πλ. α' Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν αὐτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβιμ καὶ τὰ εξαπτέρυγα Σεραφεῖμ, τὰς δυνεῖς καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον Ἀλληλούια· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέσθω ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σφῶν ἡμᾶς, Ἀλληλούια. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς ἤχον β' εἰρμολογικῶς· Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἀηστοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ Εἶη τὸ δρομα Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγήθη ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἴδε Προθεωρίας § 16 καὶ ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὧραν ε' τῆς νυκτὸς εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναφ' ὁ Ἱερεὺς
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Πατριάρχης Δόξα σοι ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεὺς οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέη-
σον ἡμῶν, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν'
ψαλμὸς χῦμα, εἴτα ψάλλεται μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν Δόξα σοι, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε' καὶ μεθ'
ἐκάστην ᾠδὴν ὁ Εἰρμὸς, τὸ Κάθισμα οὐ ψάλλεται. Εἰς τὴν
δ' ᾠδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ
δικηροτρικῆρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἀγίας Εἰ-
κόνας καὶ ἐτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρ-
χεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατι-
κὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν
τοῦ Κανόνος, λέγεται ἐνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ
Τροπάριον Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ἐκτενὴς καὶ
Ἀπόλυσις. Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευομένων τῶν Ἀρχιε-

1. Εἰθίσται ἐν τισὶ μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρ-
χιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὑψίστης Πύλης μετὰ δικηροτρικῆρου ἀνημμένου

ρέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλων ἄργως μετ' αὐτῶν τὸ Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν· ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ Καὶ ὅπερ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὅψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ² καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρίς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ψάλλει τὸ Τροπάριον Χριστοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τρίς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν· ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνά ε' Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ ὠδῇ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε· εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν· μεθ' ἐκάστην ὠδὴν, ἡ Καταβασία, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' ὠδὴν, Ὅτι σὸν τὸ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν ς' Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Εἰς τὸ κράτος, εἰς τὴν η' Ὅτι ὑψόλογηται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν θ' Ὅτι σὲ αἰνεῖσαι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν ὀρθρον χομα· ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἰτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἀπαξ ὑπὸ

ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ **Λεύτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπόμενου φωτός**

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκεται ὑπὸ τινῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περικοπιζομένων τῶν ὁπὲ τοῦ τέλους τοῦ ἱεροῦ ἔδαφους μέχρι τοῦ ἱερῆς ἡτοι ἀπὸ τοῦ κήκελ με δύνονται μεταβαλίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ οἶ δὲ ἐνδεκά μιῇται μέχρι τέλους· Ἐν ἄλλαις διῃς ἐκκλησίαις καὶ πόλεων καὶ Μονῶν λέγεται τὸ δεύτερον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον **Διαγενομένων τοῦ Σαββάτου**.

τοῦ Πατριάρχου καὶ δις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ψάλλεται ἡ ζ' καὶ ἡ Ῥδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ῥδὴ μετὰ τῶν ἐξῆς Μεγαλυναρίων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτὸ]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θελας, ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἤδη ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτὸ]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τριδευποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

ὦ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ νῦν Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξαμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτὸ]

Ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὅ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ, ἡ Αἰτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Ἀναστάσιμα Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοηθώμεν, ὁ δ' Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηδες μέλος τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ α' τὸ αὐτὸ, ὁ β' αὖτις τὸ αὐτὸ, καὶ ἄρχεται

3. Τοῦ τοῦ ψαλλομένου γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου ἐν εὐλαβείᾳ καὶ τάξει. τῇ προσηκούσῃ ἐνιαχοῦ ὁμοῦ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὕμνου πρὸς πλείονα εὐκόλῃαν καὶ τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, καὶ ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*, οἱ Χοροὶ τὸ Ἀμήν, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', εἰτα ὑπὸ τῶν Χορῶν ε' μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
θεοτόκου,
Σῶτερ, ὠ-
σον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡ-
μᾶς ὦ Θεοῦ,
ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀ-
νέστη ἐκ νε-
κρῶν.

Τὸ Εἰσοδικόν· *Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ*. Σῶσον ἡμᾶς, γὰρ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Κοιτάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούια, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς χῶμα⁶, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου *Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος*, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ*, εἰτα *Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις* παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς τὸ τέλος *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς *Ἀληθῶς ἀνέστη*, ὁ Πατριάρχης *Δόξα* τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς *Προσκυνοῦμεν* αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν· καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδων καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἵνα ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἴθος⁸.

4. Τὸ ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.

6. Τὸ μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν *Χριστὸς ἀνέστη* γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ εἶναι τὸ ὄνομα.

7. Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ μετὰ τοὺς Αἵνους πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν· ἤδη ὁμως καθιερώθη νὰ λεγῇται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ ὧρων, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, λέγεται ἡ ἑξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἀπαεὶ προλαβοῦσαι τὸν ὀρθρον. Εἰ καὶ ἐν τῇ τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα ᾧ ζωοφόρος, καὶ νῦν τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον, Κύριε ἐλήσων μ', Δόξα καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου κτλ. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ ὧρων, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, ὡς προείπομεν.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἐνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων προενδεδυμένων τὰς οικείας στολὰς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ἄργον, ἀκολουθῶς, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικηροτρικῆρων καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβειων τῶν Ὀρθόδοξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογάρδων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναόν, ὃ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ Διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιατῇ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἰτα ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῳ ἐν § 1 διάταξιν· ἀκολουθῶς ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειράν ε'· τούτων ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου, θυμιατῇ τὰς εἰκόνας καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς Δόξα Τὸν σωτήριον ὕμνον, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν ἄργῳς ὁλόκληρον ἔξω, εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ψάλλων τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης οὐσίας μέχρι τοῦ Οὐ μὴ πιστεύσω, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανομένας καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξί σου Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, ἡ ἐκφώνησις Εἴη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιχηρὸν Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ ἀκολουθῶς τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· τούτου

φαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὐθις εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χερῶν ψαλλόντων τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἑσπερινός.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑς ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυχτικοῦ ὠρισμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδυθεὶς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἱσταται μετὰ θυμιατοῦ ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δημοσύνῳ· ἀκροῦσθως ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' ὡς διευτυπώθη χθὲς ἐν § 1, εἰτα Συναπτὴ, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ψάλλεται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαρτάλαχτως· ἀλλ' ἀφ' ἑ' μόνον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· μετὰ τὴν ἡ' Ὁδὴν, ὁ Διάκονος λέγει Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυνარίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας (δὲς, κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἵους, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθὲς· μετὰ τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χῦμα, καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τηρεῖσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς ἀναγιγνωσκόμενου Εὐαγγελίου.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
ς' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Νίκην ἔχων Χριστὲ, καὶ δ' τῆς Ζωο-
δόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυ-
ναστείας σου Πηγῇ, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσόδος,
Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς
μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἀρχεται
ὁ 6' Χορὸς, Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ, καὶ τὰ γ'
Προσόμοια τῆς Θεοτόκου, Δόξα Σαλπίζωμεν φιλόφοτοι ἐν
ὕμνοις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'
καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ
Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνὰ δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεο-
τόκου λέγομεν Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰς τὸ τέλος ἐκά-
στης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς
ἐν § 4. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα, καὶ
ψάλλεται τὸ Κάθισμα Τὴν ἀέναον κρήνην καὶ ζωηρὰν ἀπαξ-
ᾶφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον
τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς,
τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ
Ὠδὴ τῶν Κανόνων· εἶτα ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων,
εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὸ Ἐξα-
ποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα
Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀρχε-
ται ἡ Λειτουργία.

8 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ
Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, τὸ Προλα-
βοῦσαι τὸν ὄρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου Ἐξ ἀκρωτίτου σου πη-
γῆς Θεοχαρίτωε, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλ-
λεται τὸ Μεγαλυνᾶριον Ὑδωρ τὸ ζωήρρυτον τῆς Πηγῆς,

Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπι
σθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' χῦμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προει-
σημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς,
ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ
τῶν Χορῶν ἀνὰ μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ α'
Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ
ς' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπό-
στιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ
ἀνείλαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μνήματος
ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλ-
λεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἰτα ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς
καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β'
[Εὐλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς,
ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύ-
ριον⁹ καὶ ὁ Κανὼν εἰς ε' ἀνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπα-
κοὴ Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ
Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς,
αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Κατα-
βασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου, τὸ Ἅγιος Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, καὶ ὁ Στίχος Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν¹⁰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ.

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται μετὰ τὰς Καταβασὰς ὡς καὶ
κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδεμίαν
μνείαν ποιοῦμενον τοῦ ἁγίου κυρίου, καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἐστὶ Δεσπο-
τικὴ ἑορτὴ, οὐκ ἀπεικόντως παρελείπετο τὸ Ἅγιος κύριος τὴν σήμερον
ἡμέραν.

Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, καὶ τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν *Ἐπαίρει Ἱεροσολῆμι τὸν Κύριον*, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν *Εἴη τὸ δογμα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ τὰ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν εἰς ἤχον α' *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον *Τίς Θεὸς Μέγας* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν *Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*, καὶ τὰ β' Κατανυκτικὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, τὸ εἰς τὸν α' ἤχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτ. ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' πρώτα Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν *Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνέλκαστον*, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα *Τὸν τάφον σου Σωτήρ*, κτλ. εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων δις*, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κά-

θισμα τοῦ Μηναιου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου, τὰ δ' Ἐξαποστειλάρια ἑνὰ μίαν. Εἰς τοὺς Αἰνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαβδίτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τῶν Μυροφόρων, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων¹. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ δ' Καθίσματα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασίαι τοῦ

11. Ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγινωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος, καταλαμβάνεται συνήθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολουθοῦσας Κυριακάς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν ὅθ' Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
ιερόν, Δόξα τῷ Ἑωθινὸν Μετὰ μύρων προσελθούσαις, Καὶ
νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον
σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ
Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειρὰν,
τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπό-
στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα
Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δογμα Κυρίου καὶ Ἀπό-
λυσις. *Προσμενέει 32η εὐδοκία*

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐσπέρας, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφό-
ρων πρῶτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Αἱ Μυροφό-
ροι γυναικες, Καὶ νῦν Παρηλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλό-
μενον τὸ φῶς, τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων καὶ Ἀπό-
λυσις.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεν-
τηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέ-
ρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν.

Τῇ Δ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παραλύ-
του γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσό-
λυμα, Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ
Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πά-
σχα ιερόν. Δόξα Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, Καὶ νῦν
Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραινέσθω τὰ Οὐρά-
νια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ,
καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, τὸ Τρις-

ἅγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ῥῆμα παράλυτον, Καὶ νῦν Τὴν ὡραιότητα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἰνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ Πάσχα ἱερὰ, Δόξα Κύριε τὸν Παράλυτον, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσόδον τὸ Ἀπολυτίκιον· Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Συμφώνως Παρθένε¹², Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δόγμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης, καθ' ἣν καὶ ἀποδίδεται.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤῆς Τῆς ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

23. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Προοιμακὸς, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μεσούσης. Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν, Στίχοι Μ· ἡσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Δόξα Καὶ νῦν Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

12. Οὕτως εἰθίζεται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, πρὸς ἐναλλαγὴν ὥς, νὰ λέγωνται τὰ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος ἀντὶ τοῦ φωτίζου, φωτίζου...

24. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ θάλασσαν ἐπηξ'ς, εἶτα ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταβασία Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν ζωὴν, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Προσимиакὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα Παρὰ τὸ φρεῖν τοῦ Ἰακώβ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα κερὸν. Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Μεσοσύνης ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς, καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοσύνης τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπλᾶς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλεγητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, αἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ α' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ β' τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὐθιᾶς τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε'

Κοντάκιον και Οίκος της Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον, και τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα, ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυνარიῶν και τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος, και τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' και Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. και τὸ Σήμερον σωτηρία,

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα και τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, και τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος και τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα, Εὐφραίνου ἀγάλλου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ δογμα Κυρίου και Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, και τῷ Σαββάτῳ, ὅτε και ἀποδίδονται. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ και Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, και τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδονται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διευτυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΣΤ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ὁ Προοιμιακὸς και τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' και γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε πυράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτήρα Χριστόν, και τὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα Δικαιοσύνης Ἡμε, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου και Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλήσεις, και τὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, και τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' και β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή

τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ τῶν ὁλῶν Δεσπότης δις, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ἡ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοσθ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

31 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβδά· Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημειούμενα κατὰ σειρὰν ε' Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ὀκτωήχου δ' Στιχηρὰ Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἦμιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκοῦσιον, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ ὁ Προεόρτιος Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στίχου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁμμάτωσας Χριστέ, καὶ τὸ ἕτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασαὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ στι-

χολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ *Καταβάσια Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*, τὰ *δ'* τοῦ *Τυφλοῦ Ἐξαποστειλάρια*. Εἰς τοὺς *Αἰνους*, ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ γ'*, τὰ τῶν *Αἰνῶν* τῆς *Κυριακῆς*, καὶ τὰ *γ'* πρῶτα ἐσπέρια τοῦ *Τυφλοῦ*. Δόξα Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Δοξολογία Μ.* καὶ τὸ *Τὸν συνάναρχον λόγον*.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ *Ἀντίφωνα* τοῦ *Πάσχα* καὶ τὸ *Εἰσοδικόν*. Μετὰ τὴν *Εἰσοδὸν* τὸ ἀναστάσιμον *Ἀπολυτίκιον*, τοῦ *Ἁγίου τοῦ Ναοῦ*, καὶ *Κοντάκιον τῆς ψυχῆς τὰ δμῶματα*, *Ἀπόστολος* καὶ *Εὐαγγέλιον* τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν*, *Κοινωνικὸν* τῆς ἡμέρας, *Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ *Ἀπολύσις*.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τριψαλμος, ἐν ᾗ λέγομεν *Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον*, καὶ *Κοντάκιον τῆς ψυχῆς τὰ δμῶματα*· εἶτα ἀντὶ τοῦ *Εὐλογητοῦ* ὁ *Θεὸς* λέγεται (ὡς εἴθισται νῦν) *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ *Ἱερέως* ἔσθθεν τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'* καὶ ἀνὰ *γ'* ὑπὸ τῶν *Χορῶν*, καὶ ἀπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ *Ἱερέως*, εἶτα ἡ *Συναπτὴ*. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν *Στιχηρὰ* τῆς *Ὀκτωήχου* *Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειρὰν ε'*. Δόξα *Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, *Εἰσοδος*, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας *Προκείμενον*. Εἰς τὰ *Ἀπόστιχα*, τὸ *Στιχηρὸν τῷ πάθει σου Χριστέ*, καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, καὶ *Ἀπόλυσις*.

36. Τῷ Πρωτῷ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ μεσονυχτικὸν τοῦ *Πάσχα* (δρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ *Ἱερεὺς* θυμῶν ἐνώπιον τῆς *Ἁγίας Τραπέζης* ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ὡς χθές· εἶτα ἡ *Συναπτὴ* καὶ ψάλλεται ὁ *Κανὼν* εἰς *δ'*, ἡ *Καταβάσια* ὁμοῦ, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, τὸ *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*, ἡ *Αἰτησις* καὶ ἡ *Ἐκφώνησις* ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Ἀπὸ *γ'* ᾠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον*, ἀφ' *ε'* τὸ *Κοντάκιον* καὶ ὁ *Οἶκος* τοῦ *Πάσχα*, καὶ εὐθὺς τὸ *Ἀνάστασιν*

Χριστοῦ γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ· εἰτα τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας ἐκ γ'*. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χῦμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέραις, μετὰ τὴν θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἄρχεται ὁ Προοιμιακὸς μετὰ τοῦ Δεστέ προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς ε' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἰσοδός, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπολύτις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὀνθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δ', οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τὸ Πάσα προῆ καὶ τὸ γ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν Οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι εἰς ε' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδὴς τὸ Κάθισμα ἀπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον.

καὶ τὸ τῆς ἐκτῆς Ὑπόμνημ. Αἱ Καταβασαί, *Θεῶ καλυφθεῖς*, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ μὲν α' Κανὼν ἀνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Ἀγγελοὶ τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότου . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω ἡ Καταβασία Χαίροις Ἀνασσα, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἁλλὰ-
λάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὑψίστος, φοβερός βασι-
λεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ
τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*

*Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου.*

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
ἐν πόλει ἁγία αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκειται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
χθησαν.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μονογενὴς Πόρ.

*Σῶσον ἡ-
μᾶς . . . ὁ ἐν
δόξῃ ἀναλη-
φθεῖς.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοι-
ξω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

*Ἀνελήφθη
ἐν δόξῃ.*

Εἰσοδικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ

πάμπιγρος· Σῶσον ἡμᾶς Ἡὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦτον, Κοινωνικὸν Ἀρέβῃ ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ⁴³.

Τῆς Ζ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα Ὡς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστήριον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑπερδεδοξαμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Καθίσμα τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασταὶ Θείῳ

13. Σημειωτέον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς ψάλλεται τὸ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν Εἰσοδὸν δεῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκτὸς δηλονότι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως)· Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστιν καὶ εἰς τὸ μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

καλυφθείς, και ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τὸ τῶν Πατέρων, και τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' και τῶν Πατέρων δ'. Δόξα *Τῶν Ἁγίων Πατέρων* ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ἑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. και τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' και δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Πατέρων, και τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν*· Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, και Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, και ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρallάκτως ὡς διετάχθη ἐν § 38 — 40, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, και τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλομεν ε' Στιχηρά, Μαρτυρικά δ' Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, και γ' τῶν Κεκοιμημένων *Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν*, Δόξα θρηνῶ και ὁδύρομαι, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, ἀντὶ Προκειμένου ψάλλεται τρεῖς φορές τὸ Ἀλληλούια ἐκ γ' μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φορές. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ Σταυρός σου Κύριε, και τὰ δύο Νεκρώσιμα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα Ἀρχή μοι και ὑπόστασις, Καὶ νῦν Προσβέλαις τῆς τεκοῦσός σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, και εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Προσβέλαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ

Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου, καὶ τὸ Αἰ ψν καὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκᾷ στη ᾠδῇ. Ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, εἰτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ δνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ Τριφδίῳ, Σαββατῷ πρὸ τῆς Ἀπόκρως, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰτα τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέχθη ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρως· τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, καὶ ὁ Ἀνωμος, καὶ μνημονεύονται τὰ δνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλας· εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· εἰτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς Ἐκστῆσι φρίττων Οὐρανὲ, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, τὰ ε' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' Στιχηρὰ Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, Δόξα Ὡς ἄνθος μαραινεται, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χῶμα, ἡ Συναπτή, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα Ἐχὼν ἀκατάληπτον, Δόξα Ἄλγος τῷ Ἀδάμ, Καὶ νῦν Ὡφθης ἐνδιαίτημα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια, Ὁ βάθει σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τείχος.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ (δρα ε' ᾠδὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ Κανόνος). Ἀποστολος Νεκρώσιμος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Ὁ βθεὶ σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν¹⁴· εἰτα ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων,

14. Τὸ ἀρχαῖον τυπικὸν οὐδὲν σημειοῖ περὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς Ἀπό-

καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς Τῆς ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακὸν, οὗ στιχολογοῦμεν· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου *Πεντηκοστὴν εορτάζομεν* εἰς ε' καὶ τὰ ε' τοῦ β' ἤχου *Εἶδομεν τὸ φῶς* εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε λαοί, Εἰσόδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε, τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν* ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰδεί πυρίνων γλῶσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ κτλ.

48. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτῇ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὔσης ὁψίας μέχρι τοῦ Ἄν τινων κρατῆτε πεκράτηνται· Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμὸν χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον· ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ· εἰτα φάλλεται ἡ θ' Ὡδῇ, τὸ α' Ἑξαποστειλάριον δις, καὶ τὸ β' ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Παράδοξο σήμε-

αρεῶ περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστάριον σημειοῖ τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀρυσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου μνήθηται εὐσπλαγχνε, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκει ἀπροσφύετς, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτίκιον τῶν ψυχῶν ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς, μὴ λεγομένου ἐκ συνθεσίας πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ρον εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ οὐράνιε Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεῦγεται ῥῆμα καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκου-
μένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλί-
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοὶ βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ
ὀλοκαύτωμά σου πανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε ἁ-
γαθὴ...

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μονογενὴς Υἱός.

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσε-
ται ὁ Βασιλεὺς...

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδω-
κας αὐτῷ...

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρησιμότητος.

Εὐλογητὸς
εἰ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσμεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ

Θεός ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μὴ τῆς φθορᾶς διαπειρᾶ κνοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνευμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου, Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ σημειωθείσα Ἀπόλυσις¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς 5' τὰ γ' τῶν Αἰῶνων Ἰδοῦμεθα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺς οὐράνιε, Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρὸν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχidiaκονος Ἐτι καὶ εἰ κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλίναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκροωμένου ἀσκεποῦς, ὁ Πατριάρχης λέγει τὰς Εὐχὰς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν 6' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε Δέσποτα Πατοκράτορ, ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὺν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἰπωμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ αὐθις ὁ Διάκονος Ἐτι καὶ εἰ κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἑτεραι δύο Εὐχαί· εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ Μονογενοῦς σου Πιστ' εἰτα τὸ Καταξίωσον Κύριε μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὐθις Ἐτι καὶ εἰ κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαί¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ τὴν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ πνευμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντατέλης ἀφ' ἡμῶν, ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὀρίζων τὸ πνευμά σου τὸ ἀγαθόν.

16. Ψαλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυθέντες τὰ ἱερά αὐτῶν ἄμφια, ἐξέρχονται μετὰ Δικηροτρικῆων καὶ ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἱστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἀρχεται τοῦ Προοιμιακοῦ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντίδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς Ἰλαρὸν ἔξω καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ψάλλει ἐκείθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1875 φέ-

Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι κτλ. Εἴη τὸ κράτος, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κτλ. εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν. ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· εἶτα μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Ὁρθρου ὁ Ἐξάψαλμος ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ β' Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', ὁ Ν. ψαλμὸς γῶμα καὶ οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα Τὸ Παράγιον Πνεῦμα ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αἱ Καταβασαίαι θείῳ καλυφθεὶς μόναι, εἶτα ἡ θ' Ὡδὴ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνῆγγειλας εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅσοι εἰς Ἑριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Χαίροις ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόανθρωπε, τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰδεί πυρίνων γλωσσῶν...

Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρλ-

ρονται τ εἰς αἱ Εὐχαὶ τῆς τελευταίας Στάσεως· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ αἵματος καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὗται Εὐχαὶ συνηνωμέναι εἰς δύο.

λάκτως ὡς διευτυπώθη ἐν § 47—49, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ¹⁹ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Χαίροις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἰδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τῇ Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ ἐξῆς Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

53. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τον Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 5' καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θεὸς χορδς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα Δεσπε πιστοὶ σήμερον. Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ῥδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χρῆμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὰ β' τῶν

19. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχους

Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ὡς ἐντιμον, ἐκλεκτόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις, Εἰδομεν τὸ φῶς, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ
ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Τ Η Παρασκευὴ περὶ τὴν 9 ὥραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερὶτζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὑπὸ τῶν Χορῶν, λαμβάνουσι καιρὸν ὁ τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοῦς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἑτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχidiaκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν* ὁ Πατριάρχης ἀρχεταὶ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. . . Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε* κτλ., ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρῷ, λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀποδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ἀρχεταὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλον *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προ-

πορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἱστανται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὁραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἱστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἑτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ὁ μὲν Πριμικήριος μένει ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον· ἐνῷ δὲ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ τρίτον Τὸ πρῶταχθὲν ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τρίς, ἀρχεται ἀναγινώσκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν θυμιῶν ἀνὰ τρίς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α' τῶν Οἰκῶν Στάσεως, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἐξέρχονται καὶ ἱστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α' καὶ γ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεὶ διὰ σχήματος προτκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, πληρουμένου δὲ τοῦ μέλους, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, προπορευομένου τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἐνὸς Διακόνου μετὰ δικηροτρίκηρῶν καὶ ἱσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνης

καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀνὰ τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν β' τῶν οἰκῶν Στάσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων τῶν Οἰκῶν, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, παραμένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ ε' ᾠδὴν καθ' ἣν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν δεύτερον τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ συντόμου *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει τὴν γ' τῶν Οἰκῶν Στάσιν, ἥς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς δ, τι ὁ προηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν ζ', η' καὶ θ' ᾠδὴν. Ψαλλομένης τῆς ζ' ᾠδῆς, ἐξελθόντες τοῦ Ἱεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιῶσι κατὰ τὴν τάξιν τὸν λαόν, κατὰ δὲ τὴν θ' ᾠδὴν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν Ἀρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς, καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει τὴν δ' τῶν Οἰκῶν Στάσιν, ἥς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ χορῷ Ἀρχιερεῖς κατὰ τάξιν οἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν, μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὃ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Δαμβούλου ἐλθὼν ἱσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Ἱερῶν, λαμβάνουσι τὰς οἰκείας θέσεις, ἦτο ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης καὶ οἱ Ἱερεῖς ἱστανται ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, ὁ Πατριάρχης τὸ *Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς* καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ *Ἀσπίζε ἀμόλυντε* καὶ τὸ *Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα ὁ*

Ἰερεὺς λέγει τὴν μικρὰν Ἀπολυτὶν καὶ Εὐξώμεθα. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Κάθισμα *Τὴν ὡραϊότητα τῆς παρθενίας σου·* τούτου πληρωθέντος, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ εὐλογῆτας ἐξέρχεται, τοῦ Ἰερέως ἰκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

15.08.2004
15.08.2004

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τ Ηι ἅγ(α καὶ Μεγάλη Πέμπτη ἑσπέρας, περὶ τὴν 16^α ὥραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Αὐτοῦ Θ. Παναγιότης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολουθοῦ παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητῆρων ραβδύχων καὶ ἀγγελλόντων τῇ Ἐλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπεται ἅπας ὁ ἱερός τῶν ἡφημερίων κληρός μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδόν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ράβδον· τούτοις δὲ ἔπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαλκράνιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπεται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ράβδον καὶ οὗτος ἐγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχῃ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Ναὸν προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικηρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διδάμβουλον). Φθάσας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν

Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἰπνῶνται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπίζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ., ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱσταμένος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἀρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούχου, ἐνδεδυμένους Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιά, ὡς εἰπεται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέψας ἱσταται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεῖα*, ὁ Ἀναγνώστης εἰτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια*· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησόν ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολουθῶς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάθρωπος*, καὶ εὐθὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων* καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἀρχοῦνται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλούια μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους· *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθετε αὐτοῖς καὶ Ζήλος λήγεται λαόν*, καὶ τὸ *Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί*, δις μὲν ἀργῶς ἱπαξὶ δὲ ἀργοσυντόμως· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξᾳ καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἱστάνται ἑκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν, ἵνα ἐνδυθῇ ἅφεις εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἑνα τῶν Διακόνων· ἀρχομένου τοῦ δ' Χοροῦ ψάλλειν τὸ δ' *Ὅτι οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί*, ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ

μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικήρια, ὁ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικήρια, ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον. Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ Μαθηταὶ ἀργεσυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὠραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὤμοφόριον. Εἰτα τιθέασιν ἔμπροσθεν τῆς Ὠραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐξερχόμενοι ἵστανται ἀνά δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὠραίας πύλης· πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κτλ., ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πάσι, οἱ χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματι σου, ὁ Πατριάρχης Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἀρχιδιάκονος Πρόσχωμεν καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ εὐλαθείᾳ καὶ προσοχῇ ἀκρωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέτας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὤμοφόριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵσταται αὐθις ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταυτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερετικὰς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵστανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὠραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵστανται περὶ αὐτήν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀσπατάμενος τῇ χεῖρι τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, ὅτινες ἐξέρχονται αὐθις καὶ ἵστανται περὶ τὸ Τρισκέλιον κρατοῦντες δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὤμοφόριον· πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δεξιῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, ὁ Τριτεύων ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ὁ Πατριάρχης

Ειρήνη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελίῳ καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει συντόμως τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἑξαίρουμένου τοῦ τελευταίου· ἡ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπαναλαμβάνεται εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγγέλλου καὶ καθεξῆς· διὰ τούτους ὁμοῦς οἱ Διάκονοι ἔσθθην τοῦ Βήματος ἱστάμενοι ἐκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιὸς σε τρόπος Ἰούδα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εἰτα ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Κατάρῳ ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου Χαίρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλων κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανύξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικήριου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιῶντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἐνθα πηγνυταὶ ὁ Σταυρός¹. ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον ψάλλων αὐτὸ εἰς τὸν ἥχόν του· εἰτα ὁ β' Χορὸς Μὴ ὥς

1. Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναφ (ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἐξέσθς αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγένετο μέχρι τῆς πατριαρχίας Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριψῆδιον σημειοὶ τοιαύτην τινὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν· ἤδη ὁμοῦς καθιερώθη, οὕτως εἶπεῖν, καὶ ὁ λαὸς φαίνεται ποθῶν. ἵνα εὐλαδῶς προσκυνήσῃ τῇ ὡρῇ ταύτῃ τὸν διὰ τὰς ἡμετέρας ἁμαρτίας ἀναρτηθέντα ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θεάνθρωπον.

Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγήσας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώσκεται τὸ 5' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν. Κύριε, ὁ δὲ 6' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μακαρισμὸν Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ψάλλει τὸ τροπάριον Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακαρισμῶν· μετὰ δὲ τὸ Καὶ νῦν Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, ψάλλεται τὸ Προκει-
μενον Δι' ἐμὲ ῥισαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ 2' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πα-
τριάρχης τὸν Ν' ψαλμὸν χῦμα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Η' Εὐαγ-
γέλιον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸν Κανόνα Πρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνὰ 8' τροπάρια μετὰ
τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐν ἐκάστη Ὠδῇ, καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπανα-
λαμβάνόμενον εἰς τὸ τέλος· μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, καὶ
μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον
καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ
6' Χορὸς τὴν ἡ' Ὠδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ
Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχε-
ται ψάλλειν τὴν 8' Ὠδὴν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, μετὰ
τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλει τὸ Ἐξαποστειλά-
ριον Τὸν ληστὴν αὐθήμερόν, ὅπερ ψάλλεται ἐκ γ' ψαλλομένου
τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἐρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἱσταται ἐν τῷ
ὠρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἀναγι-
νώσκεται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ
Πᾶσα προή. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρό-
νου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν,
τοῦ α' Χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις
καὶ ἱσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ 8' τῶν Αἰ-
νων Ἰδιόμελα· μετὰ τὸ Καὶ νῦν Τὸν πωτόν μου ἔδωκα εἰς
μαστίγωσιν ἀναγινώσκεται τὸ Ι' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης
τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν χῦμα, καὶ μετὰ τὸ
τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν
δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺν γὰρ
ἰσὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγ-
γέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χο-
ροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μεταξὺ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ
σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ
ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ

ον. Ἦδη βάπτεται κάλαμος ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει *Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν*, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει *Ὁ θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου κτλ.*, ὁ δὲ ἐπειπὼν τρεῖς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βερείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδοιμέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἱστάμενος εἰς τὴν Ὁραίαν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὁρθὴ, ἀκοῦσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πάσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον *Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν* μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμὸν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Ὅτι σοὺ ἐστὶν ἡ βασιλεία* τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμῷ σου αἵματι*· εἰτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔσωθεν, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .* εἰτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων Χριστιανῶν, εἰτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος θεὸς ὑπάρχεις· ὁ Ἱεροδιάκονος *Σοφία*, ὁ Ἀρχιμανδρίτης *Ὁ ὢν εὐλογητὸς θεὸς ἡμῶν*, ὁ Πατριάρχης *Στερεώσαι Κύριος ὁ θεός*, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Δόξα σοι, Χριστέ ὁ θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι*, ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρεῖς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν*, φάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύα καὶ ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πυλυχρονισμόν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτο-

2. «Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ θεός τὸν παναγιώτατον καὶ σεβ-

συγκελλίας κλίμακα ἱσταται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐλογήσας αὐτὴν τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον λαὸν ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελλίας εἰς τὰ πατριαρχικά δωμάτια.

σμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμένην Πατριάρχην, κύριον κύριον (δεῖναι), Κύριε φύλασθε αὐτόν εἰς πολλὰ ἔτη. Ἀμήν.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α'.

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίνια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται Στιχηρὰ τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐγκαίνιαζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα δ' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἀνὰ δ', τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῶν Ἐγκαινίων δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἡ τοῦ Προδρόμου, ἡ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἡ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἁγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Β'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίε τοῦ ἡχοῦ, τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων, Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Ἀναγνώσματα ε' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων δ', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ᾗ, ὡς προεῖρηται, ἡ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου Ἁγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Δ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου

τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ε.

Ἄν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἑορτῆς ε' καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς β' καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β' καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ζ.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Ἄλνους, Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἐκάστη τῶν προταχθεῖσθαι περιπτώσεων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς ταχούτης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινιασμὸν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἶδη ὡς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἂν ἔσπερας ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τεθέντων τούτων ἐνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἄνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ Εὐλογητὸν, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια *Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπᾶριον*, εἶτα τὸ *Ὡς ἂν' ἀρχὰς τῆς φύσεως, Δόξα Μαρτύρων θεὸς χορδς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος*. μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγκαινιασμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐνθα καὶ καλεῖ κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ παννυχὶς¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδεξαμένῳ τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ τοιοῦτος Ναὸς, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἐγκαινίων Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπνία, ἀλλὰ τανῦν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρᾳ, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὅρθρος, μεθ' ὃν τελοῦνται τὰ Ἐγκαινία καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Λειτουργία.

Τὸ πρῶτ' φάλλεται ὁ Ὅρθρος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχοῦ-
σης ἡμέρας διάταξιν (δρα τὰς διατάξεις § α'—ε'). Μετὰ δὲ τὸ
Πᾶσα προή και τὸ Αἰνεῖτε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ
θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, και κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων
πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐχὰς τῶν
Ἐγκαινίων Καλλίστου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς
Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἰτα
ἱγιρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας και προετοιμάζεται ὡς
συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ Τὸν δεσπότην
και Ἀρχιερέα, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰώνων, τὸ
Δοξαστικόν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου και ἡ
Ἀπόλυσις. Εἰτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἶδη τῇ χύτρᾳ ἐγχέον-
ται και τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ,
πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυ-
χρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ· ὡσαύτως και ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδα-
τος και παρατίθεται τῷ πυρὶ, ὅπως θερμανθῇ, εἰς ἐκπλυσιν τῆς
ἁγίας Τραπεζῆς· εἰτα περιδεδυμένοι τὰ χαρτῖα εἰς τὸ χεῖλος
τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δακτύλους
δύο, και ἀναγεμίζεται ἱσῶθαι ὁ γυρὸς τῶν χαρτίων μὲ τετριμ-
μένον μάρμαρον ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη, και πάντων τῶν
ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ Εὐλο-
γητὸν, και εὐθὺς τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
εἰτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου Ἐτι και ἔτι, και ὁ
Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Διάκονος
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν, εἰτα Εἰρήνην
πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν
μυστικῶς και τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος², και μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν, αἵρει τὰ ἅγια Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἁγίου
Δίσκου, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυ-
ροῦ τε και Ἐξαπτερύγων και Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν
ψαλλόντων τὰ Τροπάρια Ἅγιοι Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστέ

2. Ἄν μὴ τελῆται ἡ Ἀκολουθία εἰς τὸν νέον Ναόν, ἀλλ' εἰς ἑτερον
ἐγκαινισμένον, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν
αὐτοῦ στολὴν (ὡς και ἅπαντες οἱ Ἱερεῖς) αἵρει ἐπὶ κεφαλῆς τὰ ἅγια Λεί-
ψανα και μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὸν νέον Ναόν μετὰ παρατάξεως, ὅπου μετὰ
τὴν συνήθη περὶ τὸν νέον Ναόν Λιτανεῖαν εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων
τὰ Ἐγκαινία, και ἀκολουθῶς τὴν Λειτουργίαν, διατάττει δὲ ἵνα τελεσθῇ ἡ
Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

ὁ Θεός, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαός) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων Ἑγκαινίζον, ἐγκαινίζον· Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων· Ἑγκαίνια τιμᾶσθαι· Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν. Φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθῃσι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο αὖθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἑγκαινίων, καὶ ἄφ' οὗ φθάσῃ αὖθις πρὸ τῶν Πυλῶν, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω· καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος· ἔλθων δὲ τελευταίον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Εὐλόγητος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως· τοῦτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθῃσι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ, εἰτα καὶ τὴν τῆς Εἰσόδου Εὐχὴν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὕσων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ἔνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενός τις ἀντιφωνεῖ Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρεῖς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων σταυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαός, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἑγκαινίων Ὡς τοῦ ἁγίου στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν· εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθῃσι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν κτετόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου, τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος Αἰωνία ἡ μνήμη, καὶ ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτει τὰς δύο Εὐχάς, καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν Κηρομαστίχην, ἣν ἔχθει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία· εἰτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἁγίας Τραπέζης, τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ Κίονος, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς ἕχον ε' τὸν 144 Ψαλμὸν Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου, καὶ ἔσωσεν τῆς ἀπορρευσάσης Κηρομαστίχης, καθαίρομε

Ιφ' οὗ ἱρρευσε, ψάλλεται ὁ 22 Ψαλμὸς *Κύριος ποιμαίνει με·*
 εἰτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, καὶ εὐθὺς φέρεται
 τὸ σάββανον καὶ περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν
 ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἀμφίων ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ
 φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικά αὐτοῦ ἀμφία καὶ δεσμοῦνται μετὰ
 ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο
 καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω
 περιβληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται ἐπεύχιον ἐμπροσθεν τῶν
 ἁγίων θυρῶν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Ἐτι καὶ ἔτι κλίναν-*
τες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας
 τὰ γόνατα λέγει τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεὸς ὁ ἀναρχος*, εἰτα ὁ Διάκο-
 νος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφυλάξου*
ἡμᾶς, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην Συνεπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ*
τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχε-
 ται ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρη (ἡ
 μοσχοσάπωνα) σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ
 βίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἰτα φέρεται
 χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*,
 ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ μυστικῶς,
 καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς, λέγων
Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος, Ἀμήν, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ τῶν Νίτρων
 ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει αὐτὴν μετὰ καινῶν
 σπόγγων, τὸν δὲ Κίβνα, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἐκπλῦναι,
 ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου· τούτων γιγνο-
 μένων, ψάλλεται ὁ 83 Ψαλμὸς *Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά*
σου, Κύριε· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγισιν, ὁ Ἀρχιε-
 ρεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας*, καὶ λαβὼν
 Βικλὸν (Κανλὸν) ροδοστάγμου ἐπιχύσας πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπε-
 ζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμηνσίων, καὶ τούτων γιγνομέ-
 νων ψάλλεται εἰς ἦχον βρυὸν τὸ *Ραντιετς με θσώπω καὶ*
καθαρισθήσομαι, πλυετς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαρθήσομαι,
 εἰτα αὖθις δοῦλαίει λέγων *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε*
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ λαβὼν
 τὸ δοχεῖον τοῦ ἁγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος *Πρόσχωμεν*,
 ἐπιχέει Μύρον τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, ψάλλων τρις τὸ *Ἀλληλούια*,
 ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροῦς
 τρεῖς, μέσον ἑνα καὶ δύο ἑκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ
 τῶν τριῶν ἑκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σπογ-

γίζων αὐτήν δι' Ἀντιμηνσίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κλίονα τῆς Τραπεζῆς· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμὸς Ἰδοὺ δὴ εἰ καλὸν, ἢ εἰ τερπνόν, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ τὸ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· εἰτα ἐφαρμόζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπεζῆς τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἢ μόνα τὰ δνόματα αὐτῶν, προσκολλῶν αὐτὰ διὰ Κηρομαστίχης, ἀκολουθῶς ἐφαπλοὶ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, οὗ οἱ σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κλίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμὸς Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ· μετὰ τοῦτο αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἐν τινὶ ἁγίῳ καὶ νῦν ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲν ἐκχυθῆναι ἐξω οὐδὲ βανίδα μίαν, καὶ σπογγισάμενος τὰς χεῖρας μανδηλῶ καὶ νῦν λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἁγίας Τραπεζῆς (ἤτοι τὸ ἐφάπλωμα) καὶ ἐφαπλοὶ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμὸς Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· μετὰ τὸ Ἀμήν ἐφαπλοὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὰ ἐγκαινισθέντα Ἀντιμήνια θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ θέσει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἰτα γίνεται ὁ ἄσπασμός· μετὰ τὸν ἄσπασμόν δ' Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατὸν, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἀπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναόν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν Κρῖνόν με, Κύριε· τοῦ Ἀρχιερέως θυμιῶντος εἰς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βαττάζων τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροῦς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἕνα ἑκαστὸν Κλίονα καὶ Πηγσὸν (Κολῶναν καὶ Καμάραν)· τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως οὕτω Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμει καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτήν Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε

ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰτα Εἰρήνη πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, εἰτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν, καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ κανδήλα καὶ νηὶ καὶ θυραλλίς (φυτρί) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θυραλλίδα καὶ ἀποτίθῃσι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, εἰτα δὲ ἀποτιθέμενος τὸ τε σάββανον, τὰ μανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρεταῖς ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροῦς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἁγίου στερεώματος, ἡ Ἐκτενής, παρὰ τοῦ Διακόνου Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν, ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Ὡς ἀγαπᾷ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνεσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
θεοτόκου.
κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ὁ Θεός,
ὁ ἀναστάς
κτλ.

Ἐξελεξάμην παραρριπτέσθαι ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύ-
ριος ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερῇσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πο-
ρευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Τὸ Ἀπολυ-
τίκιον.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ἡγά-
πησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχούσης προηγούνται
τῆς τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγ-
γέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ
ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΕΠΙ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρα-
τάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς
μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἐνθα ἱσταται ἅπαξ ὁ Κληρὸς πρὸς προ-
πάντησιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες
αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ
τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς· καὶ κρατοῦν-
τες δικηροτρίχητα οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην
εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῳ. οἱ δὲ δύο ἱστανται περὶ αὐτόν· προπο-
ρευομένου δὲ τοῦ Πριμικληρῶ μετὰ τὸ Διδάσκουλον, καὶ τῶν Χορῶν
τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης
εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων
Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει
τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σοὺ ἔστιν, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς
ψάλλουσι τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ Ὅτε
καταβάς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς
τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αὐθις τὸ Κύριε ἐλέησον
τρὶς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόπρωπος Θεὸς ὑπάρ-
χεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν Ὁ ἐν εἰδῇ κορίτων γλωσσῶν,
ἐνεὺ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ἱσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀναμινώσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπολυσις, μεθ' ἣν ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὁραίᾳ Πύλῃ, προσέρχεται ὁ μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὃ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολουθῶς προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσλαλίαν ἐγχειρῶν αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν βῆβδον, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α.Θ.Π. ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμόν Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀνθένην καὶ Δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τὸν πολυχρονισμόν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.**

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣ ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἱσταται ἐπὶ τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ'εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναόν, ψάλλουσι τὸ Ἀξιόν ἐστιν, ὃ δὲ ἐστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἄλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου· τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσλαλίαν, ἐγχειρίζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται· καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὃ δὲ Μ. Λογοθέτης ἱσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφύριον, ὃ δὲ Μ. Ἀρχidiaκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν, ὁ Ἀρχidiaκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ τροπάριον Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, ὃ δὲ β' τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλιν ἀνοίξον ἡμῖν, ὁ Μ. Ἀρχidiaκονος Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...* Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι κτλ. ὁ Πατριάρχης

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης
τον πολυχρονισμόν, ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψά-
λουσιν Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦν-
τος τὸν λαόν, τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότητος ἡμῶν, καὶ
οὕτω ληγεὶ ἡ τελετὴ.

Ἡ ΕΝ Τῇ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Τῆς Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρωτὶ εἰς τὸν Ὁρθρὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν. Ἰσταται δὲ ἐν τῇ παραθρονίῳ φέρων Ἐπὶ ἀνωκαλύμυχον καὶ Χαζράκιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἐνθα ἀκροῶνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ὅπου, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξχετερύγων καὶ Ἀκμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδιαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Πατριάρχης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ὁ Ἀ' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ β' τὸ Ὑπομονῆς σιὺ. ὁ γ' γέγονας, ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Χαίρε κεχαριτωμένη*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Δευτερεύων *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς εἴθισται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα. Εἶτα*

ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὴν Πράξιν, συγχωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξους χριστιανούς πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ· μετὰ τὸ πέρας οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπογράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνεδικοὶ Ἀρχιερεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτρχήλιον καὶ Ὁμοφοριον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξύ ψάλλουσι τὰ Ἱδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστάμενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγῃ ἡ τελετὴ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

ΤΗΙ ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς Ὠρας σημαίνει τῇ ιβ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ Ὠραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὅρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὠρας σημαίνει τῇ ια' νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὠραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανίων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς β'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὅρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ, εἰς Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Παθῶν σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ', καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ', νυκτός.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωτὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Ἀνάστασις εἰς τὰς ς' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς ς'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δικαιησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ΑΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΚΑΘ' ἅπιντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς
Κυριακάς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ δνόματος Αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).

• Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

• ΙΔ'. Τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὀκτωβρίου Κς'. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιάρχων.

• ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

• Α'. Τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Δεκεμβρίου Ϛ'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.

• ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὁρὰς

• ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.

• Κς'. Τὴν σὺναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰανουαρίου Α'. Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.

• Ε'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανίων εἰς τὰς Ὁρὰς

- Ἰανουαρίου Γ'. Τῶν ἁγίων Θεοφανίων.
 » Ζ'. Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
 » Α'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
 Φεβρουαρίου Β'. Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
 Μαρτίου ΚΕ'. Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
 Ἀπριλίου ΚΓ'. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
 Μαΐου ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
 Ἰουνίου ΚΔ'. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
 » ΚΘ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
 Ἰουλίου ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
 Αὐγούστου Γ'. Τῆς Μεταμορφώσεως.
 » ΙΕ'. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
 » ΚΘ'. Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

Τῆς Ἀγίας καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τὸ δὲ πρῶτ' ἐν τῷ παραθρονίῳ.

Γῆ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτη, τὸ πρῶτ' εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ, εἰς τὰς Ὁρας καὶ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχ, καὶ τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἑκπαλαὶ ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὅσάκις ἂν ἐχοροστάτει ὁ Πατριάρχης, συνεχороστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Συνδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς Ὄρθροις καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον ὁμῶς ἐν τοῖς ἐφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἦτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανίων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαθῶν, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρασκευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηχοστῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν

ἐπισήμων Χοροστασιῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρόνῳ (γεδέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἀνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἀγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Ἀ' Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἐσπέραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωίαν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τότε, ἐὰν βούληται ὁ Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, φέλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἐξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικόν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

Ἡ δ' ἡ χειροτονία συμβῇ ἐν Κυριακῇ ἀπ' ἧς, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν τῇ θ' Ὁδῇ τῆς Πεντηκοστῆς, Ἐξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἰς τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δέξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον Σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς. Εἰς τὰ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ εὐλογητὸς εἰ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικόν ἀντὶ τοῦ Διείρετε, Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Γ'.

Ἡ αὐτὴ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἑορτάζεται δ

Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγούνται ἐναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἀν συμπέσῃ χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς τὴν τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' Ῥῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερενλογημένη, Μετὰ τὴν Δοξολογίαν Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἀν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκατονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δευτέρον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἀν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλάριον, οὐ δὲ μὴ προηγείται ἀπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν κλίον.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχῃσι πλείονες τοῦ ἐνὸς Ἱερεὺς συλλειτουργοῦν-
τες, ἀφ' ἑσπέρας ἂν γένηται Εἰσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχισ-
τον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἐξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες ¹ ἐν
τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ τὸ Φῶς ἱερὸν μέχρι τοῦ καὶ ἁγίον Πνεῦμα
θεῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προ-
κείμενον τῆς ἡμέρας ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἐξωθεν. Εἰς δὲ
τὴν Λιτὴν ὁ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός,
καὶ τὸ Εἰρήνη πάσι· ὁ δεύτερος, τὸ Δέσποτα πολυέλεε· καὶ ὁ τρί-
τος τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός· εἰτα ὁ πρῶτος κατάρχει τὸ
θεοτόκε Παρθένε βοηθούντων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μό-
νος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ
δὲ πρῶτ' οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες Ἱερεῖς ἐκ
τοῦ Βήματος πλεον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἐνὶ μόνῳ Λειτουργοῦν-
τι Ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ κατὰ τὴν Εἰσοδον, εἰτα τὸ Ἀπολυτίκιον (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶ-
τος τῇ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ Κοντά-
κιον, καὶ τὸ Ἄγιος ὁ Θεός τὴν τρίτην φορὰν². Τὰς Ἐκφωνήσεις
λέγουσιν ἐξ ὑπαμειβῆς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια
Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὅσαςκις ἂν δέῃ, ὁ πρῶτος τῇ τάξει,
καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τάξιν ἑκα-
στός, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργον γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῇ
τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἱσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς
κεκανονισμένης ὥρας. Εἰτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν δίδωσι καὶ λαμ-

1. Καὶ τοὶ πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμᾶν καὶ σέβεσθαι ἀλλήλους,
ἀλλὰ προηγούνται ἢ κατὰ ὀφείκια, ἢ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

2. Κακῶς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατα-
κριτέας ψάλλουσι καὶ τὸ κύριε ἰσχύου τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευ-
τέραν Εἰσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τεθνάντων
μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὸ περιληπτικόν, καὶ καθιερωμένον Παντῶν ἡμῶν μνη-
σθῆναι κύριος ὁ Θεός.

δάνει³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργήσαι· καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγούμενων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Παιμαντορικὴν ράβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί. Κατὰ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτριχέων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, τὰς τε ἱεράς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπολυτίκιον⁴ καὶ τελευταῖον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἄγιος ὁ Θεὸς ἀφοῦ ψαλῆ δις ἐξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον ἐξωθεν καὶ αὐθις τὸ πέμπτον ἐσωθεν. Εἶτα Δόξα Καὶ νῦν ἐξωθεν, ὡς καὶ τὸ Ἄγιος ἀθάνατος, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ Βήματος ἀργότερον τὸ Ἄγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτριχέων λέγων τὸ Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ψάλλεται αὐθις ἐξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἄγιος ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ὁ Διάκονος εἴπῃ τὴν Ἐκφώνησιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἐσωθεν τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὐθις ἐσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Εἶτα λέγεται ἡ φῆμη τοῦ Πατριάρχου ἁπαξ ἐσωθεν καὶ δις ἐξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ᾗ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φῆμη. ἐσωθέν τε καὶ ἐξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολίται ᾗ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φῆμη τοῦ πρώτου τῇ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίᾳ περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἰσοδὸν καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἄλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τροπὸν μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρί, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῇ τάξει Ἀρχιερέως.

3 Ἐάν ᾶσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἡ Μητροπολίται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τοῦτου χεῖρα.

4 Ἐάν ἡ Μνημόσυνον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων Ἕνῃσθητι Κύριε ὡς ἁγιοῦ τῶν δούλων σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν Συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερὸς Κλῆρος· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἴδαν ἥ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὠράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίκην, τότε εἰς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Διάκονος τὸ Τρισάγιον*, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστίν*, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἡχον δ' τὰ Τροπάρια *Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων*· *Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε*, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοι σοὶ ἀναπαύονται· *Δόξα Σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἀγνή καὶ Ἀχρατος Παρθένος*. *Εἰτα ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...* *Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ ἀναύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον*, ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κλπ. *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· *Ὁ Θεός τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν*. *Εἰτα* ἄραντες τὸ λείψανον προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύαν καὶ Ράβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεός ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἐφ' οὗ δὲ εἰσέλθωμεν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τρικηλοῦ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχι

Ἰερὺς Ἐὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ψάλλειν εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ β'.

Ἀρωμοὶ ἐν ὁδῷ, Ἀλληλούια.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀλληλούια (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, θεβαλώσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπαρόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλισσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... Ναὶ, Ἀλληλούια.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἐλέησόν με Κύριε).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἄσκης ἐν πάχρη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Σὺς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, διτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, διτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Ἐλέησόν με Κύριε Κύριε.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀρχεῖται ὁ α' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'.

Καὶ ἐλέησόν με Ἀλληλούια.

Ἐπιβλεψόν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούια.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουθενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούια.

Τῆς γνώμης μου ἀκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζήσόν με. Ἀλληλούια.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με ὥστε, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἰδεύσασεν ἡ καρδιά μου. Ἀλληλούια.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰρέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀρχεῖται ὁ β' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς εὖρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογητῶν προψάλλεται τὸ Εὐλογητὸς εἰ Κύριε). — Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με. — Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου. — Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου. — Δεῖξα τὸ τριλαμπὲς τῆς μῆδς Θεότητος. — Καὶ νῦν Χαίρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα. — Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου. Ἐάν ὡσι πολλοὶ Ἱερεῖς, εἰς ἕνα ἕκαστον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἑκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογητῶν οἱ χοροὶ ἀρχονται τῶν κατ' ἦχον νεκρώσιμων Ἱδιομέλων.

Ύψος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα

ἐσθηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιδᾶς ἀσθενέστερα, πάντα δυνείων ἀπατηλότερα, μία ῥοπή καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυχασιῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαντον ὡς φιλόανθρωπος.

Ήχος 6'.

Ὡς ἄνθος μαράννεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡγούσης τῆς σάλπιγγος νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὁρμετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατὰταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ήχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεὶ βοηθῶμεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαντον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ήχος δ'.

Ὅντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφωνίας ὁ φυσικώτατος δεσμός· θεῷ βουλήματι ἀποτέμεται· δι' ὃ σὲ ἰκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαντον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου ζωοδότῃ φιλόανθρωπε.

Ήχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος, ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνημασι· καὶ εἶδον τὰ ὁστὰ τὰ γεγυμνωμένα καὶ εἶπον, ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς· ἡ στρατιώτης; ἡ πλούσιος· ἡ πένης; ἡ δίκαιος, ἡ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαντον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλόανθρωπος.

Ήχος πλάγιος β'.

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσ-

ταγμα βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς μὲ ζωῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθ' ἐν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει δι' ὃ, Χριστέ, τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατὰ-
ταξον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, δὴ μετέστησας ἀδελ-
φόν ἡμῶν ἐκ τῶν πεισοκαίρων, κράζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλίγιος δ'.

Θρηῶ καὶ ὁδύρομαι διὰν ἐννοήσω τὸν θάνατον καὶ ἶδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα ἁμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν ἰδός. ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστ' ἡμῶν; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνειζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα πατρὶ (δ' αὐτός.)

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέγκτο, δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ὦ; φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν (δ' αὐτός.)

Ἀγνή Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ ἡκείνουσε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, Ὁὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληνοφύτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ τέλος, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ Διάκονος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὐτῆς ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολούθως ἢ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀσπασμὸν ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τὸ Προσόμοιον, Δεῦτε τε-
λευταῖον ἀσπασμὸν δώμεν ἀδελφοί τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦ

τες Θεῷ· καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψανον μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι.

Ἐὰν ἡ Διακαινήσιμος ἑβδομάς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀνέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἰτα ψάλλονται αἱ Καταβασαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης Καταβασίας τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' οὗ ψάλλεται τὸ Σαρὶ ὑπνώσας δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχάς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡς ἑνωτέρω καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ δευτέρου τελευταίου ἀσπασμὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ἀπὸ εἰσέλθωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εἰτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δις ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολουθῶς ἡ νεκρώσιμος συνήθης Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπώθη.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρώσιμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἐτι τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κατ' ἔχρον Ἰδιόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχή, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παυλοῦ ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ'.)

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τριτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ *Ἐνατα* τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα αὐλῶν ταγματῶν τῶι Ἀγγέλῳ, ὡς αὐλὸς καὶ αὐτός. Τὰ δὲ *τεσσαρακοστὰ* δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς παλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀναληφθῇ ὡς ὁ Κύριος καὶ ἀρπαγείῃ ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουναι τὰ *Τρίμηνα* καὶ *Ἐξάμηνα* καὶ *Ἐννεάμηνα*. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελεῶνται ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ερμηνευτικοὶ τούτου κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μὴ γε, τὸ εὐρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσας συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων εορτῶν, ἥτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἐκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον εἰς Πίναξ, ὅλος ὁ ἐπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐγέλειαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ οἱ αἱ κινηταὶ εορταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου (ἥτις ἐστὶ τὸ πρωτότερον ὄριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἥτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὄριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἥτοι ἡ εορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὄρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι εορτάς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει. παρέ-

χων ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω πως οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάζειν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διαλύειν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκεδάζειν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῇ καὶ ἀποβῇ εὐχερεστέρα ἢ τοῦ Πίνακος χρήσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἐξῆς σημειώσεις·

✓ (Α). Τὸ Ἅγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐναρξὶς κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δ' ἐν ταῖς δυοῖς πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἐκάστης ἑορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρῶτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ὅταν ἀρχῇται τὸ Τριῳδιον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἐκάστῳ ἑτεῖ ἡ ζητούμενη ἑορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ αὐθι (1889) ἔτος ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἐβδομάδι τοῦ Τριωδίου συμπίπτει; εὐρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἣτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἰτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυοῖς στήλαις τῆς ἑορτῆς ταύτης, καὶ εὐρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὅς ἐστὶν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸ ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὅς ἐστὶν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ συμπίπτει ἡ ἑορτὴ, ἔστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.

✓ (Β). Αἱ ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσαι ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἑορταὶ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ'), καθ' ἣν δυνατόν να ἀρχῇται τὸ Τριῳδιον, μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαίου ΚΕ'), ἣτις δυνατόν νὰ τελεῇ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς αὐτῶν δὲ τῶν ἑορτῶν αἱ μὲν ιδ' ἀνήκουσι τῷ Τριῳδίῳ, αἱ δὲ ε' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δεικνυσὶν ὁ Πίναξ.

✓ Γ. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαρτίου, ἡτοι τῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατόν νὰ τελῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκτὸς, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτὸς, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στήλαι τῶν διαφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδὴλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελοῦσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριωδίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν εἰλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βίσεκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτο ἐστὶν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφείλομεν διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριωδίου ἐναρξίς, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὁμῶς τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχερεὶά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τὰς συμπίπτουσας πρὸ τῆς ἐμβολίου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτάς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος αὐτῷ (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον αὐτῷ (1900), ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἡ ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Α' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προσθήκη τῆς ἐμβολίου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτάς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτην κειμένην, ἡτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκεῖνο ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μὴπω ἐλθούσης τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου μετὰ τὴν

ΚΘ' όμως αι ημέραι τῶν ἐπιλαχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἐτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἥτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει αὐτῷ (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος (ὡς προεῖρηται ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ αὐτῷ (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ όμως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφοτέρωτα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ τοῖς τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος· τοιοῦτοτρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

✓ Ε'. Ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα συμπίπτῃ τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τυχὴ δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βίσεκτον, τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

K.S.X

9. Μαΐου. 2014
Παρασκευή

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριωδίου ήμερομηνιαί	Πάσχα ήμερομηνιαί	Τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.	Ἰδε Τυπικεῦ
Εἰ τὸ Τρι- ωδίου ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπέτει	§
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	+ Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	42—44
Εἰ τὸ Τρι- ωδίου ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωνίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπέτει	
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
		+ Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—6

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΙΗ Ἰανουαρίου τῶν ἁγίων Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριω- δίον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		§ .
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—4
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—4
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριω- δίον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	† Τῇ Κ Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπέπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου 168.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σαββ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

Τριωδίου ἡμερομηνιαί	Πάσχα ἡμερομηνιαί	Τῇ Κ Ε' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.	Ἰδε Τυπικεῶ
Εἰ τὸ Τρι- ώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει	
11	22	+ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
19	30	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτ. ἐβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
25	5	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	5—7
Εἰ τὸ Τρι- ώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Κ Ζ' Ἰανουαρίου ἡ ἀνα- κομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀ- γίου Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστόμου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	+ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώ- του ἐβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
<hr/>			
Ἀπριλίου			
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος	1—3
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
23	3	Τῇ Πέμπτῃ	1—3
24	4	Τῇ Τετάρτῃ	1—3
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
27	7	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	5—6
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἵσταται	Τῇ Α' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.	Τῷ Τυπικῷ
Ἰανουαρίου	Ἀπριλίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει	§
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1—3

19	30	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
20	31	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀλώτου.	5—7
	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ	
24		Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	5—7
30	10	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	
—			
Εἰ τὸ Τριψ-		Τῇ Β' Φεβρουαρίου ἡ Ὑπα-	Τῆς
διον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα	παντῇ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-	Τυπικῶς
	ίζεται	σοῦ Χριστοῦ.	
		Ἡμνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέτει	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομά-	21—24
12	23	δος τῶν Νηστειῶν.	
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	11—13—20
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	1—3
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	11—13
		Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀ- σώτου ἑβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
2	13	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρις.	11—11
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Γ' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους.	Ἰδε Τυπικεῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέπτει.	§
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Β' ἑβδ. τῶν Νηστ.	28
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	26—27
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας	23—25
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομ.	20—22
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	12

20	31	Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου.		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς 16δ.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῇ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαριε.	3—5

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἡ β' εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	Ἰὼς Τυπικῶ
Εἰ τὸ Τριω- δίον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμ- πίπτει	§
Ιανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἐβδομ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἐβδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδό.	4
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρυφ.	3
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδό.	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἵσταται	Τῇ 6 Μαρτίου τῶν Ἀγίων Μ' Μαρτύρων.	Τὸς Τυπικοῦ
Ἰαννουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπύπτει.	§
11	22	Τῇ Δευτ. τῆς τῶν Βαβυλ. ἐβδομ.	11
12	23	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	17—18
15	26	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	15—16
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	14
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	11
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	11
19	30	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	13
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	6
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	12
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	11
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	11

26	6	Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνήσ.	8—10
27	7	Τῇ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος	13
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	11
2	13	†Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῇ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος	13
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	11
9	20	†Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	8—10
10	21	Τῇ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος	7
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος.	1—3
—			
Τῇ ΚΕ Μαρτίου ὁ Εὐαγγε-			
Εἰ τὸ Τριψύ-	Τὸ Πάσχα	γελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεο-	Τῆς
διον ἄρχεται	ἔσται	τόκου.	Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμ-	§
		πιπτει.	
11	22	Τῇ Τετάρ. τῆς Διακαινησίμου.	73—76
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	†Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτχα.	70—72
15	26	Τῇ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῇ Μ. Παρασκευῇ.	69
17	28	Τῇ Μ. Πέμτῃ.	65—68
18	29	Τῇ Μ. Τετάρτῃ.	64
19	30	Τῇ Μ. Τρίτῃ.	63
20	31	Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.	62
Ἀπριλίου.			
21	1	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῇ Παρ. τῆς ἐβδ. τῶν Βατῶν.	49—50
24	4	Τῇ Πέμπτῃ.	21
25	5	Τῇ Τετάρτῃ.	21
26	6	Τῇ Τρίτῃ.	20
27	7	Τῇ Δευτ. τῆς ε' ἐβ. τῶν Βατῶν.	30—31
28	8	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῇ Παρασκευῇ.	37—41
31	11	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος	36
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Τετάρτῃ.	32—35
2	13	Τῇ Τρίτῃ.	20
3	14	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομ.	30—31
4	15	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομ.	23—25
6	17	Τῇ Παρασκευῇ.	22
7	18	Τῇ Πέμπτῃ.	21
8	19	Τῇ Τετάρτῃ.	21
9	20	Τῇ Τρίτῃ.	20
10	21	Τῇ Λευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	19
11	22	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	9—11
13	24	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομ.	1—8

Τριωδίου	Πάσχα		Τετ
ἡμερομηνία	ἡμερομηνία		Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριω- δίον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου τοῦ Ἀ- γίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυ- ρος Γεωργίου.	§
Τανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει.	
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	35—37
12	23	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Μυροφόρων	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	+ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομά- δος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δικαιησίμου ἑβδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαιησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.	13α Τοπικῶς §
Ἰαννουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπέττει.	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδ.	
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.	10—11
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	10—11
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—11
17	28	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύτου ἐβδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἐβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.	1—2
—			
Εἰ τὸ Τριφ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λευγάνου Ἀθινασίου τοῦ Μεγάλου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέπτει.	§
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.	10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου.		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδό- σεως τῆς Μισοπεντηχοστῆς.	7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτ.	
25	5	Τῇ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παρα- λύτου ἐβδομάδος.	5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηχ.	7

29	9	Τῇ Τρίτῃ.	
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	2—3
9	20	Τῇ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	1
—			
Τῇ Η' Μαΐου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.			
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τὸ Πάσχα	Τῇ
Τανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπιπται.	Τυπικῶς
11	22	† Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	§
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	20
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	16
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῇ Παρασκευῇ.	16
19	30	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
Ἀπριλίου.			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σχμαρείτιδος.	
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	
27	7	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	4—6
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	4—6
30	10	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σχμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Παρασκευῇ.	4—6
2	13	Τῇ Πέμπτῃ.	4—6
3	14	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῇ Τρίτῃ.	
5	16	Τῇ Δευτέρᾳ.	
6	17	† Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μωσέων ἐβδομάδος.	1—3
8	19	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
9	20	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἴσται	Τῇ ΚΑ' Μαίον τῶν Ἀγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	Τὰς Τυπικῶν
Τηνουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπύπτει.	§
15	26	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	10
31	11	† Τῇ Παρασκευῇ.	10